HARUN YAHYA

DJECO, DARWIN JE LAGAO!

Jeste li ikada razmišljali:
kako je nastao svijet?;
kako su nastali Sunce i Mjesec?;
gdje ste bili prije nego što ste se rodili?;
kako su nastala mora, drveća, životinje?;
kako iz crne zemlje, koja nikavoga mirisa nema, rastu banane, trešnje, šljive, jagode, koje imaju boju i koje tako lijepo mirišu? Ko im daje boju i miris?;
odakle ta mala pčela zna praviti med?;
kako zna praviti tako dobro izdizajnirano saće?;
ko je bio prvi čovjek?
Vas je rodila vaša mama. Prvi čovjek nije mogao imati ni oca ni majku. Kako se onda onako odjednom pojavio?
U ovoj knjizi naći ćete tačne odgovore na sva ova pitanja.

BILJEŠKE O AUTORU

Adnan Oktar, koji koristi pseudonim Harun Yahya, rođen je 1956. godine u Ankari. Od '80-ih godina naovamo napisao je niz djela iz oblasti vjere, nauke i politike. Napisao je veoma značajna djela koja iznose neosnovanosti teorije evolucije, obmanjivačke metode evolucionista i mračne povezanosti darvinizma sa krvavim ideologijama. Knjige Haruna Yahye usmjerene su ka širokoj čitalačkoj publici, bez obzira da li su oni muslimani ili ne, i bez obzira kojoj rasi i naciji oni pripadali. Zajednički cilj svih autorovih djela je podsticanje čitaoca na razmišljanje o temeljnim postavkama vjere, kao što su Allahovo postojanje, Negova jedinost i budući svijet (ahiret) i iznošenje neosnovanosti ateističkih sistema i njihove izopačene prakse. Do danas, oko 250 njegovih djela je prevedeno na 57 jezik. Djela Haruna Yahye će, uz Božiju pomoć, biti povod da ljude u XXI stoljeću dovedu do mira i spokojstva, čestitosti i pravde, do ljepota i blagodati, koji su opisani u Kur'anu.

بسم الله الرحمن الرحيم
الله
رسول
محمد

BILJEŠKE O AUTORU

Adnan Oktar, koji koristi pseudonim Harun Yahya, rođen je 1956. godine u Ankari. Nakon osnovnog i srednjeg obrazovanja koje je stekao u Ankari, školuje se na fakultetu primijenjenih umjetnosti na Mimar Sinan univerzitetu i na filozofskom fakultetu Istanbulskog univerziteta. Od osamdesetih godina naovamo, napisao je niz djela iz oblasti vjere, nauke i politike. Autor je napisao veoma značajna djela koja iznose neosnovanosti teorije evolucije, obmanjivačke metode evolucionista i mračne povezanosti darvinizma s krvavim ideologijama.

Pseudonim Harun Yahya je nastao kao spomen i izraz poštovanja prema dvojici vjerovjesnika, Harunu i Yahyi, a.s., koji su se borili protiv demantirane jevrejske misli. Simbolika autorova korištenja Resulullahova pečata na koricama knjiga jeste u vezi sa sadržajem ovih knjiga. Pečat simbolizira Kur’an, kao posljednju objavu Allaha, dž. š., i vjerovjesnika Muhammeda, a.s., kao hatemu'l-enbijaa. Sva svoja djela autor je, također, zasnovao na dva osnovna temelja: Kur’anu i sunnetu Muhammeda, a. s. Na taj način on ima za cilj da kaže „posljednju riječ“ koja će, jednu po jednu, pobiti sve temeljne tvrdnje ateističke filozofije i ideologije i u potpunosti ušutkati ateističke prigovore uperene protiv vjere. Resulullahov pečat je korišten kao dova namjere izgovaranja ove „posljednje riječi“.

Zajednički cilj svih autorovih djela jeste širenje kur’anskih informacija i saopćenja širom svijeta i na taj način podsticanje ljudi na razmišljanje o temeljnim postavkama vjere, kao što su Allahovo postojanje, Njegova jedinost i budući svijet (ahiret) i iznošenje neosnovanosti ateističkih sistema i njihove izopačene prakse. Veliku pažnju privukla su djela Haruna Yahye u mnogim zemljama širom svijeta od Indije do Amerike, od Engleske do Indonezije, od Poljske do Bosne i Hercegovine, od Španije do Brazila. Djela, koja su prevedena na mnoge jezike poput engleskog, francuskog, njemačkog, bosanskog, talijanskog, španskog, portugalskog, pakinstanskog (urdu), arapskog, albanskog, ruskog, ujgurskog i indonežanskog prati široka čitalačka publika.

Ova djela bila su povod da mnogi ljudi postanu vjernici, a i povodom da mnogi učvrste svoje već postojeće vjerovanje. Svako ko pročita i analizira ove knjige uočit će njihov prepoznatljiv stil pun mudrosti, jezgrovitosti, jednostavnosti i srdačnosti te njihov naučni i racionalni pristup. Djela nose odlike kategoričnosti i apsolutne nespornosti. Nemoguće je da materijalističku filozofiju, ateizam i sve ostale zalutale filozofije i gledišta ubuduće iskreno brane oni koji pročitaju i ozbiljno razmisle o temama koje se obrađuju u njima. Ako, pak, budu branili, to može biti samo inatna emocionalna odbrana, obzirom da su se oni kroz ova djela uvjerili da su apsolutno pobijeni idejni oslonci ovih filozofija. Sve suvremene ateističke tendencije su idejno poražene u djelima Haruna Yahye.

Nesumnjivo, ove karakteristike potiču od nadasve efektnog stila i mudrosti Kur'ana. Sam pisac nije ponesen gordošću zbog svojih djela; jedina mu je namjera biti povod da da čitaoce usmjeri na pravi, Allahov put. Osim toga, od ovih djela autor nema nikakve materijalne zarade. Nikakvu materijalnu zaradu nemaju ni svi ostali uključeni u projekat publikovanja knjiga: od onih kojih rade na kompjuterskoj obradi teksta, dizajna stranica i korica, do onih koji su uključeni u marketing i distribuciju. Jedini im je cilj da svojim hizemtom postignu Allahovo zadovoljstvo.

Uzimajući u obzir ove činjenice, proističe da je i podsticanje na čitanje ovih djela, koja omogućavaju da se vidi ono što se prethodno nije vidjelo i koja su povod usmjeravanja na Pravi put, također jedan veoma značajan hizmet.

Umjesto preporučivanja ovih vrijednih knjiga, publikovati knjige koje mute ljudski razum, koje dovode do velikog misaonog nereda i koje su fiksirane generalnim iskustvom koje nema jak i prodoran uticaj u domenu odbrane vjere i razbijanju sumnja, će biti razlogom gubljenja vremena i truda. Sasvim je izvjesno da efektnu odbranu vjere nemaju djela koja su usmjerena ka isključivom naglašavanju autorovog književnog umijeća. Oni, pak, koji u aktualnom kontekstu gaje određene sumnje, će iz općih mišljenja čitalaca, gdje se sasvim jasno vidi efektnost ovog hizmeta, njegov uspjeh i iskrenost, moći shvatiti da je pobijanje ateizma i širenje kur'anskog morala jedini cilj djela Haruna Yahye.

Također se ne smije gubiti iz vida da je dominacija ateističke misli osnovni povod velikih svjetskih nereda, tiranija i stradanja koja doživljavaju muslimani širom svijeta. A način da se svijet oslobodi ovih nedaća leži u poražavanju ateističke misli, iznošenje vjerskih fakata i prezentiranje kur'anskog morala na način na koji to ljudi mogu poimati i sprovoditi u praksi. Uzme li se u obzir okruženje tiranije, intriga i anarhije, u koje se svijet svaki danom sve više nastoji uvući, postaje sasvim jasno da se ovaj hizmet mora obaviti što je moguće brže i efektnije. U protivnom, može biti veoma kasno.

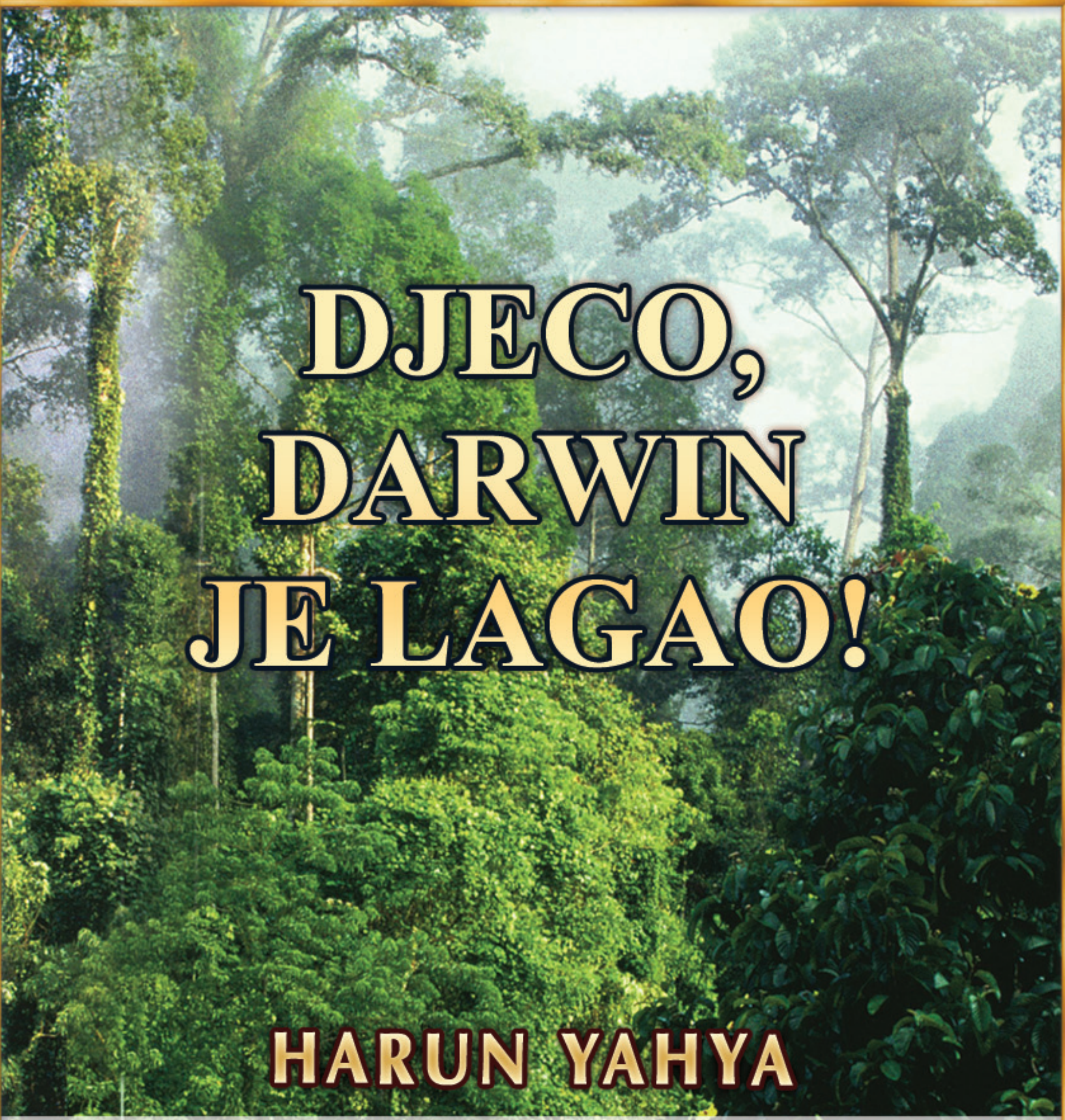
Djela Harun Yahye, koja su u kontekstu ovog veoma bitnog hizmeta preuzela avangardnu ulogu, će, uz Božiju pomoć, biti povod da ljude u 21. st. dovedu do mira i spokojstva koji su opisani u Kur'anu, do čestitosti i pravde, do ljepota i blagodati.

DJECO, DARWIN JE LAGAO!

HARUN YAHYA

ČITAOCU

- Sve autorove knjige u svjetlu kur'anskih ajeta govore o temama koje se tiču vjere i pozivaju čitaoce da uče Božiju riječ i da žive prema njoj. Sve teme u odnosu na Allahove ajete objašnjene su tako da ne ostavljaju mjesta sumnji ili pitanjima u čitaočevom umu. Knjiga svojim stilom, koji je iskren, jasan i tečan, brine se da svako, ma kojih godina da je ili iz koje socijalne grupe dolazi, lahko može da je razumije. Zahvaljujući svojoj efektivnoj i lucidnoj naraciji ona može biti pročitana u jednom dahu. Čak i na one koji snažno odbacuju duhovnost utječu činjenice ove knjige dokumenta i oni ne mogu poricati istinitost sadržaja
- Ova ili druge autorove knjige mogu se čitati individulano ili se o njima raspravljati u grupi. Diskusija će biti od velike koristi čitaocima koji se žele okoristiti knjigom, omogućavajući im da izmjenjuju svoja razmišljanja i iskustva.
- Osim toga, doprinos publikovanju i čitanju ovih knjiga, pisanih samo za stjecanje Allahovog zaodovljstva, bit će velika korist za islam. Autorova su djela izuzetno uvjerljiva i zato, u komunikaciji istinske religije s drugim, jedna od najefektnijih metoda jeste orhabriti ih da čitaju ova djela.
- Nadajmo se da će čitalac na zadnjim stranicama pročitati preglede njegovih drugih knjiga. Ovaj bogati izvor koji se bavi vjerom veoma je koristan i čita se s velikim zadovoljstvom.
- U ovim djelima nećete, za razliku od drugih djela, pronaći autorova lična mišljenja, objašnjenja bazirana na sumnjivim izvorima, neuočljiv stil vrijedan poštovanja s obzirom na temu ili beznadežne pesimistične argumente koji izazivaju sumnju ili devijaciju.

Naslov originala: Cocuklar, Darwin Yalan Soyledi !
Autor: Harun Yahya
Prijevod s turskog: Admir Muratović
Urednik: Nedžad Latić
Lektor: Omer Resulović
Korektor: Muharem Đulić
Desing: Global Publishing
Izdavač: NID Bosančica print
Za izdavača: Nedžad Latić

Made in BiH
Sarajevo, avgust 2007

Štampa: Seçil Ofset
Yüzyil Mah. MAS-SIT Matbaacilar Sitesi 4. Cadde No: 77
Bagcilar - Istanbul / Turska Tel: (+90 212) 629 06 15

www.harunyahya.com

SADRŽAJ

UVOD

Djeco!

Jeste li ikada razmišljali:

kako je nastao svijet;

kako su nastali Sunce i Mjesec;

gdje ste bili prije nego što ste se rodili;

kako su nastala mora, drveće i životinje;

kako iz crne zemlje, koja nikakvog mirisa nema, rastu banane, trešnje, šljive, jagode koje tako lijepo mirišu, a koje vi toliko volite;

kako ta mala pčela zna praviti med;

kako zna praviti saće s tako pravim ivicama;

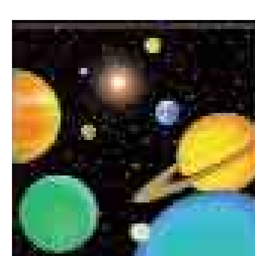
ko je bio prvi čovjek?

Vas je rodila majka. Ali prvi čovjek nije imao ni majku ni oca.

Pa kako se onda pojavio tako odjednom?

U ovoj knjizi naći ćete najtačnije odgovore na sva ova pitanja.

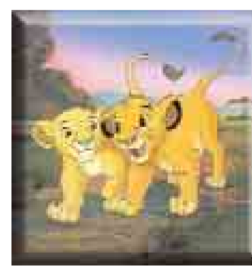

A koji je to najtačniji odgovor? Znate li?

Sve što vidite oko sebe: vas, vaše prijatelje, oca, majku, Zemlju, Sunce, jela koja volite, banane, trešnje, jagode, svakojake cvjetove, ljubičice, lijepe mirise, ljude, mačke, pse, mrave, pčele, konje, ptice, leptire i sve ostalo stvorio je Allah, dž.š.

Pitali smo vas jeste li ikada razmišljali kako te male pčele znaju praviti med.

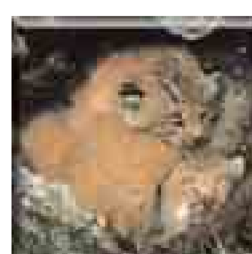
Pa, Allah ih je tome podučio.

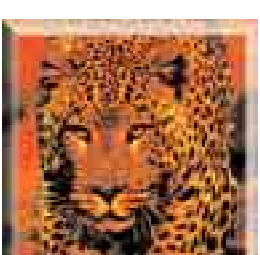
Međutim, ima i onih koji o ovoj temi iznose savakojake laži. Ti lašci ne vjeruju da je stvoritelj svega Allah, dž.š. Takvi se zovu *evolucionisti,* a naziv za njihove laži jeste *teorija evolucije*.

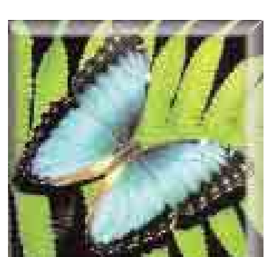

Tako smo mi vama u ovoj knjizi objasnili pravu istinu.

U njenom drugom dijelu pokazali smo kakav utjecaj na ljude imaju oni koji vjeruju u *teoriju evolucije*. Nakon što pročitate ovu knjigu, moći ćete onome ko vas bude nagovarao da povjerujete u spomenutu teoriju objasniti da ona nije istinita, i da je stvoritelj svega samo Allah, dž.š.

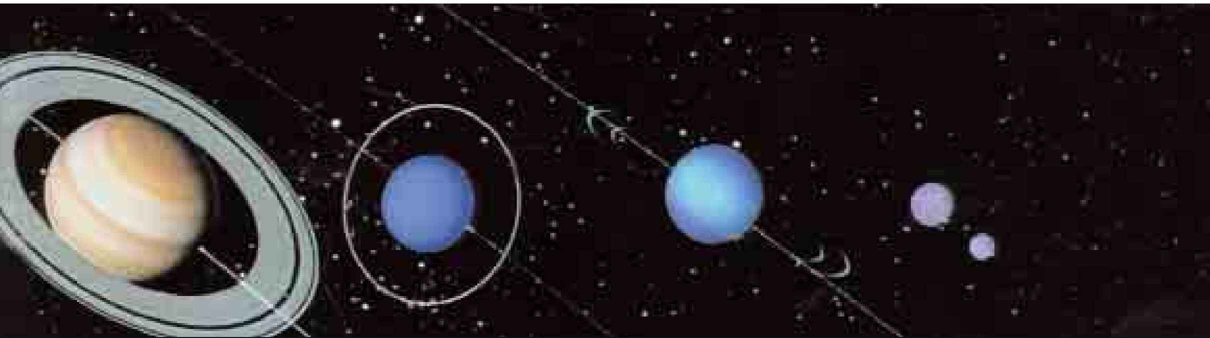
KAKO JE

Znate li šta je kosmos?

Kosmos je jedno veliko prostranstvo koje obuhvata Sunce, Mjesec, zvijezde, Zemlju i druge planete. Da pređete na milione i na milijarde kilometara, ne biste došli do kraja kosmosa, stoga što je kosmos toliko velik da se ne može ni opisati.

I svijet na kojem mi živimo nalazi se u ovom beskrajnom kosmosu. Osim našega svijeta, u njemu se nalaze Sunce, Mjesec

NASTAO KOSMOS?

i milijarde zvijezda.

Pa kako je sve to nastalo? Kako je, primjerice, nastalo Sunce? Odakle se pojavio naš svijet.

Postoje dva odgovora na ova pitanja. Jedan je od njih tačan, a drugi netačan. Oni koji daju netačan odgovor na ova pitanja jesu oni koji vjeruju u *teoriju evolucije*. Na sljedećoj stranici prvo ćemo vam predstaviti netačan odogovor, a zatim onaj koji je tačan.

MJESEC

SUNCE

POGREŠAN ODGOVOR

Ovako glasi neistiniti odgovor: Kosmos je oduvijek postojao. Sam je od sebe nastao. Dakle, nekoliko materija pomiješele su se sasvim slučajno, i tako su nastali: Sunce, Mjesec, zvijezde, naš svijet, mora, drveća, rijeke i planine.

Je li, po vama, ovako nešto logično? Kada bi vam došao neki vaš prijatelj i kazao: "U jednu veliku kutiju stavio sam malo zemlje, malo kamenja i malo vode. Nakon toga, čekao sam jednu godinu, a zatim je iz kutije izašao kompjuter." Biste li povjerovali u to? Sigurno biste pomislili da se vaš prijatelj šali ili da laže.

Tako i evolucionisti lažu, da čak nijedan kompjuter, onako slučajno, sam od sebe, ne može nastati. Prethodno se mora znati kako se pravi kompjuter i koji se dijelovi koriste za njegovu proizvodnju. Nakon toga, u velikim fabrikama zajedno rade na stotine radnika, inžinjera i tehnologa. Koriste velike mašine i tako naprave kompjuter. Dakle, kada vidite kompjuter, svjesni ste da se on nije tu onako sam od sebe pojavio. Sasvim vam je jasno da kompjutere prave jako pametne osobe. Zar ne?

Sunce, Zemlja i druge planete veće su mnogo od kompjutera. Prema tome, kao što postoji neko ko pravi kompjutere, tako postoji i jedna sila koja je stvorila Sunce, Zemlju, Mjesec i zvijezde.

TAČAN ODGOVOR

Jeste li shvatili šta je tačan odgovor?

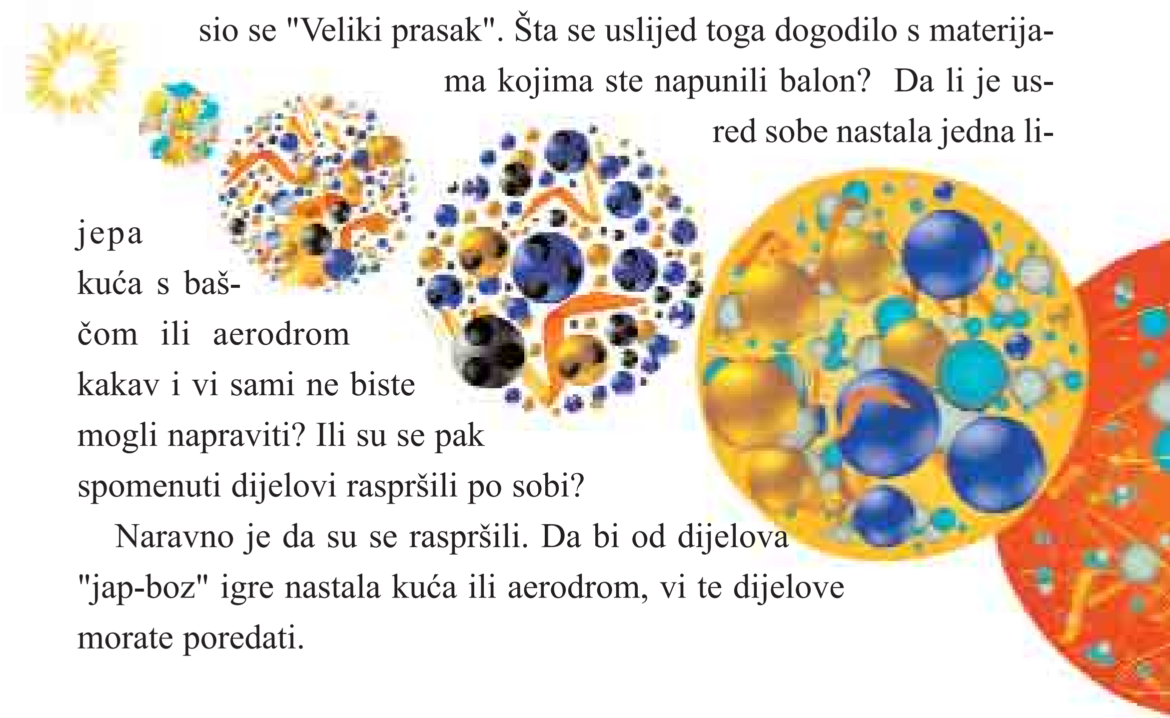
Sunce, Mjesec i planete stvorio je Allah. U kosmosu je sve besprijekorno uređeno. Ovo je zato što je cijeli kosmos stvorio Allah, tako da je sve smješteno tačno tamo gdje treba biti.

Kada bi neki vaš prijatelj rekao da je u jednu veliku kutiju stavio malo zemlje, malo kamenja i malo vode, te da je nakon godinu dana iz kutije izašao kompjuter, svima bi vam to bilo jako smiješno. Zar ne!

KAKO JE ALLAH STVORIO KOSMOS

Naučnici su posljednjih godina otkrili nešto jako važno. Otkrili su da prije nego što je nastao kosmos nije ništa postojalo. Nije bilo ni zemlje, ni vode, ni zraka, ni zvijezda, čak nije bilo ni praznog prostora. U tom ništavilu postojala je samo jedna mala tačka. Ta tačka bila je toliko mala da se nije mogla vidjeti golim okom. U njoj se sakupilo mnogo sitnih materija. A zatim je u jednom trenutku ta tačka eksplodirala. Uslijed tog praska, sve čestice koje su se nalazile u njoj raspršile su se. Zatim su se sakupile, pa su prvo nastali atomi. Onda su se atomi sjedinjavali, pa su nastale zvijezde, Sunce, Zemlja i druge planete. Ovu su eksploziju naučnici nazvali *Veliki prasak*. Tako je sve ono što se nalazi u kosmosu nastalo kao rezultat *Velikog praska*. Sada biste trebali porazmisliti o nečemu jako važnom. Igrate se, primjerice, “jap-boz” igre. Sve dijelove koje služe za igru razbacali ste unutar jednog balona. Zatim ste napuhali balon, a nakon toga balon je pukao. Znači, desio se "Veliki prasak". Šta se uslijed toga dogodilo s materijama kojima ste napunili balon? Da li je usred sobe nastala jedna lijepa kuća s baščom ili aerodrom kakav i vi sami ne biste mogli napraviti? Ili su se pak spomenuti dijelovi raspršili po sobi?

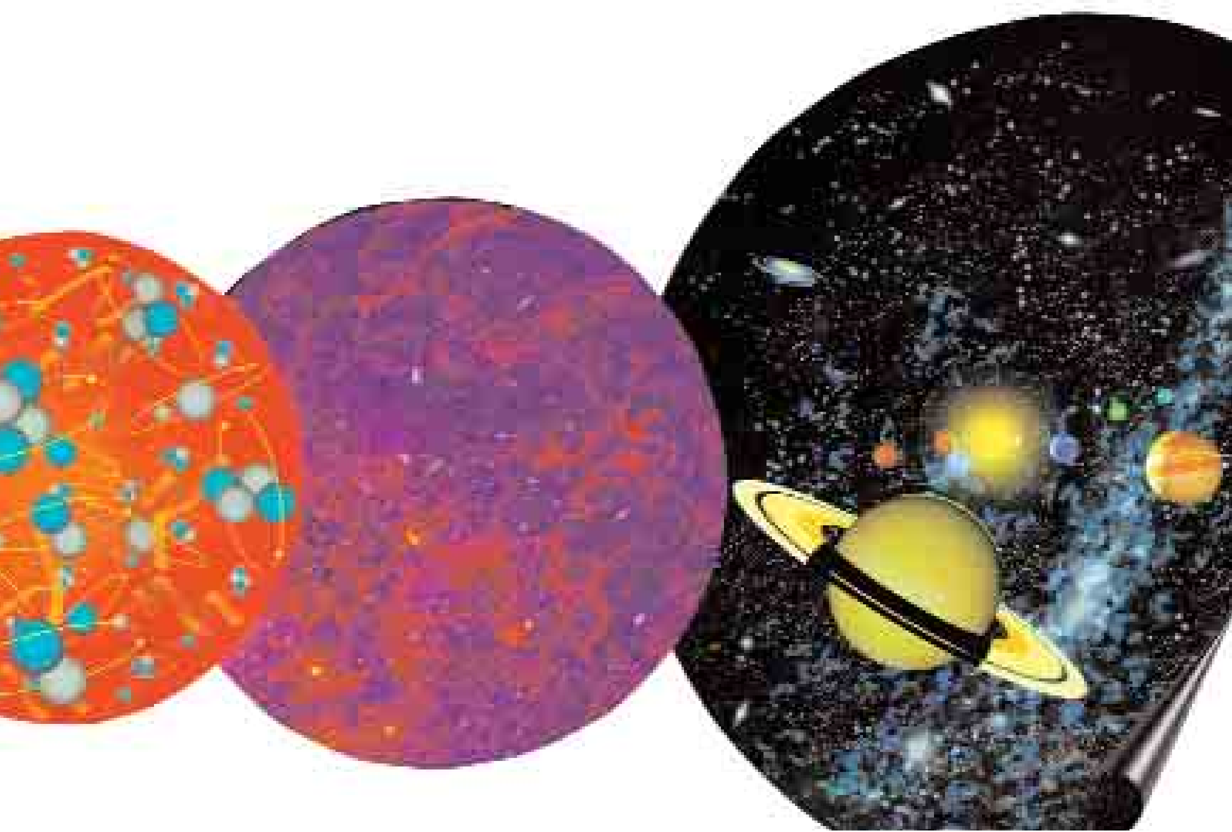

Naravno je da su se raspršili. Da bi od dijelova "jap-boz" igre nastala kuća ili aerodrom, vi te dijelove morate poredati.

Tako je i Allah Taj Koji je učinio da se desi “Veliki prasak”, te Onaj Koji je sakupio razasute materije po kosmosu i tako stvorio Sunce, zvijezde, Zemlju i druge planete. Znači, prvo nije postojalo ništa, a zatim je Allah, dž.š., Svojom naredbom: “Budi” stvorio sve planete, te Sunce i Mjesec. Stvoriti samo jednu planetu veoma je teško, a Allah je odjednom stvorio sve postojeće planete i zvijezde. To je zato što je Allah silan i moćan. Allah Svojom moći može sve. Kada nešto želi, to se odmah i desi.

Nama je poslao Kur'an, knjigu u kojoj nam opisuje Sebe i sve ono što On stvara. Tako mi za sve možemo naći istinu u ovoj plemenitoj Knjizi. Kada se, primjerice, upitamo: “Kako je to Allah sve stvorio”, odgovor i na to pitanje nalazimo u Kur’anu;

On je stvoritelj nebesa i Zemlje! Otkud Njemu dijete kad nema žene, On sve stvara, i samo On sve zna. **(Enam, 101)**

ALLAH JE DUNJALUK ZBOG NAS STVORIO

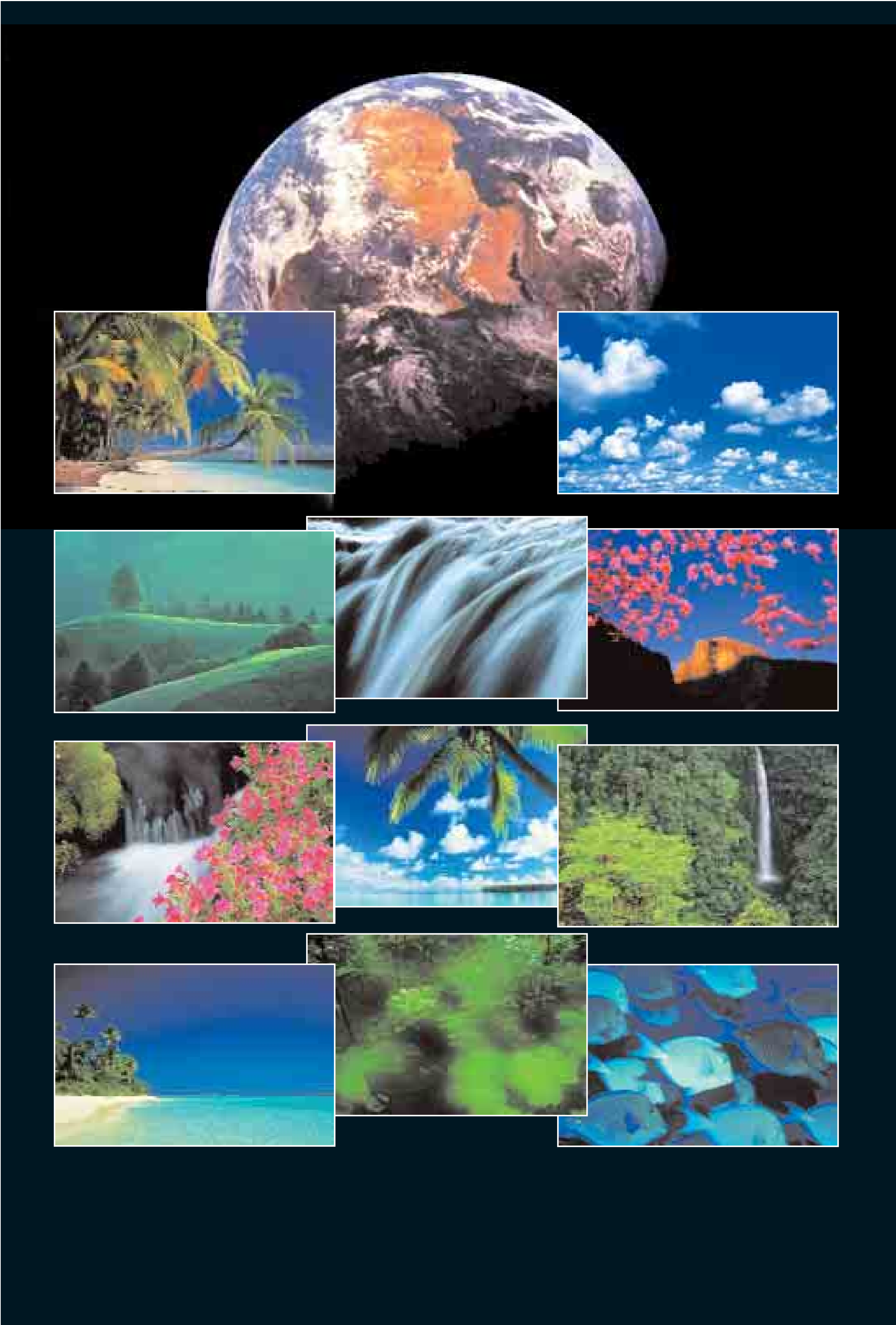
Kao što ste vidjeli, Allah je Taj Koji je i Sunce, i Mjesec i Zemlju stvorio. Ali, kako je stvorio živa bića na Zemlji? Zamisli da postoji jedna ogromna planeta, ali sasvim prazna, bez ljudi, životinja, cvijeća i bez raznih buba. Naša planeta okružena je raznim osobenostima kako bi bio moguć život živih bića na njoj. Te osobenosti našoj planeti dao je Allah, dž.š. Da nije njih, niko od nas ne bi postojao. Ni vi, ni vaši roditelji, ni vaši prijatelji ne biste bili ovdje.

A sada da malo pogledamo koje su te blagodati koje je Allah dao na Zemlji te njima olakšao život svih živih bića na njoj.

Razmislite malo o tome kako je sve u svemiru u jednoj besprijekornoj harmoniji. Sunce se nalazi tačno tamo odakle nam daje potrebnu toplotu i svjetlost. Da nema Sunca, ne bi bilo niti jednog živog bića. Ne biste postojali ni vi, ni životinje, niti ijedno drugo živo biće.

Allah je Sunce postavio na odgovarajućoj udaljenosti od Zemlje. Da nam je Sunce malo bliže, sve što je na Zemlji izgorjelo bi. Da je pak Sunce malo dalje, u tom slučaju svako mjesto na Zemlji bilo bi prekriveno snijegom, tako da, opet, život na njoj ne bi bio moguć. Stoga, na drugim planetama i nema života. Ostale su planete ili previše udaljene ili previše blizu Sunca.

Kao što vam je i poznato, svim živim bićima, da bi mogla živjeti, potrebno je da dišu. Da bi mogla disati, u vazduhu mora postojati kiseonik. U vazduhu se nalazi tačno onoliko kiseonika koliko je potrebno da bi ljudi mogli disati. Da ima samo malo više ili manje kiseonika, ne bi bilo ni nas, ni životinja ni biljaka. Naime, kao što smo malo-

čas rekli, za život svih nas potrebno je disanje. A da bismo disali, potrebna nam je tačna količina kisika.

Voda je jedna od najvažnijih supstanci za život. Ništa živo bez vode ne može živjeti. Zbog toga je Allah dao da jedan veliki dio naše planete obiluje vodom. Voda sačinjava dvije trećine površine naše planete. Ni u jednoj drugoj planeti, kao ni na Mjesecu, koji se navečer može vidjeti na nebu, nema vode. A živa bića na Zemlji imaju sve što im je potrebno za život, pa i vodu.

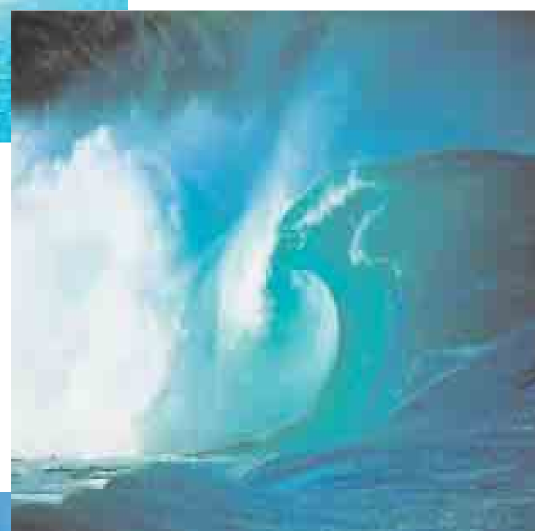
Naš život na Zemlji moguć je zahvaljujući hiljadama događaja. Da se samo jedan od njih nije dogodio, niti jednog živog bića ne bi bilo na Zemlji. Pa zar su se ti događaji slučajno mogli desiti, i na taj način učiniti da postane nešto što se zove Zemlja? Naravno da tako nešto nije moguće. Ništa od spominjanog slučajno nije moglo nastati. Allah je Zemlju radi ljudi stvorio. Zato je ona najpogodnije mjesto za ljudski život.

Onima koji kažu da su Zemlja i cijeli kosmos nastali sasvim slučajno možete postaviti sljedeće pitanje; "Igrate se, primjerice, na pijesku. Odjednom se pojave veliki valovi. Vratili ste se kući. Kada se nakon nekoliko sati oluja povukla, ponovo ste se vratili na pijesak i vidjeli jedan zaprepašćujući prizor. Na pijesku se formirao jedan prelijepi pješčani grad. Taj grad imao je i bolnice, aerodrome, autobuse, pa čak i ljude. Pitali ste svoje prijatelje kako je sve to nastalo. Oni su vam odgovorili: "Moguće da su ovaj pješčani grad napravili morski valovi koji su maločas naišli." I šta mislite za jedan ovakav odgovor. Sigurno mislite da su to samo mašte vaših prijatelja, ili vas je to nasmijalo, misleći da se radi o nekoj njihovoj šali.

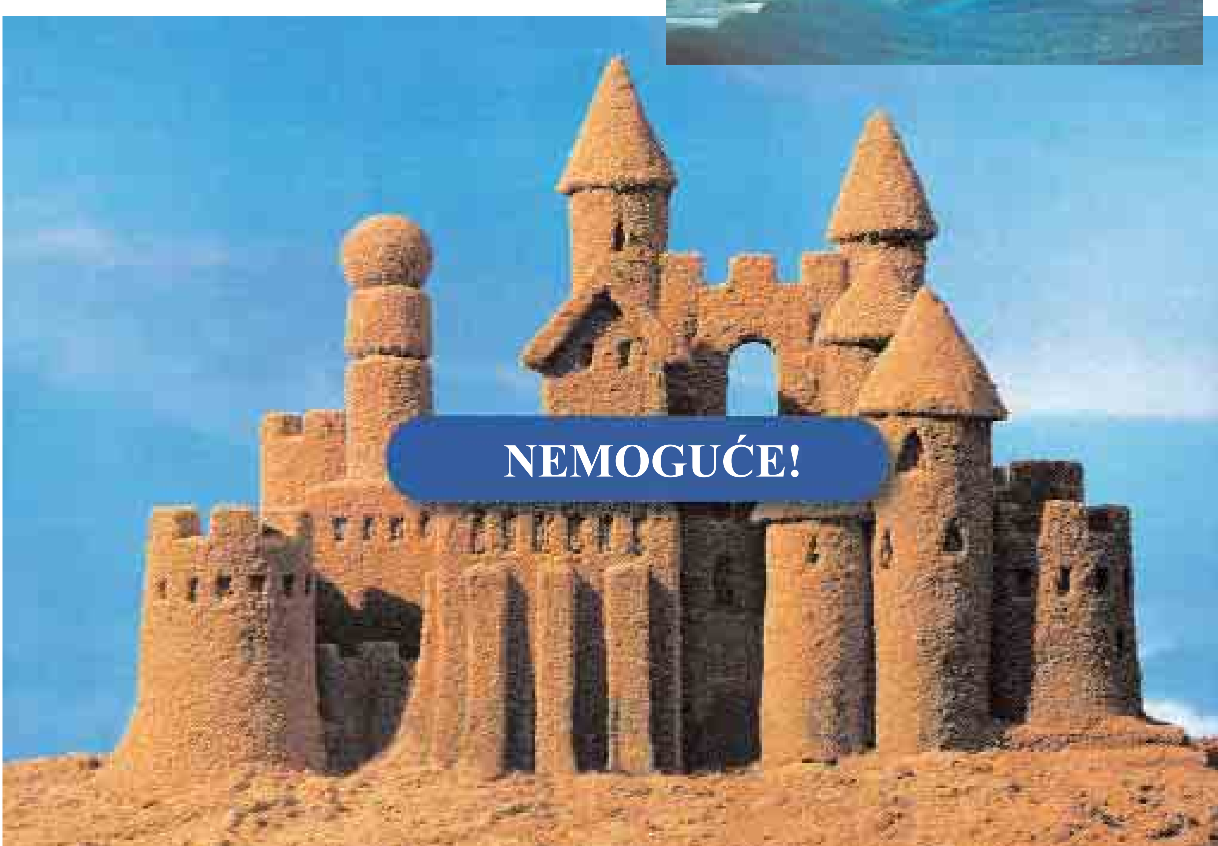
JE LI PO VAMA OVO MOGUĆE?

Igrate se na pijesku i odjednom naiđu veliki valovi. Odmah ste se vratili kući….

Kada su se nakon nekoliko sati valovi povukli, susreli ste se sa zapanjujućim prizorima. Na pijesku je izgrađena jedna prelijepa tvrđava. Malopređašnji talasi onako “slučajno” nisu mogli od pijeska napraviti tvrđavu. Ovakva lijepa građevina NIJE MOGLA slučajno nastati, isto kao što i sva živa bića na Zemlji nisu mogla slučajno nastati…

NEMOGUĆE!

S obzirom da jedan ovako lijep grad od pijeska nije mogao nastati onako slučajno, od morskih valova, sasvim sigurno došao je neki stručnjak na tome polju, izgradio ga i otišao.

Međutim, neki ljudi, čak i neki profesori i znanstvenici, vjeruju u nešto što je tako smiješno. Oni ne govore da su morski valovi napravili grad od pijeska, ali govore da su se sitne čestice, odnosno atomi spojili, te su tako, onako slučajno, nastali Sunce, Mjesec i Zemlja. Oni neće reći da je sve to stvorio Allah. Ne vjeruju u ono što je istina, te tako zastupaju neistinu. Do kraja vaše knjige upoznat ćete se bolje s takvim ljudima.

Oklop koji štiti Zemlju sa svih strana

Jeste li znali da na Zemlju svaki dan padne jako mnogo meteora?

Kada meteori padnu na neku planetu, iza sebe ostavljaju velike rupe. Samo kada padnu na Zemlju, na njoj nikakvu štetu ne mogu nanijeti.

Meteor je kamen koji se otkida od planeta ili zvijezda. Ovaj kamen, koji lebdi, plovi po kosmosu, nekada padne na neku od planeta, te tako na njoj napravi ogromne štete. Ali, s obzirom da je Allah Zemlju prekrio jednim zaštitnim oklopom, meteori nama ne mogu nanijeti nikakvu štetu.

Kako to da svim drugim planetama metori nanose ogromne štete, a Zemlji to ne mogu?!

To je zbog atmosfere kojom je obavijena Zemlja. Atmosfera prekriva Zemlju u svojstvu jednog pravog zaštitnog oklopa. Meteor, koji iz kosmosa uđe u atmosferu, sagorijeva i na taj se način smanjuje. Tako, kada se meteor približi Zemlji, bude već sasvim mali. I tako umanjeni meteori, ili nekada sasvim uništeni, nama ne nanose nikakve štete.

Uloga atmosfere ne završava se samo na zaštiti Zemlje od meteora. Ona upija (apsorbira) štetne sunčeve zrake. Kada bi ove zrake dospijevale na Zemlju, život živih bića na njoj ne bi bio moguć.

Samo ove dvije osobine atmosfere dovoljne su da nam dokažu kako ona nije slučajno stvorena.

Atmosferu je stvorio Allah, Koji je milostiv prema svim živim bićima na Zemlji i Koji, s druge strane, ima neprocjenjivu moć. I tako smo mi, zahvaljujući atmosferi, oslobođeni svakojakih opasnosti.

Atmosfera prekriva čitavu Zemlju u svojstvu jednog pravog zaštitnog oklopa. Zahvaljući atmosferi, mi smo oslobođeni nekoliko opasnosti, a da mi o tome čak i ne znamo.

Mogu li atomi razmišljati?

Kao što smo to i prije istakli, nakon *Velikog praska* prvo su nastali ATOMI. A znate li šta je to atom?

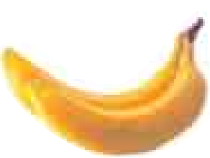

Prvo da vam objasnimo šta je to atom.

Atom sliči loptici kojom se igrate. Ali on je toliko mali da ga ne možete ni vidjeti, čak ni zamisliti.

Sada pogledajte oko sebe! Sve što vidite je ustvari nastalo spajanjem tih malih loptica, atoma. Stolica na kojoj sada sjedite, knjiga u vašim rukuma, vaša majka, vaš učitelj u školi, televizor, jabuke, lubenice, čokolade, vaš cuko, voda, cvijeće u vašim baščama, vaše igračke, pa čak i vaše tijelo nastali su od atoma. Zvijezde, Sunce i Zemlja, od čega je sačinjen kosmos, a o čemu smo vam govorili u prethodnom dijelu, nastali su, kao i vi, od atoma. Na svakom mjestu gdje šetate, u svakome ćošku gdje se nalazite ima atoma.

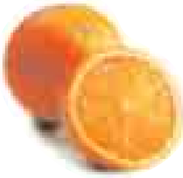
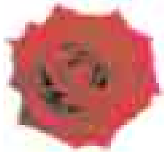
Ali, kako smo rekli, vi atome ne možete vidjeti. To je zato što su oni toliko mali da ih ne možete ni zamisliti. Toliko su mali da se ne mogu vidjeti ni pomoću najjačeg mikroskopa. Da bismo vam dočarali koliko su atomi mali, navest ćemo vam sljedeći primjer:

Zamislite da vam je u rukama ključ. Atome koji se nalaze u tom ključu, bez sumnje, ne možete vidjeti. I kada biste rekli: "Ho-

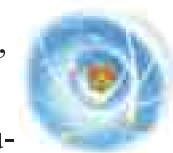

ću sada da vidim atome u ključu", morali biste povećati ključ do te mjere kolika je Zemlja. I kada bi veličina ključa dosegla veličinu Zemlje, atomi u njemu bili bi poput trešanja, i onda biste ih mogli vidjeti.

A kako su se atomi, koji su se pojavili uslijed *Velikog praska*, spojili?

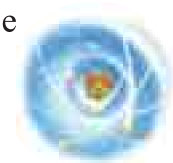
Atomi nisu živa bića. Nemaju pameti, razuma. Ne mogu donositi odluke. Naprimjer, ne mogu reći: "Hajmo se sada spojiti i napraviti jednu zvijezdu"; ili " Hajmo se približiti jedni drugima i sačiniti svijet. Za ovo možemo navesti i sljedeći primjer;

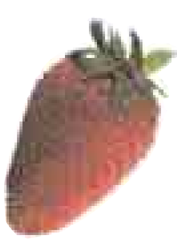

Ima jedna igra koja se zove jap-boz, a koju smo već ranije spomenuli. I dijelovi jap-boz igre nisu živa bića, i oni poput atoma ne mogu odlučivati. Da ih raspršiš po zraku, oni ne mogu kazati: "hajmo se sakupiti i napravti jednu tvrđavu ili čovjeka."

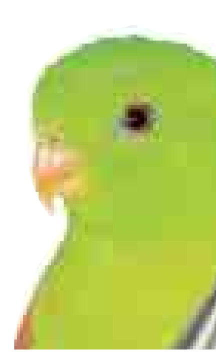
Zato vas ponovo pitamo: "Kako su se pojavile ove zvijezde, planete, ljudi i životinje koje su nastale od atoma. Ako atomi ne mogu donositi odluku, ko ih je onda sakupio?

Naravno, sve što je oko vas nije slučajno nastalo. Allah je Taj Koji je sastavio atome. On je od atoma stvorio čitav kosmos, planete, zvijezde, životinje, biljke, ljude…

1. dan

1. sedmica

1. mjesec

2. mjesec

Kako su ljudi nastali od atoma?

Rekli smo da ljudi nastaju spajanjem atoma. Ali vas vjerovatno interesuje kako se to dešava. Atomi se prvo sjedinjuju, i tako nastaju ćelije. Opet čujemo nešto novo: ćelija. A šta je to ćelija?

Organizam svih živih bića sačinjen je od ćelija. I ćelije su male. Iako ne kao atomi, i one se ne mogu vidjeti golim okom. Koliko su male možemo pokazati sljedećim primjerom:

Kada bismo sastavili 10 000 (deset hiljada) ćelija, dobili bismo veličinu jedne glave špenagle. Eto, zato ih mi ne možemo vidjeti.

Ali ćelije se nalaze u ljudima, mravima, mačkama, ružama, drveću i svemu ostalome živome što vas okružuje. Naprimjer, vi ste nastali spajanjem više triliona ćelija.

A odakle su se pojavile tolike ćelije?

Pogledajte vašeg malog brata. Prije dvije godine nije ga bilo, kasnije biva stvoren i polahko počinje rasti. Kako se dogodio jedan ovakav zapanjujući događaj?

Vaš mali brat prvo se pojavio u stomaku vaše majke u obliku jedne ćelije. Ta jedna ćelija sadržavala je mnogo važnih informacija. Sve informacije, zahvaljujući kojima vaš brat jeste to što jeste danas, nalazile su se u ćeliji: boja očiju, boja kose, njegova visina itd.

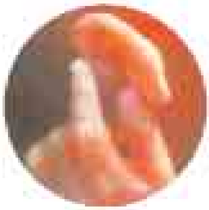

3. mjesec

4. mjesec

6. mjesec

8. mjesec

Nakon toga ćelija se malo povećala. Počela se dijeliti. Prvo je podijeljena na dva dijela. Tu se dešava nešto začuđujuće. Iako su ćelije podijeljene na dva dijela, informacije u njima ostale su nepodijeljene. Znači, sada su dvije ćelije imale iste informacije. Zatim se iz ta dva dijela pojavilo mnogo ćelija sa sasvim istim informacijama. Zatim su se i te ćelije razdijelile. A onda su se te novonastale ćelije također dalje dijelile. I tako je, na koncu, nastalo na milijarde ćelija.

Ali, tada se dešava nešto začuđujuće! Sve te ćelije, iako imaju iste informacije, dobile su različite dužnosti. Tako je jedan dio njih bio zadužen da odredi boju kože vašega brata. Drugi dijelovi bili su zaduženi da sačine njegove mišiće, treći njegov skeletni sistem, četvrti nervni sistem itd.

Kako se broj ćelija povećavao, formirala se jedna gomila u obliku lopte. Dakle, ćelije su dobile oblik. Zatim se, kao što se to vidi na slikama iznad, formirala glava, zatim omalehne ruke i noge vašega brata. Ćelije su se nastavile povećavati i dijeliti se. I tako nakon mjeseci od svega toga nastaje jedna prava beba. A vi prvi put viđate vašega brata u ovoj fazi njegovog razvitka, kada se on rađa.

Vjerovatno je, ovo što smo vam do sada pričali, izazivalo vaše čuđenje. Pomislili ste: “Zašto su ćelije dobile različite informacije, kako

se od njih formirala beba i sl.” Allah je Taj Koji sve to čini.

Ćelije su male tako da se ne mogu vidjeti golim okom. I one, kao i atomi, ne mogu same donositi odluku. Ne mogu se same od sebe sakupiti i tako formirati čovjeka. Razmišljati da su ljudi stvoreni slučajnim sastavljanjem ćelija jeste jedna velika glupost.

Stvaralac svega jeste Allah, dž.š. Dakle, On je Taj Koji je i ljude stvorio. U Svojoj plemenitoj knjizi naređuje nam da razmišljamo o čovjekovom stvaranju:

A zar se čovjek ne sjeća da smo ga još prije stvorili, a da nije bio ništa? **(Merjem, 67)**

Vaš brat, vi, kao i svi drugi ljudi, samo su jedna ćelija koja se razvijala, te je na koncu postala čovjek. I taj čovjek sada na dunjaluku živi jednim lijepim životom. Za sve ovo dužni ste Allahu, dž.š. Allah vas mnogo voli i stalno vam daje svakojake lijepe blagodati. Stoga, ne zaboravite da budete zahvalni svome Gospodaru, vašem Stvoritelju.

NAŠE TIJELO

Naša tijela predstavljaju besprijekorne mašine koje su tako konstruisane da možemo ugodno živjeti na ovome svijetu, da možemo trčati i igrati se, da možemo čitati i pisati, kratko rečeno, da možemo izvoditi bilo koju radnju. Te mašine toliko su izvanredne da i najsavremenija tehnologija ne može proizveti mašinu sličnu njima.

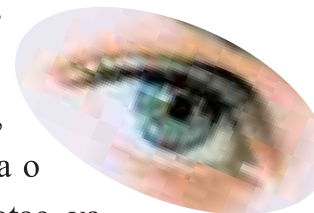
Koliko znate o našim tijelima koja godinama bez prestanka rade i koja sama sebe popravljaju?

Jeste li znali da se vaša tijela sastoje od masti, proteina, vode, ugljikohidrata i minerala?

NAŠI PROZORI OTVORENI PREMA SVIJETU: OČI

Svaki je organ u našem tijelu veoma bitan. Da samo jednom od njih nešto nedostaje, to bi promijenilo čitav naš život. Naprimjer, naše oči… Šta biste da nemate očiju? Jeste li ikada o tome razmišljali? Ne biste znali kako izgleda, vaš otac, vaša majka, vaša braća i vaši prijatelji. Ne biste vidjeli ništa što je lijepo. Ne biste se mogli igrati s vašim igračkama. Ne biste vidjeli nijednu sliku u ovoj knjizi. Ne biste uopće imali predstave kako, primjerice, izgledaju cuko, zec… Ne biste mogli gledati na televizoru vaše omiljene crtane filmove. Vaše poslove ne biste s lahkoćom mogli obavljati. Put, čak ni u vašim kućama, ne biste mogli naći. Ne biste znali da postoje različite boje. Ne biste znali šta je to svjetlost… Ne može se sve ni nabrojati šta ne biste mogli raditi da nemate očiju.

Allah je čovjeka stvorio s očima, kako bi čovjek sve mogao vidjeti. To je jedna važna blagodat koju mu je Allah podario.

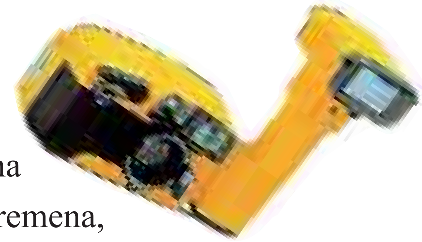
Oko je organ kojim se obavljaju posebno bitni poslovi. I kada nešto nemamo na umu, naše oči rade svoj posao, tako da tek nakon toga mi uočimo ono što je oko nas.

Da nakratko obratimo pažnju kako to mi vidimo;

Svako tijelo na svijetu ima svjetlost koja se prostire svuda okolo. Primjerice, dok gledate u ovu knjigu, svjetlost iz knjige preko zjenica dolazi do zadnjih dijelova vaših očiju. U tom dijelu oka obavi se nekoliko radnji, a zatim se svjetlost pretvara u električne signale. Zatim električni signali dolaze do mozga. U zadnjem dijelu mozga nalazi se jedan dio koji je zadužen za vid (centar za vid). Centar za vid jeste jedna mala tačka. Tako električni signali u ovoj maloj tačci stvaraju sliku knjige u koju gle-

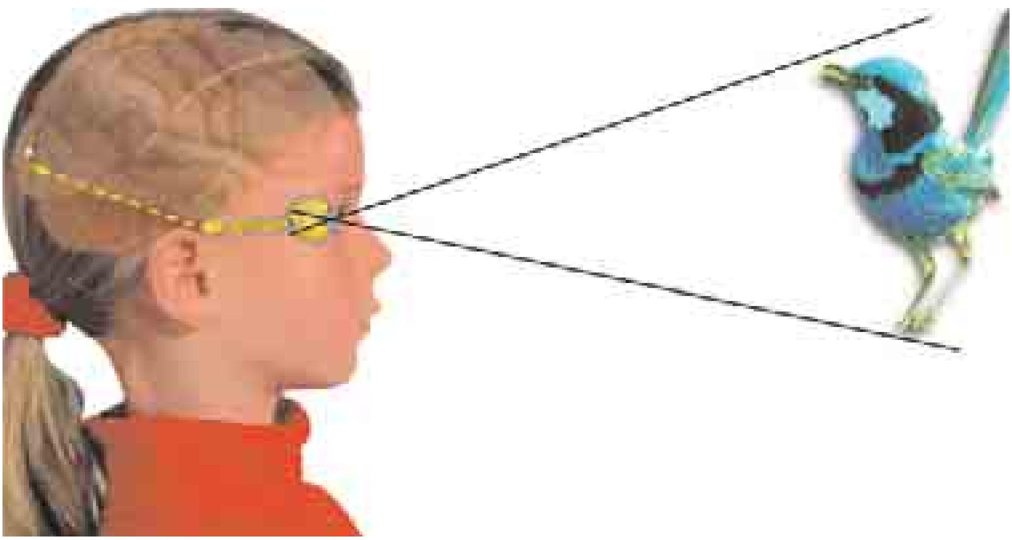

date, te na taj način omogućavaju da je vidite.

Da bi se to objasnilo i na najprostiji način, treba puno vremena, ali ostvarivanje mogućnosti viđenja knjige ne traje dugo. To se veoma brzo ostvaruje, tako da vi onoga trenutka kada pogledate u knjigu, odmah je vidite.

Jedan izvrstan sistem, zar ne?

Ako se sjećate, na početku knjige obećali smo vam da ćemo vam govoriti o evolucionistima. Već smo vam rekli da te osobe tvrde da su Zemlja, zvijezde i sva živa bića nastali sami od sebe, sasvim slučajno. Te osobe, koje iznose ovakve laži, imaju laž i za naše oči. Govore: “Oči su nastale slučajno, same od sebe.” Zar je mogao sam od sebe nastati, onako slučajno, jedan ovako kompleksan i izuzetan sistem? Da biste shvatili koliko je ova izjava besmislena, pogledajte sljedeći primjer:

Inžinjeri su fotoaparat i kamere napravili po uzoru na ljudsko oko, iako nijedan taj aparat ne može proizvesti sli-

ku kao ljudsko oko. Sada podignite glavu s knjige i pogledajte malo oko sebe. Vidite jasnu sliku, zar ne? Slika nije uopće mutna ni mračna. A pogledajte malo ekran na televizoru. Često slika na njemu zna biti mračna, nejasna. I kada nije takav slučaj, slika na ekranu ne može biti čista kao slika koju proizvodi vaše oko.

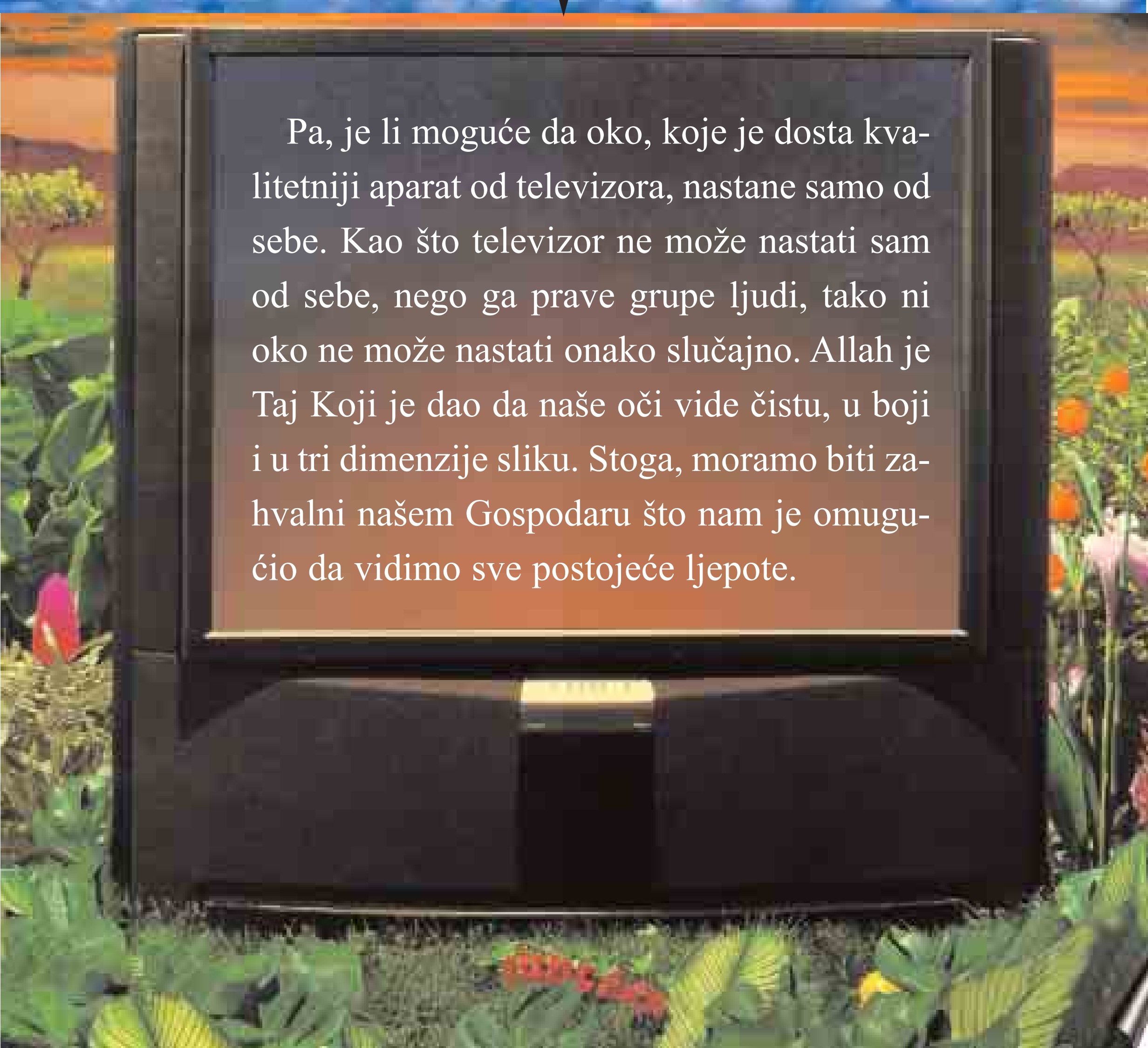
Sada malo razmislimo!

Znači, naše oko je kvalitetniji aparat od kamera, fotoaparata

i televizora. Da vam sada neko dođe i kaže: ”Električni kablovi, odvijač, čekić, vrata, prozori itd, uslijed oluje izletjeli su iz kuće u bašči. Kasnije je malo sijevalo, malo je na njih palo kiše, malo su se pomiješali sa Zemljom, i tako je nakon nekog vremena nastao televizor. Ja sam ga uzeo i ponio kući”, šta biste vi uradili?

Vjerovatno biste pomislili da ta osoba nije normalna ili da laže, zato što televizore pravi više stotina inžinjera u velikim fabrikama. Nije moguće da nastanu sami od sebe, onako slučajno.

Pa, je li moguće da oko, koje je dosta kvalitetniji aparat od televizora, nastane samo od sebe. Kao što televizor ne može nastati sam od sebe, nego ga prave grupe ljudi, tako ni oko ne može nastati onako slučajno. Allah je Taj Koji je dao da naše oči vide čistu, u boji i u tri dimenzije sliku. Stoga, moramo biti zahvalni našem Gospodaru što nam je omogućio da vidimo sve postojeće ljepote.

Naše uši koje čuju bez šumova

Allah je i naše uši, kao i oči, stvorio u jednom izvanrednom obliku. Zamislite samo jednu muzičku kasetu. Da upalite i najkvalitetniju od njih, čut ćete neke šumove, odnosno šuštanje. Radiokanali često se međusobno miješaju. Sada nemojte ništa pričati i poslušajte: Čujete li ikakvo šuštanje? Vaše uši ne proizvode nikakve šumove. Njegovi glasovi su lijepi i vi čujete sasvim čiste glasove. Zamislite da i vaše uši proizvode zvukove sa šumovima kao radiokanali. Međutim, Allah je naše uši stvorio bez ikakvih nedostatka, tako da, bez poteškoća, čujemo sve glasove oko nas.

Ali, s druge strane, naš Gospodar učinio je da naše uši ne čuju neke glasove koji bi ugrožavali naš mir i spokoj. Primjerice, krv u našim tijelima jako brzo teče, i uslijed toga stvara veliku galamu. Ali naše uši

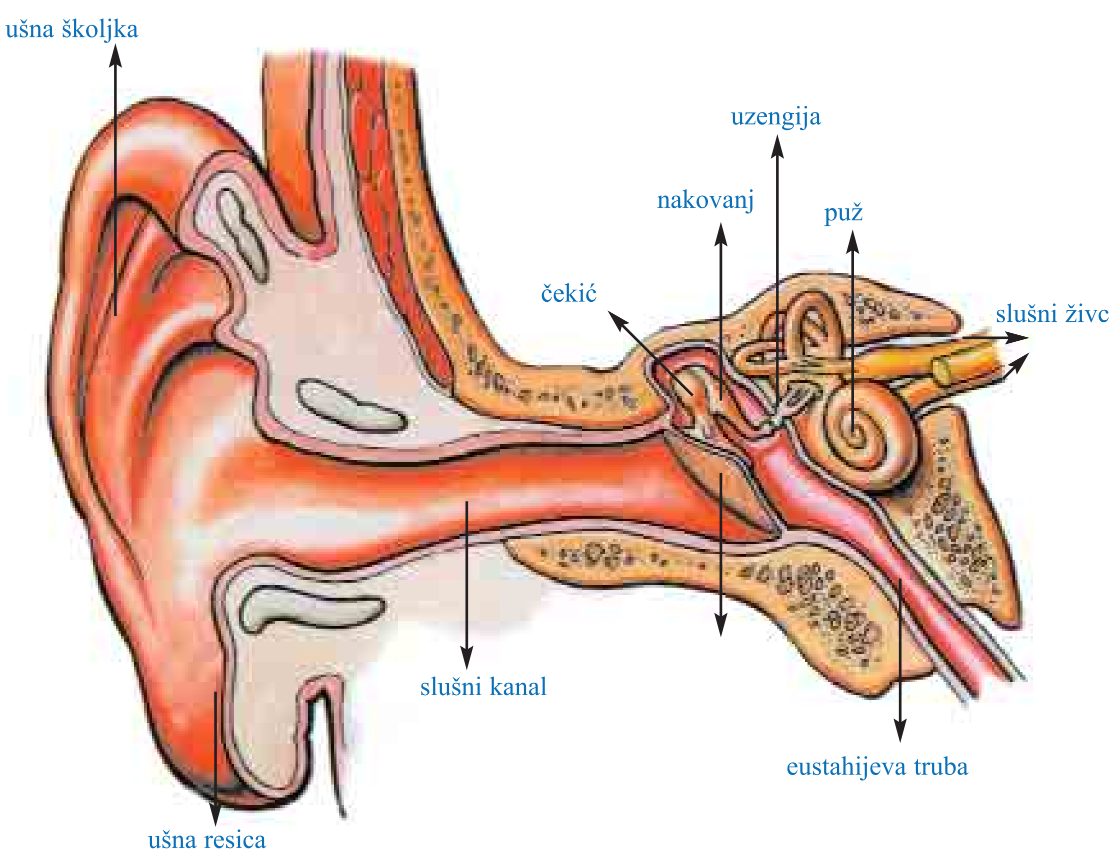

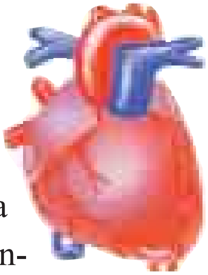
ne čuju taj glas koji proizvodi krv. I Zemlja, dok se okreće oko svoje ose, proizvodi jedan snažan glas. Ali Allah je naše uši tako stvorio da one ne čuju te glasove. Allah je prema nama jako milostiv. Nije dozvolio da čujemo glasove koji bi nas uznemiravali čitav život.

Ali, mi Mu moramo biti zahvalni na toj Njegovoj milosti. O tome se u Kur'anu ovako kaže:

***A zar se čovjek ne sjeća da smo ga još prije stvorili, a da nije bio ništa?* (Nahl, 78)**

Ovo je slika koja pokazuje unutrašnjost uha. Ušna školjka sakuplja zvukove, oni se dalje kreću po unutrašnjosti uha, da bi, na kraju, došli do slušnog centra u mozgu. I vi tada čujete.

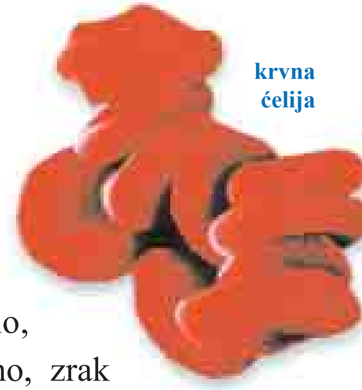

NEUMORNO SRCE

Srce je jedan važan čovjekov organ. Naše srce u minuti prosječno učini 72 otkucaja, a godišnje oko 40 miliona. Da biste razumjeli koliko je to zahtjevan posao, stisnite ruku, a onda je počnite otvarati i zatvarati. Koliko dugo to možete raditi. Srce, koje je veličine pesnice, to radi tokom čitavog vašeg života, bez prestanka. I kada spavamo, ono ne prestaje raditi. Kada se uzbudimo, srce brže lupa, a kada se umirimo, njegovo je lupanje sporije. Sva ta podešavanja ono automatski izvršava, bez našega znanja.

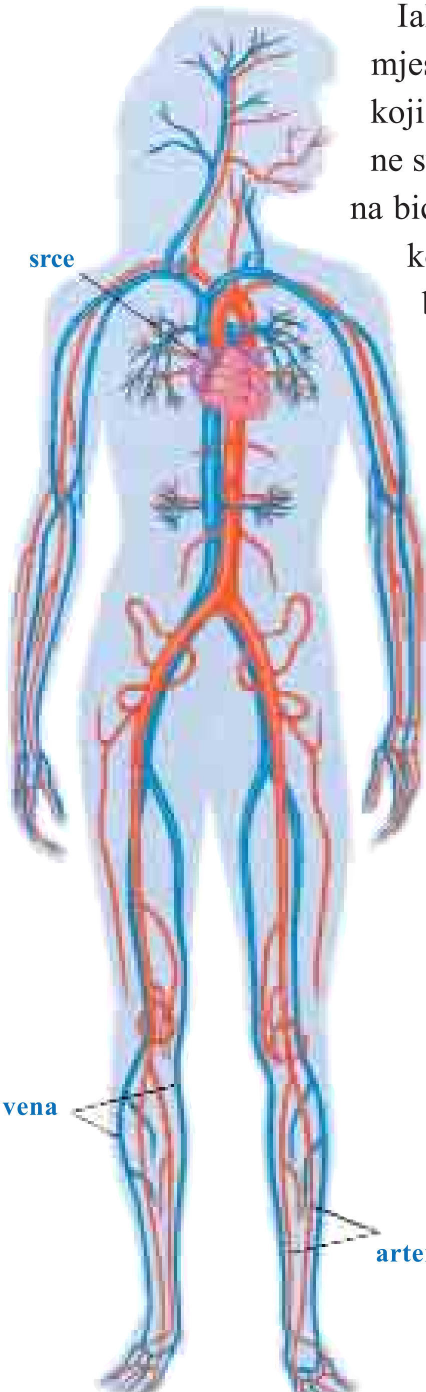
Prilikom svakog otkucaja srce potiskuje krv po našem organizmu. A u krvi se nalaze potrebne materije za naš život. Zahvaljujući tome, svaka ćelija u našem organizmu snabdjevena je neophodnim kisikom i hranom. Naše srce svaki dan ispumpa 43 000 litara krvi. Znate li koliko je to krvi? To je toliko krvi da odgovara otprilike količini od 150 lavora. Kada biste vi, primjerice, uzeli jednu čašu i počeli njome prebacivati vodu, iz jedne u drugu posudu, to bi vas veoma zamorilo, zar ne? A zamislite da tako čašom prebacujete vodu od 150 lavora. Zasigurno tako težak posao ne biste mogli raditi. A naše srce svaki dan, od našeg rođenja, radi taj posao i radit će ga sve do naše smrti. A osim toga, ono se nikada ne odmara. Kada vi, naprimjer, radite neki posao, napravite pauzu za odmor. Idete malo leći ili se ispružiti. A srce se nikada ne odmara. Ono je jako važno za naš život. Malo je, ali posao koji obavlja jako je velik. Stoga ga je Allah stvorio tako snažnim da se nikada ne mora odmarati.

JESTE LI ZNALI DA U NAŠEM TIJELU POSTOJI JEDNA VOJSKA KOJA NAS ŠTITI OD MIKROBA?

Iako mi to ne vidimo, mjesta na kojima sjedimo, zrak koji udišemo, stvari koje držimo pune su mikroba i virusa. Mikrobi i virusi jesu sitna bića koja uzrokuju razne bolesti kod ljudi. Iako mi njih ne možemo vidjeti, oni nas čine bolesnim i nemoćnim.

Kao što je poznato, nijedna se država ne može zamisliti bez kopnene, željezničke i vodene mreže puteva. U vašem tijelu postoji jedna vama osobena mreža, neophodna za normalan rad vašeg organizma. Tu mrežu čine krvni sudovi. Kroz vaše srce teče crvena krv koju stalno srce ispumpava. Krv prenosi bezbroj potrebnih materija iz jednog dijela organizma u drugi. Po cijelom organizmu raznosi hranu i sakuplja višak materija.

Međutim, postoje i jedna druga bića koja također ne možemo vidjeti. To je jedna vojska koja živi u nama i štiti nas od neprijatelja: virusa i mikroba. Ta se vojska naziva "odbrambeni sistem".

Odbrambeni sistem nalazi se u krvi. Ćelije koje sačinjavaju *odbrambeni sistem* nazivaju se leukociti.

Čim neki neprijatelj uđe u naš organizam, naša krv počinje raditi poput laboratorija.

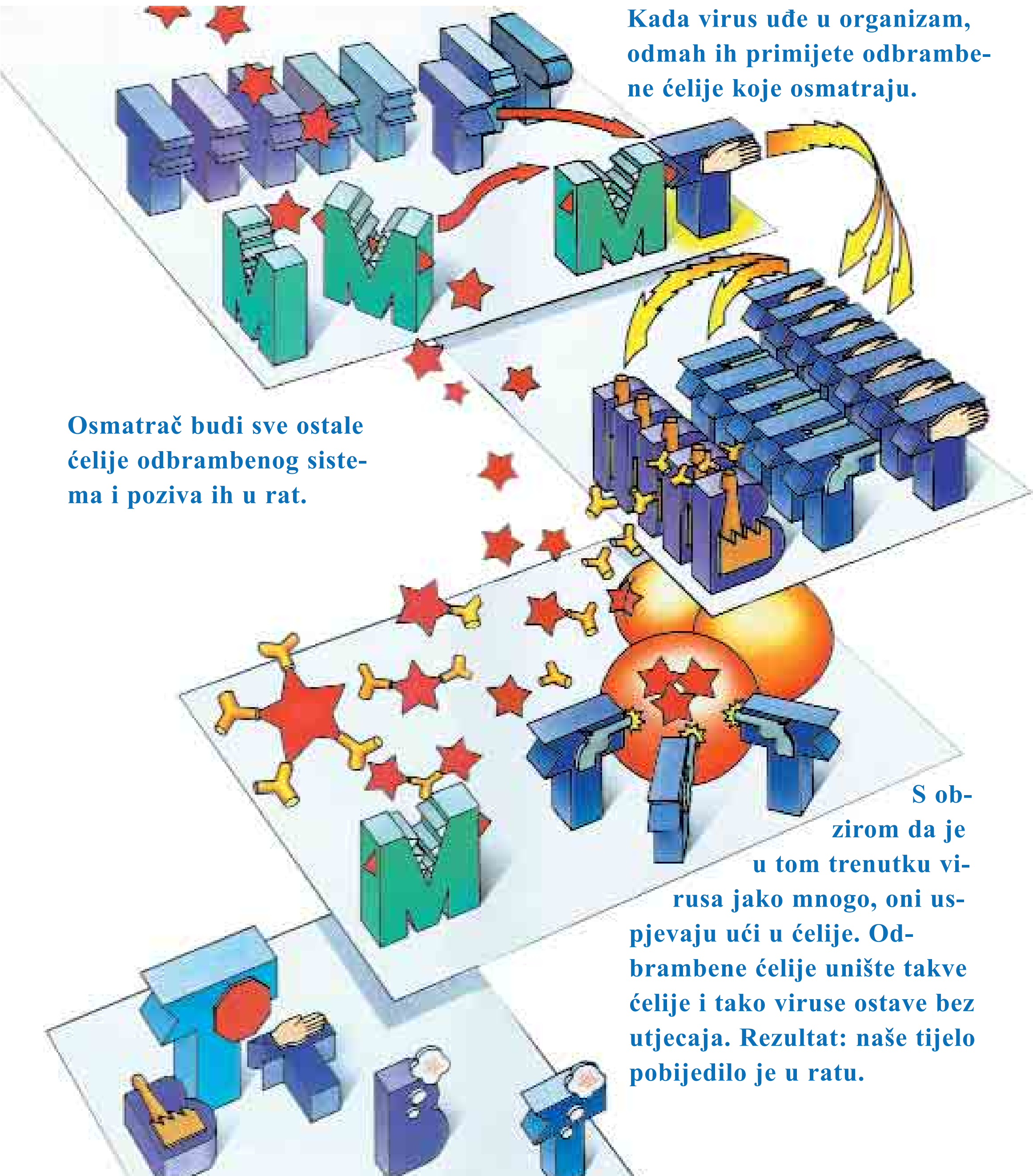
Odmah proizvodi posebne čestice koje će se boriti s neprijateljem, a broj tih čestica mora biti veći od broja neprijatelja. I tako u tijelu počinje jedan žestoki rat. Mi nekada taj rat i ne osjetimo, a naša vojska iz njega izađe kao pobjednik I tako mikrobi i virusi bivaju mrtvi.

Vjerovatno ste do sada imali barem nekoliko puta povišenu temperaturu. Tada u vašem organizmu ratuje vaša vojska s vašim neprijateljima. Uslijed toga koristi se sva energija u vašem tijelu, i osjeća se potreba za još više energije. I dok vaše tijelo ratuje, ako vi hodate ili trčite po bašči, vaša će vojska i u tom slučaju korisiti potrebnu energiju. U tom slučaju vojska gubi rat i vi se razbolijevate. Ali, ako imate, povišenu temperaturu i ležite, što bi bilo normalno, tada će vojska koristiti

Korist i značaj vakcine – Vakcine čine da opasni mikrobi ne mogu nanijeti nikakvu štetu. Tako njih ćelije odbrambenog sistema prepoznaju i štite vas od bolesti.

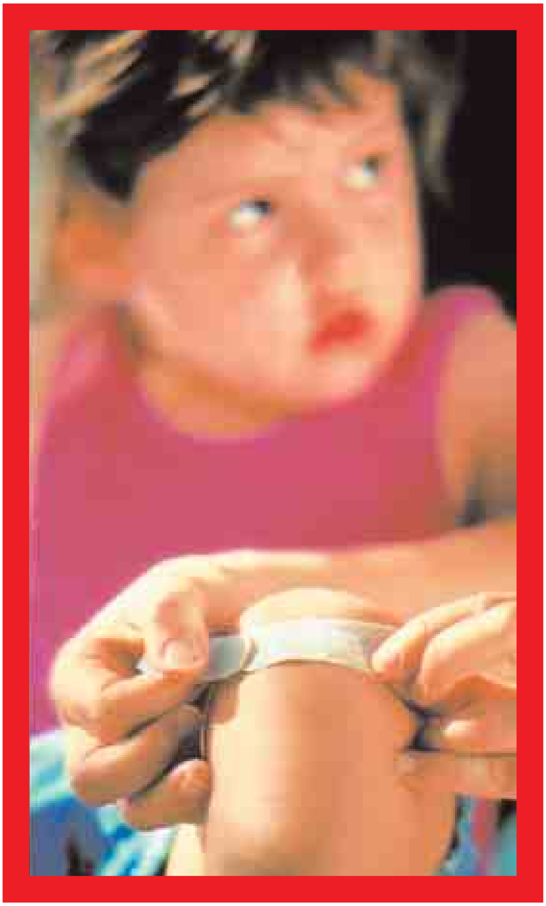

Kada virus uđe u organizam, odmah ih primijete odbrambene ćelije koje osmatraju.

Osmatrač budi sve ostale ćelije odbrambenog sistema i poziva ih u rat.

S obzirom da je u tom trenutku virusa jako mnogo, oni uspjevaju ući u ćelije. Odbrambene ćelije unište takve ćelije i tako viruse ostave bez utjecaja. Rezultat: naše tijelo pobijedilo je u ratu.

svu energiju u tijelu. U tom slučaju ona će savladati vaše neprijatelje. Dakle, kada imamo povišenu temperaturu, naš organizam nam šalje poruku: "Odmaraj se".

Da kojim slučajem nemamo *odbrambeni sistem*, znate li šta bi se desilo? Veoma brzo, nakon rođenja, umrli bismo od prvog virusa koji uđe u organizam. Allah je sve ljude stvorio s odbrambenim sistemom zato što je On milostiv prema Svojim robovima. Još od početka ove knjige, kao što ste vidjeli, ističemo da smo dužnici svome Gospodaru za svaki trenutak našega života, za sve lijepe stvari koje vidimo i za sva lijepa jela koja jedemo. Stoga, kada bilo šta od ovoga ugledamo, odmah se trebamo sjetiti Allaha, dž.š., i reći: "Allahu, hvala Ti što si mi sve ovo darovao."

ZAPANJUJUĆE OSOBINE ŽIVIH BIĆA KOJA NAS OKRUŽUJU

Jeste li znali da neka živa bića koja svakodenevno viđate imaju jako zapanjujuće osobine?

Allah je, nakon što je stvorio Zemlju, stvorio i na njoj svakojaka živa bića. Jedno od njih jeste čovjek. Još prije objasnili smo vam kako je stvoren čovjek. Ali, na Zemlji ima i drugih živih bića, mimo ljudi. A to su biljke i životinje.

Sada ćemo vam nešto reći o zapanjujućim osobinama nekih biljaka i životinja, koje je stvorio Allah, dž.š. Neka od tih bića vi svakodnevno viđate dok idete putem, dok se igrate u bašči ili dok sjedite na balkonu. Ali, možda do sada nikada niste razmišljali o njihovim osobinama.

Allah je čovjeku dao nekoliko osobina kako bi razmišljao o Njemu. Naprimjer, na slikama vidite jednu djevojčicu i komarca. Komarac je više hiljada puta manji od čovjeka. Ali, uprkos tome, kada navečer čovjek spava, ne može se odbraniti od njega. Šta god radio, ne može ga spriječiti da dođe i da ga ujede. Eto, tako je Allah i komarcima dao neke važne osobine. Želio je na taj način podstaći čovjeka na razmišljanje. Htio je da ljudi budu svjesni da, kada Allah to želi, ne mogu ništa učiniti čak ni protiv sićušnog komarca. Tako čovjek treba biti svjestan da je njegova moć u odnosu na Allahovu zanemarljiva.

Sad malo razmislite o sebi. Navečer ležite i čujete neko zujanje. To je zujanje zujanje komarca. Kao što se to može i vidjeti na slici, komarac je jako mali, ali je njegov glas veoma jak zato što ga je Allah stvorio s jednom takvom osobinom.

Ali, znate li zašto se komarci toliko uporno trude da vas ujedu? Sada ćemo vam ispričati jednu njihovu zanimljivu avanturu.

Komarac na zadatku! Vidite li na slici ispod nje kako je stomak komarca pocrvenjeo od krvi koju sisa?

JEDNA NEVJEROVATNA KOMARČEVA AVANTURA

Komarci su bića koja čovjek gotovo najbolje poznaje zato što oni svakoga ljeta, u velikim količinama, posjećuju naše kuće.

Jeste li ikada imali priliku posmatrati komarce izbliza? Ako niste, možemo ih zajedno proanalizirati, gledajući u prikazanu sliku. Znate li zašto je na toj slici dio komarčevog stomaka pocrvenjeo? Stoga što mu je u tom trenutku stomak ispunjen čovječijom krvlju. Ali, zašto oni sisaju čovječiju krv? Većina ljudi pretpostavit će da se komarci hrane krvlju. Ali, oni se hrane i nekim dijelovima ruže. Međutim, samo majka komarac, koja nosi jaja, osjetit će potrebu da sisa krv.

Nakon što ste ovo čuli, vjerovatno ćete malo drugačije gledati na ove insekte. Međutim, postoje još neke stvari vezane za komarce koje će izazvati vaše čuđenje. Kao što je poznato, komarci su bića koja lete i koja žive na zemlji. Ali, komarci rastu u vodi, te, nakon što porastu, izlaze iz vode sasvim suhi. Jeste li ikada čuli ovako nešto zapanjujuće? Ako niste čuli, pažljivo čitajte ono što slijedi jer će vas to jako začuditi.

Avantura počinje…

Avantura malih komaraca počinje polaganjem jaja mame komarca u neko jezerce ili na neki vlažan list. Ali, mama ne ostavlja jaja tek tako razbacana.Ostavlja ih u jednom dobro podešenom obliku, nižući ih jedno pored drugog. Tako jaja liče na jednu pravu skelu. Ali, zašto komarci svojim jajima daju jedan takav oblik?

To je zato što se jaja polažu u vodi pa bi, stoga, mogla potonuti. A ovako spojenim jajima ne prijeti opasnost od potonuća.

Da se jaja ne bi potopila, majke-komarci uvezuju ih i tako formiraju jednu skelu.

Bijela jaja koja majke komarci na tako specifičan način izlegu odmah počinju da tamne. Zbog njihove tamne boje bube i ptice ih ne mogu primijetiti, a tako ni pojesti. Ali, kako ta mala komarčeva jaja znaju sama sebi promijeniti boju?

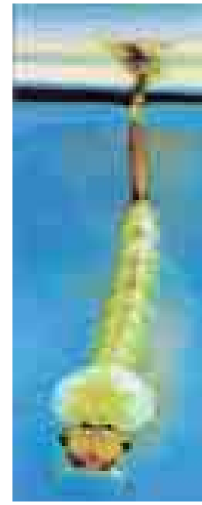
Naravno, to jaja ne znaju činiti. To ne zna učiniti ni mama komarac. Allah je Taj Koji im mijenja boju. Allah je jako milostiv i štiti bića koja je stvorio.

Pazite! Avantura komaraca tek je počela. Mala jaja pretvaraju se u larve. I kao što vidite na slici, larve se nalaze u vodi, glavom okrenutom prema dolje. A kako, po vama, komarci dišu dok se nalaze u vodi? Allah je njih stvorio s jednim posebnim organom kako bi mogli disati. A znate li čemu je sličan taj organ? Sliči spravi koju koriste ronioci za disanje, poput ovog djeteta na slici.

To je jedno crijevo koje strši izvan vode. Tako mali komarci, koji se nalaze ispod vode, uzimaju zrak kroz ta crijeva.

Ali, sada postoji jedan ozbiljan problem. Ova crijeva stoje iznad

larva
komarca

vode, ali uslijed i najmanjih valova voda može ući u njih, i tako ugušiti male komarce. Međutim, tako nešto ne može se desiti. Na vrhu crijeva nalazi se jedna ljepljiva materija koja sprečava ulazak vode. Da li bi, po vama, ove larve, koje vidite na slikama, mogle reći: “Hajmo postaviti na vrh naših crijeva jedan ljepljivi dio kako voda ne bi ulazila u njih?” Imaju li komarci toliko pameti i toliko sposobnosti? Naravno da oni ne mogu napraviti takve stvari. Allah je Taj Koji je stvorio crijeva kako bi komarci mogli disati, i Allah je Onaj Koji je na njihov vrh postavio ljepljivi dio kako ne bi ulazila voda.

Kao što vidite, Allah ne štiti samo vas, nego sva živa bića koja vas okružuju.

Nemojte misliti da je završeno! Avantura se nastavlja…

U tom periodu komarci promijene nekoliko oblika kože. Na koncu, izgledaju onako kako ih vidite na slici pored. Međutim, takvi još uvijek ne liče na komarce, zar ne? Ovaj oblik komaraca naziva se “komarčeva košuljica”. U njoj se u potpunosti razvija i formira oblik pravoga komarca. Svojim antenama, nogama, krilima i očima, koje prekrivaju veći dio njegove glave, spreman je za let. Ali, potrebno je da izađe iz košuljice u kojoj se prethodno nalazio.

komarčeva
košuljica

Komarci koji izađu iz košuljica stoje na površini vode! Allah je komarce stvorio s jednim ljepljivim dijelom ispod njihovih nogu, i na taj ih način zaštitio da ne potonu.

Komarci prvi put izlaze vani!

Košuljica se prvo cijepa od glave. Ali, komarci prije nego što se rode, susreću se s još jednom opasnošću. Ako voda uđe u košuljicu, komarci će se ugušiti. Gornji, napukli dio košuljice prekriven je još jednom specifičnom ljepljivom tekućinom koja sprečava komarčevu glavu da dođe u kontakt s vodom.

Ovaj je trenutak jako važan. Ovo je zato što komarci vrhovima svojih nogu moraju stajati na površini tako da im se krila ne smiju pokvasti. Jedan obični povjetarac može biti uzrokom da komarac padne u vodu i da umre. Ali komarci to rade veoma uspješno, zato što im je Allah, Koji ih je stvorio, darovao i tu sposobnost.

Kako vas komarci po mraku vide i ujedaju?

Jeste li se to ikada zapitali?

Noć je i vi ležite na krevetu. Pokriveni ste i jorganom. Samo jedan dio vaše ruke ostao je vani. Komarac i po mraku dođe i ujede vas za to malo mjesto koje je ostalo otkriveno. Kako to da ti mali komarci po noći mogu vidjeti stvari koje vi ne vidite? Komarci, zavisno od temperature, bića koja ih okružuju vide u raznim bojama. S obzirom da ta nji-

hova sposobnost gledanja nije vezana za svjetlost, oni mogu vidjeti krvne sudove i u mraku.

Ovo je jedna njihova veoma važna osobina. Znanstvenici su po uzoru na komarčevo oko proizveli kameru. I rad te kamere povezan je s toplotom. I kada je mračno, kamera vidi jednu sasvim svijetlu sliku. Ljudi imitiraju tako malene komarce.

Pa možete li to zamisliti?

Mogu li komarci bolje znati od ljudi, pa čak i od znanstvenika? Naravno da ne mogu. Ali, Allah je komarcima dao posebne osobine. Ljudi ostaju zaprepašteni tim njihovim osobinama te ih pokušavaju imitirati. Ljudi su, naprimjer, i avione napravili imitirajući ptice. Ima još stvari u prirodi koje ljudi vide i pokušavaju ih imitirati. Ali, da mi sad nastavimo s komarčevom avanturom.

Komarac na zadatku!

Tehnika sisanja krvi kod komaraca toliko je precizna da izaziva čuđenje kod ljudi.

Komarci prvo sebi postave cilj. Naprimjer, cilj im je vaša ruka…

Komarci, zavisno od temperature, bića oko sebe vide u različitim bojama. Tako komarac neku grupu ljudi vidi na ovaj način (način predstavljen na slici), a zatim sebi određuje cilj.

Zatim usnicama na žalcu odabiraju određenu tačku. Igla kod mrava, koja sliči šprici, zaštićena je specifičnom košuljicom. Uslijed usisavanja krvi ova igla izlazi napolje. Neki misle da se igla komaraca zabada u kožu i tako je probija. Međutim, komarci za to koriste jedan poseban metod. Donju vilicu vuku naprijed-nazad, te, pomažući se i gornjom vilicom, režu kožu. Kroz otvorenu rupu provlače iglu i kada igla dođe do vena, počinju usisavati krv.

Komarci doktori!

Možete se pitati: „ Pa, da li komarac može postati doktor", ali kada pročitate ono što je napisano na ovoj stranici, reći ćete: „Da, oni mogu postati pravi doktori."

Kada se negdje posiječete, odatle počne teći krv, ali nakon nekog vremena ona se zaustavlja, stoga što krv ima tu sposobnost da grušanjem zaustavi tečenje. Allah je stvorio čovjeka s ovakvim osobinama da bi ga zaštitio. Kad se krv ne bi mogla sama zgrušavati, i kod najmanje posjekotine na prstu ili rane prilikom pada krv bi danima tekla, i tako bi čovjek mogao umrijeti.

To je za nas jedna velika korist. Međutim, možda se to komarcima baš previše ne sviđa. Zašto? Pa zato što bi se krv, čim bi je komarci počeli sisati, mogla sgrušati i tako ne bi mogla prolaziti kroz njihove cjevčice. Na taj način nestalo bi životinja koje se nazivaju komarci, jer ne bi mogli nahraniti svoja jaja proteinima koji se nalaze u krvi. Ali, Allah je komarce i za ovaj posao stvorio s posebnim osobinama. Kako? Pa prije nego što komarci počnu sisati krv, na mjesto koje su zamislili ugristi proliju posebnu tečnost koju im je Allah darovao. Na tom mjestu krv se ne gruša, tako da je komarci s lahkoćom sišu.

Ova tečnost ima još jednu osobinu. Dok komarci obavljaju svoj posao, vi ništa ne osjećate zato što spomenuta tečnost učini da utrne mjesto koje komarac siječe. Ovo sliči lijeku koji koriste zubari ili doktori prilikom operacije. I doktori vam daju određeni lijek da ne biste osjetili bol. Eto, i komarci rade kao pravi doktori. Prvo urade neku vrstu anestezije, a zatim sišu.

Nakon što vas komarac ubode, vi osjetite mali svrab i natjecanje. Uzrok tog svraba i otjecanja jeste ta tečnost koju oni ispuštaju.

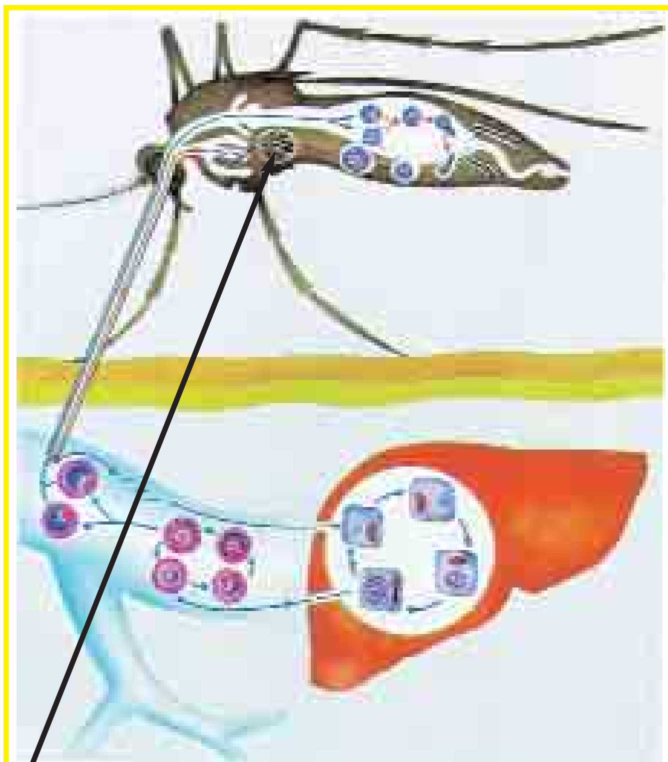
Sve ovo o čemu se maločas govorilo može vam se činiti da se odvija jako dugo. Međutim, sve to komarci obavljaju u periodu od nekoliko sekundi. A vi samo osjetite ubod, ali tek onda kada komarci završe svoj posao.

Sada zajedno malo razmislimo, komarci su jedne male životinje, a poslovi koje obavljaju jako su važni i komplikovani. Mogu li, po vama, sve to oni osmisliti. Zaustavljanje krvi, utrnjavanje mjesta koja sijeku da se ne bi osjetio bol, oči koje i po mraku jako dobro vide, polaganje jaja na površini vode u obliku skele da se jaja ne bi potopila….može li sve to osmisliti jedan mali komarac?

Allah je svako živo biće stvorio s posebnim osobinama kako bi sebi moglo osigurati hranu i kako bi moglo sebe zaštititi. To pokazuje koliko je Allah milostiv i koliko štiti Svoja stvorenja.

On nikoga ne zaboravlja. Tako je i komarcima dao sve što im je potrebno. Nije dozvolio da budu bez bilo kakvih nedostatka.

Na slici možete vidjeti komarca dok ubada čovjeka. Ne siše krv da bi se nahranio. Siše je samo zato iz razloga što je potrebna jajima koja nosi. A, osim toga, vi i ne osjetite dok oni obavljaju svoj posao stoga što mjesto koje sijeku prethodno učine neosjetljivim bol.

Majka komarac hrani svoja jaja krvlju koju siše.

Muha je jedno od živih bića koje najbolje leti

Do sada smo vam pričali o osobinama komaraca. A i sve ostale bubice što lete oko vas imaju zanimljive osobine.

Muhe još od rođenja znaju dobro letjeti. Čak se za njih može reći da su bića koja imaju najveću sposobnost letenja.

Jedna muha prosječno u minuti udari od 500 do 1000 puta krilima. Sada malo razmislite. To nije jedan sat ili pak jedna minuta, to je jedna sekunda. Dok vi otvorite i zatvorite oko, prođe to vrijeme. Znači, dok vi trepnete okom, muhe 500 puta udare krilima.

I sada malo razmislite. Kad biste željeli 10 puta, a ne 500, u sekundi skupiti i ispružiti ruku, vašim mišićma, bez sumnje, to ne biste uspjeli uraditi. A muhe svojim mišićnim sistemom uspijevaju uraditi to što vi ne možete, pa čak ni odrastao čovjek. Osim toga, njima nije uopće teško mahati krilima; i njihovi se mišići nimalo ne troše zato što je Allah Taj Koji je muhe stvorio zajedno s tim izvanrednim sistemom.

Ako malo pažljivije posmatrate muhu, uočit ćete da se ona veoma lahko podiže u zrak. S obzirom da to sve muhe svakodnevno rade, vjerovatno vam do sada nije ni bilo čudo kako to one uspijevaju. Međutim, to je jedan veoma bitan i poprilično težak pokret.

Dobro znate šta su to helikopteri i avioni. A znate li kada su ih ljudi počeli koristiti? Sva sredstva koja danas mogu letjeti otkrivena su u posljednjih 100 godina. Znači, prije 100 godina nije bilo ni helikoptera ni aviona. Inžinjeri, tehnolozi i mnogi drugi radili su dugogodišnja istraživanja da bi u skorašnjoj prošlosti otkrili ova sredstva. A ono na šta morate obratiti pažnju jeste to da nijedno sredstvo koje danas leti nema takve sposobnosti podizanja u zrak kakve ih imaju muhe. Te spo-

sobnosti imaju, donekle, helikopteri. Ali, uprkos velikom trudu i jakim motorima koje su ljudi otkrili, ni helikopteri nemaju tako besprijekornu sposobnost letenja kao muhe.

Pa, kada vidite prvu muhu, malo je posmatrajte. Šta ćete vidjeti ? Prvo ćete primijetiti da ona ne leti gledajući u jednu tačku. Muha leti

izvodeći manevar u željenom pravcu. Naprimjer, može po zraku letjeti cik-cak, a može i sasvim iznenadno vratiti se na početnu tačku. Koliko god teren bio nepogodan, muhe se s lahkoćom mogu spustiti.

Danas još uvijek ne postoji mašina koja sve to može uraditi. Pokušajte zamisliti let helikoptera, na jednoj strani, i let muhe, na drugoj strani, pa odlučite sami ko to uspješnije izvodi.

Sada biste se, možda, upitali pa ko je muhe svemu tome to naučio?

Uzvišeni Allah jeste Taj Koji je stvorio muhe i Koji im je dao tu neprikosnovenu sposobnost letenja.

Kada je letenje u pitanju čak ni helikopteri sagrađeni najnovijom tehnologijom nisu ni blizu uspješni kao muhe.

MALI GENIJI KOJI PROIZVODE MED

Znate li ko pravi med koji jedete za doručak? Vjerovatno ćete reći: “Znamo.” To je zato što svi znamo da je med proizvod pčela. Ali jeste li znali koliko pčele rade od rođenja pa sve do smrti, koliko ulažu truda i koliko moraju biti pametne da bi proizvele med? Da malo zajednički pogledamo s kakvim je osobinama Allah stvorio pčele…

U jednom sanduku nalazi se jedna kraljica, nekoliko muških pčela i na hiljade pčela radnika, a sve su one pčele ženke. (Broj pčela u jednom sanduku može iznositi i do 80 hiljada.)

Sve aktivnosti u sanducima obavljaju pčele radnici. Ovo su samo neki od njihovih poslova:

pravljenje saća, čišćenje i čuvanje sanduka, hranjenje kraljice i muških pčela, hranjenje larvi pčela i staranje o njima, pravljenje soba u kojima će se odgajati mlade pčele, čišćenje tih soba, osiguravanje toplote i vlage u unutrašnjosti sanduka, sakupljanje nektara, polena, vode, smole…

Prije smo vam govorili o životnoj avanturi komarca. A sada da pogledamo kakav život vodi jedna pčela radnik.

Pčela radnik živi prosječno od 4 do 6 sedmica. Nakon rođenja, oko 3 sedmice radi u sanduku. Prvi njihov posao jeste staranje o ostalim pčelama. Medom koji uzimaju iz skladišta i polenom hrane mlade pčele. U tom periodu pčele počinju proizvoditi vosak. On je veoma bitan za pčele zato što od njega prave saće. Na nekoj od narednih stranica imate priliku vidjeti pčelinje saće...

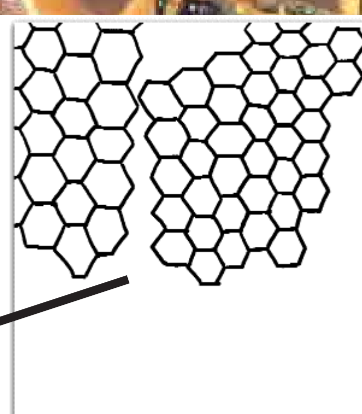
Nešto izvanredno, zar ne?

Biste li vi bez lenira u rukama mogli nacrtati ovako precizne šestouglove?

Uzmite jedan prazan papir i počnite crtati šestougao, vi s jedne strane, a vaš prijatelj s druge. I hoćete li uspjeti tačno na sredini papira napraviti saće, ne ostavljajući nikakave šupljine među crtanim šestouglovima. To zasigurno ne bi uspio ni odrastao čovjek. To ne bi mogao uraditi ni vaš učitelj, mama, babo, pa čak ni vaš djed zato što za ovo treba koristiti poseb-

Crtajući šestouglove rukom nemoguće je napraviti jedno lijepo saće.

ne alate i potrebni su jako precizni proračuni. A sićušne pčele već dvanaesti dan od svoga rođenja mogu napraviti ovako divno saće, ne koristeći nikakav alat.

Sve pčele počinju praviti saće od jednog ugla, a zatim se dijelovi sastavljaju na sredini. Ako malo obratite pažnju, uočit ćete da su sve pčele iste boje. Kako jedna pčela može raditi poslove koje ni čovjeku ne polaze za rukom? Allah je Taj Koji je dao da mogu to raditi. Stvorio ih je zajedno s tom sposobnošću.

Obaveze pčela radnika ne završavaju se na ovome. Kada nastupi treća sedmica, nastupaju poslovi skladištenja nektara i polena, koji su sakupile odrasle pčele, čišćenje sanduka te izbacivanje uginulih pčela i smeća. Posljednji posao koji pčele obavljaju nakon treće sedmice jeste posao dežurstva i čuvanja sanduka od neprijatelja.

Nakon treće sedmice pčele mogu ići u sakupljanje nektara, polena i vode.

Pčele radnici nakon dvije-tri sedmice neprestanog rada iscrpe se i umiru.

Tokom čitavoga toga kratkog života one rade, nikako ne odmarajući se. Osim toga, njih niko nije naučio da je sve to potrebno da rade. Ali, čim se rode, one se prihvataju posla. Zamislite situaciju da tek rođena beba ustane iz svog kreveta, pospremi krevet, okupa se, a zatim ode da pazi na druge bebe koje se nalaze u kući. Čisti ih, hrani, oblači.... To je nešto nemoguće, zar ne? Ali, pčele i tako nevjerovatne stvari uspijevaju raditi zato što ih je Allah, dž.š., stvorio s tim sposobnostima.

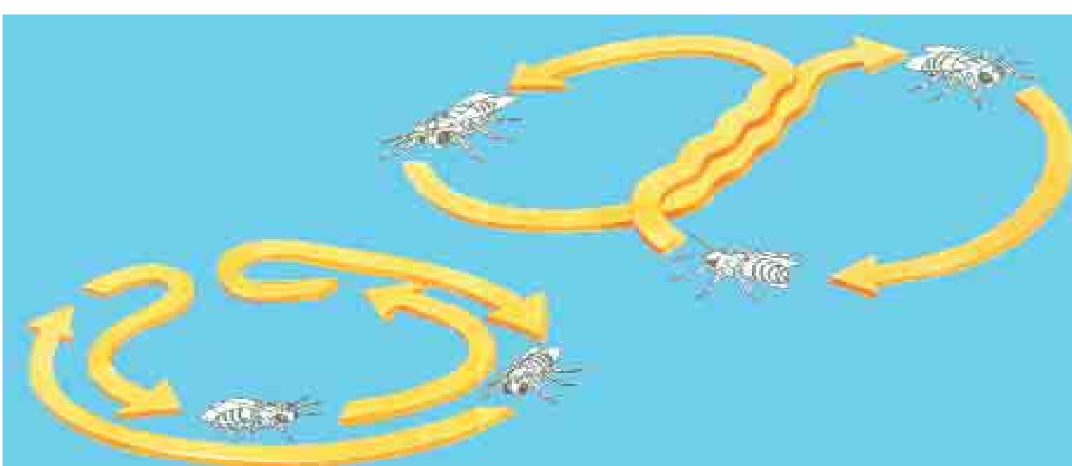
Pčele koje plešu

Je li vam iko rekao da pčele plešu? Kad pčele izađu iz sanduka, počnu tražiti izvor ishrane. I nakon što tumaraju po čitav dan, uspiju ga naći, sakupe onoliko nektara koliko mogu ponijeti, a zatim se vraćaju u sanduke. Na mjestu koje su pronašli ostalo je još nektara, ali ga one sveg nisu htjele pojesti. Pčela, koja je određeno mjesto pronašla, pamti gdje se tačno ono nalazi, te odmah ide po druge svoje prijatelje. Nakon toga na saćima počinju izvoditi pokrete koji sliče broju *osam*. Okretanje i treperenje stomakom znaci su koji pokazuju koliko je izvor hrane daleko od sanduka.

Nakon plesa pčelama postaje jasan put, i odmah se kreću prema cvjetovima gdje će naći hranu.

Odakle, po vama, te male pčele, pomoću plesa znaju objasniti put? Takvo znanje dao im je Allah, On ih je stvorio i On ih štiti.

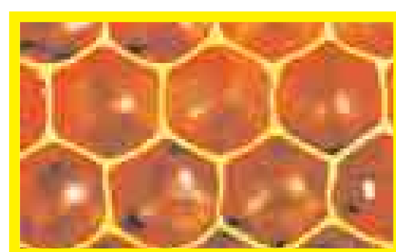
Pčele plešu izvodeći pokrete u obliku broja 8. Ti plesovi imaju jedan cilj: pokazati prijateljima gdje se nalazi izvor hrane.

Znate li da pčele i zbog nas proizvode med?

Pčele proizvode med iz svojih potreba. Kao što je poznato, pčele prizvode med u svojim stomacima. Iz tih malih tijela izlazi med koji će nahraniti i njih i čovjeka. A zašto se pčele toliko žrtvuju? Razmislite malo, zašto pčele ne proizvode med samo za sebe? Med je veoma koristan za čovjeka. Zato je Allah pčele stvorio sa sposobnošću da proizvode med, ali im je naredio da ga prave u većim količinama. U jednom ajetu u Kur'anu Allah, dž.š., ovako kaže za pčele i med:

***Gospodar je tvoj pčelu nadahnuo: "Pravi sebi kuće u brdima i u dubovima i u onome što naprave ljudi. Zatim, hrani se svakovrsnim plodovima, pa onda idi stazama Gospodara svoga, poslušno!" Iz utroba njihovih izlazi piće različitih boja koje je lijek ljudima. To je, uistinu, dokaz za ljude koji razmišljaju.* (Nahl, 68-69)**

**Pčele smještaju med u saće koje prave u jednom izvanrednom obliku.
Evo, ovo su njihova divna skladišta!**

ZANIMLJIVA ŽIVA BIĆA

Do sada smo vam govorili o živim bićima koja ste navikli viđati oko sebe. Međutim, postoje živa bića koja niste vidjeli, ali ste se s njima susretali posredstvom televizije ili knjige. I ta bića imaju jako zanimljive osobine. Sada ćemo vam predstaviti neka od njih. Pažljivo čitajte, jer ćete kroz čitanje bivati zapanjeni i reći ćete “kako lijepo Allah stvara.”

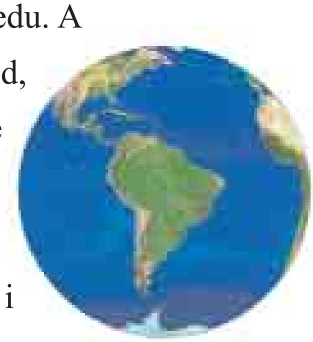
Kako pingvini žive na ledenom polu!?

Pingvini žive u polarnim oblastima. Te oblasti jesu krajnje tačke na Zemlji. Najvažnija osobina tih područja jeste da su jako hladna i da su stalno prekrivena snijegom i ledom. Toliko je hladno da se na rijekama formira led poput planina. Zamislite samo koliko se vi smrznete kada izađete da biste se igrali na snijegu. A vi još imate džemper, jaknu, kapu, rukavice i šal. Dok se grudvate, temperatura je za oko 10 stepeni ispod nule. A pingvini žive tamo gdje temperatura pada i do 40 stepeni ispod nule.

A još oni nemaju jakni, košulja, rukavica…

Oni, dakle, žive na mjestima koja su mnogo hladnija od mjesta na kojima mi živimo. Iako nemaju cipela, hodaju po ledu i nikada se ne razbolijevaju. Oni nemaju ni gnijezda. Spavaju na ledu. A kada biste vi samo na nekoliko trenutaka legli na led, žestoko biste se razboljeli. A pingvinima ništa ne može biti. Kako?

To je stoga što je njih Allah stvorio takvim da mogu živjeti na tim ledenim područjima. Njihova tijela i

Južni pol

njihove osobine drugačije su od naših. Zato mogu bez problema živjeti na tim mjestima.

Da se ne bi smrzli, Allah je njihova tijela prekrio jednim debelim slojem masti. Taj ih sloj štiti od hladnoće, te kod njih ima ulogu krzna. Sloj masnoće kojim je prekriveno naše tijelo jako je tanak te, stoga, mi osjećamo hladnoću, te smo primorani na niskim temperaturama obući debelu odjeću.

Pingvini pokazuju veliko požrtvovanje kako bi zaštitili svoja jaja i svoju mladunčad. Pingvini leže na jajima u najhladnijim dijelovima godine. I za razliku od ostalih životinja, kod njih na jajima ne leže ženke, nego mužjaci. Ženka snese jaje, a zatim ga prepušta mužjaku. Nakon toga, ženka ide daleko tražiti hranu za sebe, pingvinamužjaka i svoje mladunče. Pošto je sve prekriveno snijegom i ledom, da bi našla hranu, mora ići daleko.

Mužjak leži na jajima četiri puna mjeseca. Pingvin jaja drži među nogama i za četiri mjeseca nijednom ih ne ispusti na pod. Jer kada bi dospjela do poda, za nekoliko minuta bi se smrzla i uginula.

Mužjaci su toliko strpljivi da se četiri mjeseca kreću noseći jaja. Zbog toga ne mogu ići u lov, nego ostaju gladni. A uz to, temperature su jako niske. Kada se temperatura sasvim snizi, mužjaci, iako nose jaja, sakupe se na jedno mjesto, formiraju jedan krug, zbiju se jedni uz druge i tako se zagrijavaju. A oni koji ostanu izvan kruga, da bi se za-

grijali, neprestano su u pokretu. I kada bude vrijeme da iz jaja izađu mladunčad, ženka se vraća iz lova. Hranom koju donesu hrane svoja mladunčat. Da se mladunčad ne bi smrzla, ženke ili mužjaci nose ih među nogama i zagrijavaju ih dlakama na stomaku. Kao što ste vidjeli, Allah je ovim simpatičnim bićima dao neke posebne osobine. Njihov Gospodar dao im je tijelo koje će ih moći zaštiti od hladnoće i stvorio ih je jako požrtvovane. Zbog te svoje osobine vode posebnu brigu za svoje mlade. A to su osobine koje imaju svi pingvini, koji postoje hiljadama godina. I ovi sada pingvini, kao i oni što su živjeli prije, nisu se uopće izmijenili, svi su pokazivali istu požrtvovanost.

Kada pingvini idu u lov, ovako ostavljaju svoje mlade, koji se, na ovaj način sakupljeni, ne mogu smrznuti.

Kamile koje na svojim leđima nose rezvoar vode

Maločas smo vam govorili o pingvinima koji žive u najhladnijim oblastima na svijetu i rekli smo da je njih Allah stvorio u takvom obliku da mogu izdržati i najveće hladnoće. S druge strane, jedne veoma zanimljive životinje prilagođene životu u pustinji nazivaju se kamile. Njih je stvorio u obliku koji im omogućava da se kreću pustinjom.

Pustinje se sastoje od jako mnogo pijeska i temperatura na njima dostiže i do 50 stepeni. Vi, otprilike, znate za temperaturu oko 30 stepeni. Ako se pak igrate na malo višoj temperaturi, odmah ožednite i umorite se.

Kamile pređu na kilometre puta pri temperaturi od 50 stepeni. Mogu izdržati i nekoliko dana bez vode. Ovo je zbog toga što je Allah njihova tijela stvorio različitim od naših. Vodu koju popiju dugo vremena drže u svojim tijelima i stalno je koriste.

Za pustinju je, također, vezan i problem s hranom, zato što je pustinja jedno suho mjesto, te tamo biljke uopće ne rastu. Rastu samo kaktus ili neko drugo bodljikavo bilje.

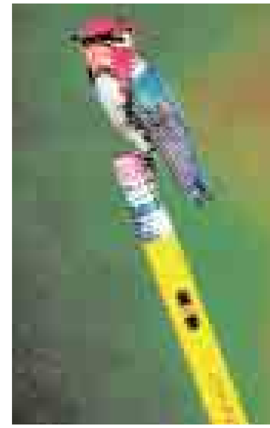
Devina su usta toliko jaka da mogu prilikom ujeda otkinuti čak đon od cipela. Iz tog razloga one se bez problema hrane hranom kao što je trnje, te na taj način utoljavaju glad.

Guste dlake kojima je prekriveno njihovo tijelo štite ih od velikih vrućina.

A sada obratite malo pažnju na devina stopala. Jako su velika, zar ne? Allah ih je takvim stvorio, jer deve stalno hodaju po pijesku. Zahvaljujući tome, njihove noge nikada ne propadaju u vreli pijesak. Allah je također dao da ispod njihovih stopala bude jedna debela koža tako da se donji dio njihovih stopala ne prži.

U pustinjama često nailaze pješčane oluje. Je li vam se ikada desilo da se nalazite u pijesku, a da počne puhati jak vjetar. U takvoj situaciji oči ne možete držati otvorene, jer pijesak odmah ulazi u njih. Ako vjetar počne još jače puhati, ne možete čak uopće ispred sebe gledati. A na devinim očima nalaze se dva sloja trepavica. One se preklope poput pravog štita, i na taj način prilikom velikih oluja, sprečavaju ulazak pijeska u oči.

Allah je svako živo biće stvorio s odgovarajućim osobinama za sredinu u kojoj živi. Primjerice, u pustinji nema pingvina zato što njihove osobine nisu prilagođene pustinjskom životu, i oni bi u takvim uvjetima odmah uginuli. Isto tako, nema ni kamila na polu. Allah je učinio da svako živi tačno tamo gdje treba. On je beskrajno moćan i On sve zna. Stoga, naš Gospodar sve stvara bez i najmanjih nedostataka.

SIĆUŠNA PTICA...

Kao što vidite, ova ptica je toliko mala da može stati u kutiju od šibica. Iako je tako mala, stalno je u pokretu. Na svojim putovanjima oko 2,5 miliona puta zamahne krilima. Koliko puta vi možete podići i spustiti ruku. Kada biste to uradili barem 50 puta, ruka bi vas sljedeći dan jako boljela. A ova ptica toliko puta mahne krilima, a da kasnije ne osjeća nikakav bol. Ovo je zbog toga što je Allah nju stvorio takvom da može obavljati tako težak posao.

RAK BRANITELJ-HERMIT

U morima živi nekoliko jako zanimljivih živih bića. Ta živa bića većinu vremena provode stječući posebne metode za svoju zaštitu. Naprimjer, rakovi *hermiti* koriste "živo oružje" kako bi se zaštitili od hobotnica i drugih neprijatelja. Postoji jedna vrsta biljaka koja živi na dnu okeana. Hermiti uzimaju tu biljku i stavljaju je na svoj oklop zato što ona imaju jako oštre bodlje. Na taj se način zaštićuju od neprijatelja koji ih žele pojesti.

PTICA KOJA PLIVA - BOOBY

Booby je jedna morska ptica koja se spušta sa visina. Ona ima jako velike noge. Među njihovim prstima nalazi se jedna vrsta pregrada. Te noge im je Allah, dž.š., dao da bi mogle plivati po moru ili po njegovim dubinama. Da bi svojim kljunom ulovila ribu, zaranja u more i, uglavnom, jako dugo ne izlazi, te na taj način pređe veoma duge razdaljine.

MOGU LI RIBE LETJETI?

Ribe koje lete to ne čine pomoću krila poput ptica. One se kližu na perajama koja samo sliče krilima. One mogu dostići brzinu od 56 km/h. Ove male ribe, šireći peraja i podižući rep iznad vode, kreću se jako velikom brzinom, ne štedeći se nimalo pri tome.

Ribe koje lete pomoću peraja koja sliče krilima dostižu jako velike brzine.

PTICA KIŠOBRAN

Ova je ptica jako uspješna u hvatanju riba. Ona otvori svoja krila, koja liče na kišobran, i tako prekrije čitavo tijelo, od glave do pete. Na taj način ove ptice sakrivaju svoju sjenku na vodi. Osim toga, iz takve pozicije mogu dobro uočiti ribe koje plivaju u vodi. Od svojih krila na površini formira jedan pravi krug, a onda u tom krugu lovi ribe.

Noj

Noj je životinja koja jako brzo može trčati. On može dostići brzinu od oko 70 km/h. Ova ptica na obje noge ima samo po dva prsta. Jedan od njih mnogo je veći od drugog. Ono što je zanimljivo za ovu pticu jeste da trči samo na jednom prstu, upravo na tom većem.

Polarni medvjed

Polarni medvjed svojim velikim i dlakavim šapama, te nogama koje se ne kližu, može jako brzo trčati po ledu. Debelo krzno za vrijeme velikih hladnoća polarnim medvjedima pruža pravu zaštitu. I masni sloj, debljine 10 cm, koji se nalazi ispod kože, sprečava utjecaj hladnoće na njih. Tako polarni medvjedi mogu, plivajući u ledenoj vodi brzinom 10-11 km/h, preći put od oko 2000 km. Allah je i polarne medvjede, kao i pingive, stvorio takvim da mogu živjeti u jako hladnim područjima. Odredio je da oni žive na polovima, koji predstavljaju najhladnije oblasti na svijetu.

Posebno, bijelim polarnim medvjedima Allah je dao izrazito razvijeno čulo mirisa. Ono je toliko izoštreno da oni s lahkoćom mogu osjetiti miris foka koje se skrivaju i do 1,5 m ispod snijega.

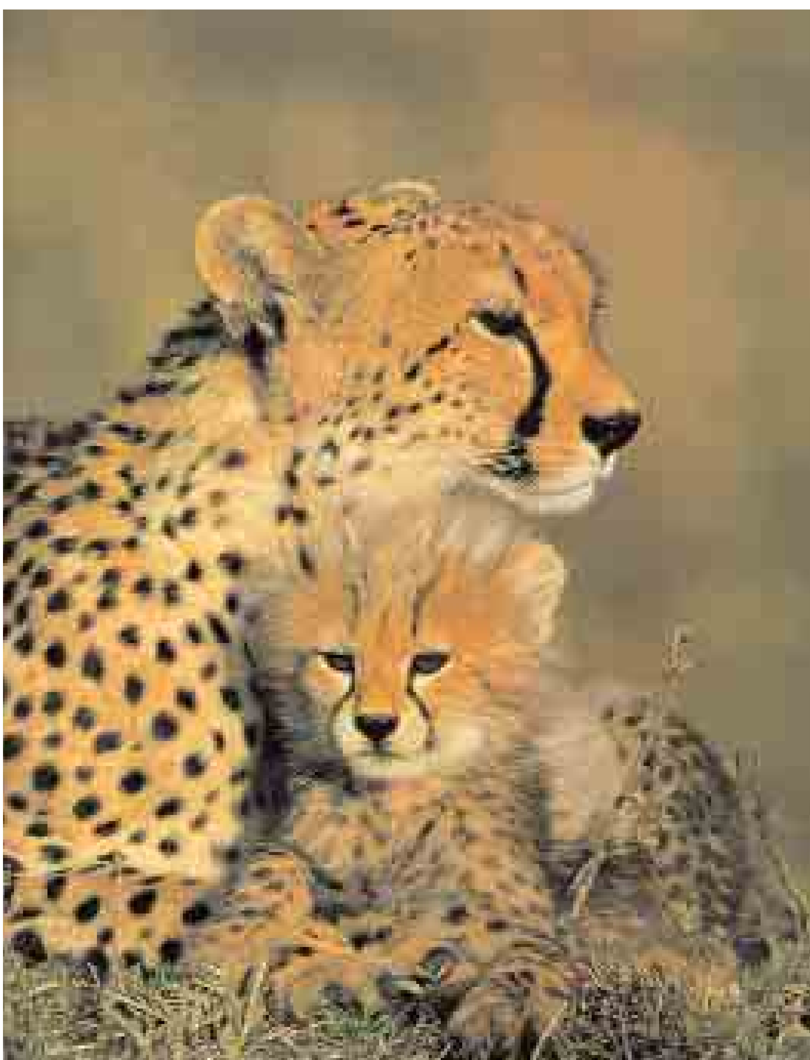
Oni, također, imaju očne kapke u obliku pravog zara.Ti kapci imaju funkciju "sunčanih naočala" i tako ih štite od snježnog sljepila.

BRZI TRKAČ ČITA

Čite su poznate kao najbrže kopnene životinje. Kratke dionice prelaze izrazito brzo. Ove životinje mogu u samo nekoliko sekundi dostići brzinu od 72 km/h. Razdaljinu od oko 600 m prelaze veoma brzo, dostižući brzinu od 113 km/h.

Zanimljivi metod obilježavanja svojih mjesta gazela

Neka živa bića, kako bi obilježila mjesto na kojem žive, ostavljaju iza sebe specifičan miris. Naprimjer, gazele u tu svrhu, na travi i na dugim i tankim granama ostavljaju nešto što ima miris katrana, a luče iz žlijezda koje se nalaze ispod njihovih očiju. Taj miris znak je drugim gazelama da to područje ima svoga vlasnika. A jeleni mirisne žlijezde imaju na vrhovima svojih zadnjih nogu Zečevi svoja mjesta obilježavaju mirisima iz žlijezda koje se nalaze u njihovim čeljustima.

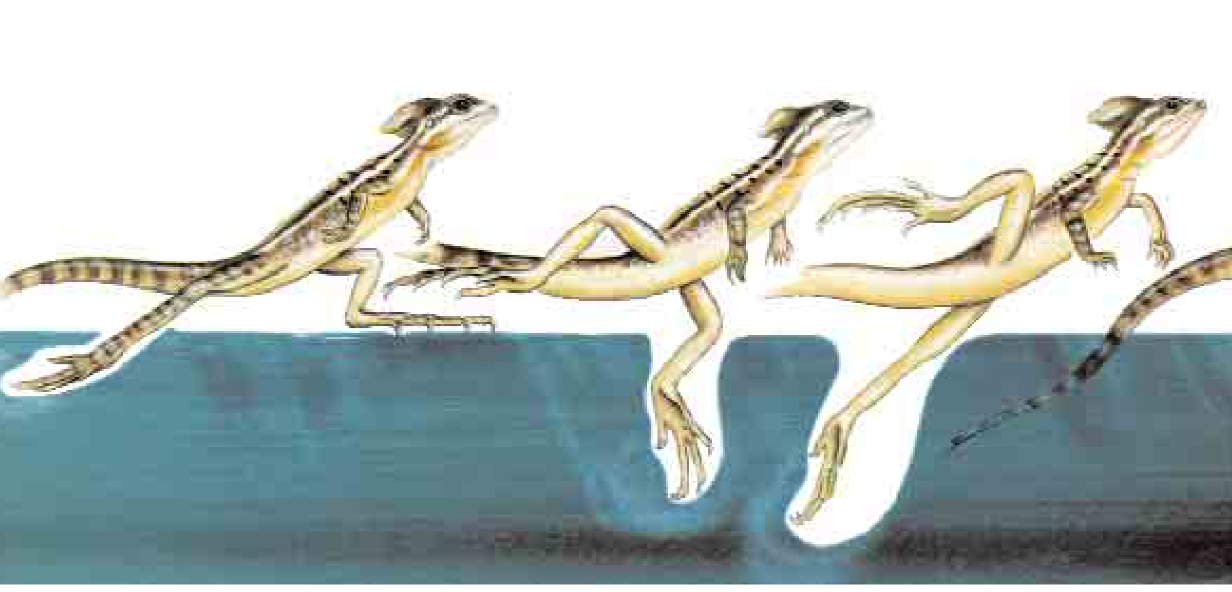

Geko s nogama sisaljkama

Geko je jedna vrsta guštera koja živi u toplijim oblastima. Njegova najvažnija osobina jeste da se s lahkoćom kreće i po sasvim uspravnim podlogama. Zahvaljujući osobini usisavanja koja se nalazi na nožnim prstima veoma lahko se može penjati čak i uz staklo. Na prstima imaju i skrivene nokte. Kada dospiju do hrapavih dijelova, odmah poput mačke izvlače te nokte i nastavljaju hodati.

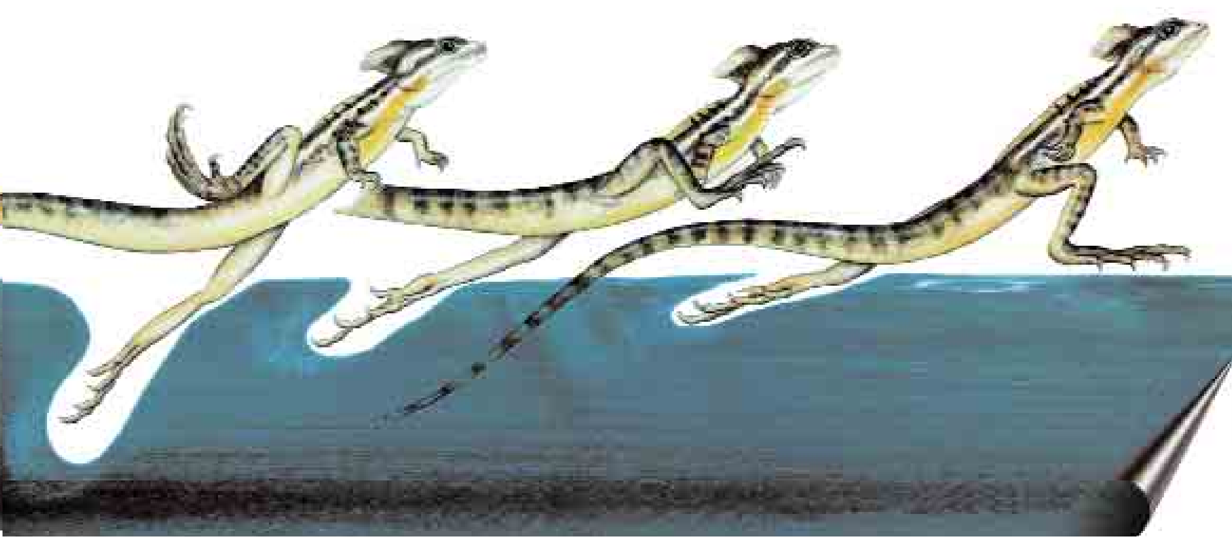
Basilisk koji trči po vodi

Zamislite situaciju da vidite guštera da trči po vodi. Sigurno biste rekli: "Ovo ja sanjam." Ali to nije san! Vrsta guštera po imenu "basilsik", kojeg također možete vidjeti na slici, može jako brzo trčati po vodi. Po stranama na svojim zadnjim nogama ovi gušteri imaju kapke koji im omogućavaju da udaraju po vodi. Kada ove životinje idu po kopnu, poginju se. Ako nalete na nekog neprijatelja, odmah ulaze u vodu

i počinju brzo trčati. Otvaraju kapke na svojim zadnjim nogama, tako da im noge postaju veće, a upravo im to i omogućava da mogu trčati po vodenoj površini.

Guske

Kada se guske podignu da lete, to rade brzinom i do 50 km/h. Da ne bi postale plijen krvoločnim životinjama, dok lete, stalno mijenjaju smijer. A kad trebaju zaroniti u vodu, to rade tako brzo da lovcima postaju nedostižan plijen.

Slonovi s dugim surlama

Surla slonova sastoji se od 50 hiljada mišića. Kada je potrebno, skupe surlu i s lahkoćom guraju tijela koja su teška i po nekoliko tona. A ova surla u isto vrijeme može obavljati tako precizne poslove kao što je kidanje sjemenki sitnoga graška i njihovo ubacivanje u usta. Ova surla, koja je korisna s više strana, može se koristiti i kao jedan dugi prst, ili kao truba, odnosno zvučnik. Da bi pio, ili da bi se poprskao, slon surlom može zahvatiti 4 litre vode.

Možda ste po prvi put čuli nešto o osobinama živih bića o kojima smo vam do sada govorili. Sve su te osobine jako zanimljive, zar ne? A ovo je bilo samo nekoliko primjera. Na svijetu ima na hiljade životinja, poput ovih, koje nikada niste vidjeli i za koje nikada niste ni čuli. Pa zar su sve te životinje mogle onako slučajno dobiti sve te zapanjujuće osobine? Naravno da nisu. Allah je Taj Koji ih je stvorio zajedno sa svim njihovim osobinama i sposobnostima.

KAKO IZ CRNE ZEMLJE RASTU SVAKOJAKE BILJKE

Vaša majka svaki dan sprema jelo, a zatim vas zovne da jedete. Na stolu bude razno voće i povrće. Jeste li ikada razmišljali odakle sve to?

Sve biljke: cvijeće, voće, povrće, raste iz crne zemlje. Kako iz te crne zemlje, koja nema nikavog mirisa, raste ruža koja tako lijepo miriše, ili sočni žuti mirišljavi limun.

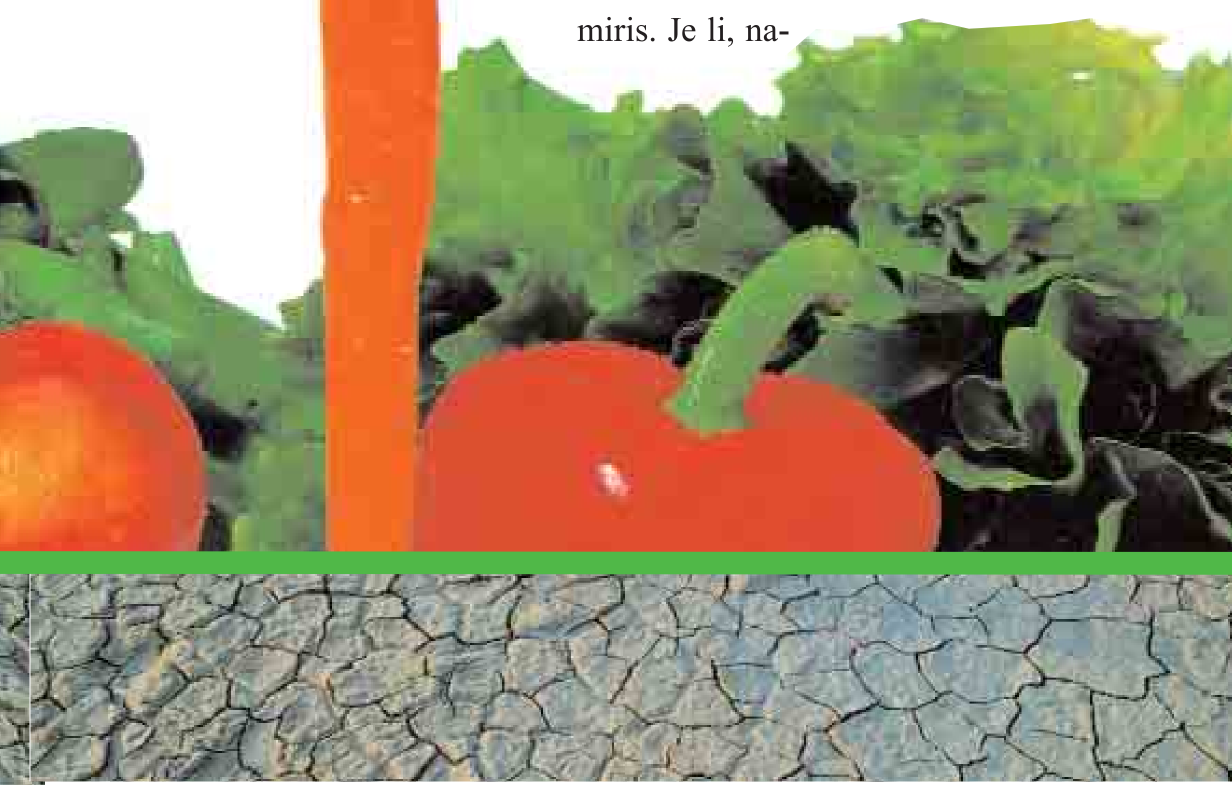
A osim toga, sve biljke: voće, cvijeće i dr. imaju različitu boju, miris i okus. Naprimjer, kajsija, breskva, lubenica, narandža, trešnja, jagoda, banana, grožđe, smokva i mnogo drugo voće imaju sasvim različit okus, miris i izgled. Sve to je Allah zbog nas stvorio. Sve je to voće veoma ukusno i u sebi sadrži za nas korisne vitamine i minerale.

Postoji voće koje dospijeva zimi i ono koje sazrijeva ljeti, a sve je to potrebno čovjeku. U mandarinama i narandžama, koje dospijevaju u zimu, nalazi se vitamin *C*. Ovaj vitamin povećava otpornost našeg organizma na hladnoću. A ljeti, primjerice, sazrijeva veoma sočno voće, poput trešanja, lubenica, dinja i breskvi. S obzirom da je ljeti jako vruće, naš organizam gubi veoma mnogo tečnosti, čiji se jedan dio nadoknađuje zahvaljujući ovom voću.

Sve ovo nije moglo slučajno nastati. Dakle, nije mogla lubenica jednog dana slučajno donijeti odluku da počne rasti u ljeto. I ukus svog drugog voća nije onako slučajno postao lijep. Nijedno voće nije sebi odredilo miris. Je li, na-

primjer, jedna narandža mogla donijeti odluku i reći: “Ovako ću mirisati, imat ću narandžastu boju, hoću da budem ukusna, hoću da se obavijem korom i hoću da budem podijeljena u komade kako bi me ljudi s lahkoćom jeli.”

Naravno da ovako nešto nije moguće!

Allah je sve voće, zajedno s njihovim osobinama stvorio kako bi bilo pristupačno čovjeku, da bi čovjek dobijao snagu i da bi uživao jedući ih. Stoga, kada nešto jedemo što nam se sviđa, ne smijemo zaboraviti da je to stvorio i nama darovao Uzvišeni Allah. Mi Mu moramo biti zahvalni na svim ljepotama koje nam je dao.

PONOVO RAZMISLIMO!

Do sada smo govorili o Zemlji, našem organizmu te živim bićima koja žive na našoj planeti. I pitali smo se kako je sve to nastalo. Zamislite da je Zemlja tek stvorena i da na njoj nema ničega živog. A onda odjednom po njoj se počnu pojavljivati živa bića. U morima počnu se pojavljivati ribe, mahovine, na kopnu ljudi, lavovi, mačke, mravi itd. Po zraku odjednom počnu letjeti ptice. Kako su se sva ta živa bića mogla tako odjednom pojaviti? Pa, naravno, sve je njih Allah stvorio.

On je Taj Koji je stvorio sve što nas okružuje.

Prvo je stvorio kosmos, a zatim Zemlju. A nakon toga, stvorio je životinje, biljke, čovjeka. Sve je to za Njega bilo veoma lahko zato što naš Gospodar posjeduje ogromnu snagu. Što god želi, On to odmah učini.

Kao što smo vam i ranije o tome govorili, neki ljudi ne žele prihva-

titi ovu tako jasnu činjenicu. Ljudi koji se nazivaju "evolucionisti" tvrde da je sve samo od sebe nastalo. To je jedna nastrana tvrdnja zato što ništa samo po sebi ne može nastati. Kad dođete kući i vidite iz rerne tek izvađenu tortu, na šta pomislite? Kažete: "Mama je napravila tortu", zar ne? Znači, ako nešto postoji, mora postojati i neko ko je to napravio.

Znate li čemu sliče laži evolucionista. Pa sličile bi situaciji kada bi neko tvrdio da tortu niko nije napravio, da je sama od sebe nastala. Kada biste nešto ovako čuli, šta biste rekli?

Je li moguće tako nešto, može li se torta sama napraviti? Mora postojati neko ko ju je napravio. Ali osobe koje drugačije misle uporne su, u svojim tvrdnjama pa vam postavljaju i sljedeće pitanje:

Šarafi na vitrini u jednoj kuhinji olabavili su, i vitrina se počinje tresti. Uslijed toga, brašno, ulje, šećer i kakao u vitrini prospu se i pomiješaju se. I sve se to pomiješa tačno onoliko koliko je potrebno. Tačno onoliko šećera, kakaa, koliko je potrebno za jednu tortu…Zatim ta mješavina padne iz vitrine. Kakva slučajnost, baš tamo gdje je pala ta mješavina nalazi se tepsija za tortu, te pada tačno u nju. Zatim je u tom trenutku izbio zemljotres te je nekako tepsija s tortom ušla u šporet. Ali nije dovoljno toliko slučajnosti da bi se napravila torta. Potrebna je i ta slučajnost da je i temperatura u šporetu bila tačno odgovarajuća za tortu. Tada se dešava još jedna slučajnost, šporet biva upaljen. A onda

kada je torta bila gotova, šporet se ugasio, njegova vrata bivaju otvorena, a torta nimalo izgorjela.

Može li se, po vama, vjerovati u ovakvu bajku? Naravno da u ovako nešto niko ne bi povjerovao.

Pa razmislite malo. Učiniti da postoje Sunce, zvijezde, mora, jezera, planine, ribe, mačke, zečevi i čovjek mnogo je teži i komplikovaniji posao od pravljenja torte. Čak ni torta ne može sama od sebe nastati. Pa tako je i reći da su Sunce ili ljudi nastali sami od sebe jedna velika besmislenost. Ako postoji neko ko je napravio tortu, onda mora postojati i neko pametno biće koje je stvorilo čovjeka. To biće jeste naš Gospodar, Allah, dž.š.

U drugom dijelu ove knjige govorit ćemo o onima koji ne vjeruju da postoji Allah i o evolucionistima, koji kažu da je sve samo po sebi nastalo. Ovi ljudi stalno lažu i trude se da čovjeka odvedu u zabludu.

Međutim, kada neko nešto slaže, ta laž se odmah objelodani. Ako laže nekome ko je pametan, taj će odmah razumjeti da to nije istina. I evolucionisti koji iznose ovakve laži jako su “plitki”.

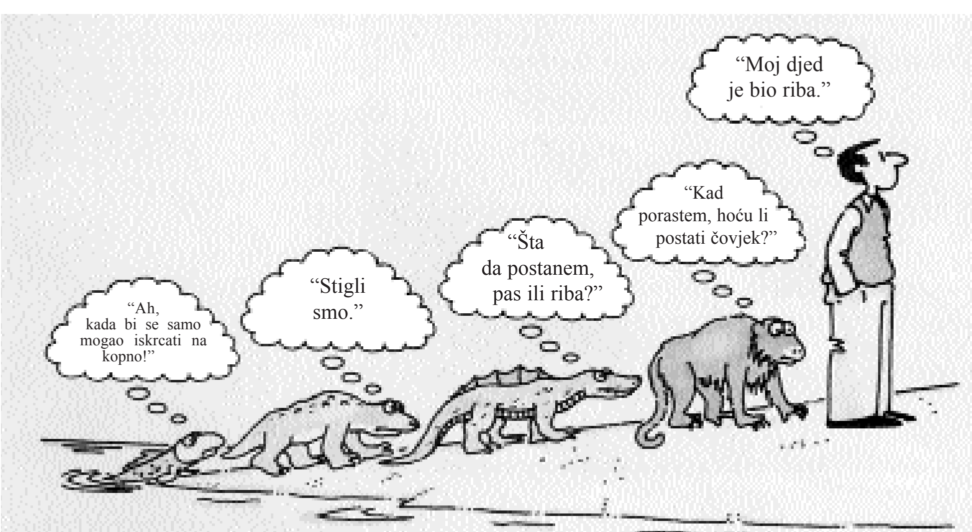
Sada zajedno pogledajmo koliko su njihove tvrdnje nastrane i kako je lahko razumjeti da se radi o lažima.

ŠTA JE TO TEORIJA EVOLUCIJE?

Ima jedna ideja koju zastupaju neki ljudi koji ne vjeruju da postoji Bog. Ta ideja zove se teorija evolucije. A osobe koje vjeruju u ovu teoriju nazivaju se evolucionisti.

Ovu teoriju utemeljio je *Charles Darwin,* koji je živio prije 150 godina. Darvin ne vjeruje da je sva živa bića stvorio Allah, dž.š. Po njemu, sve se pojavilo slučajno, samo od sebe. Smatra da su sva živa bića nastala mijenjajući se i preobražavajući se jedna u druga. Dakle, po njemu su se ribe, jednog dana, onako slučajno, preobrazile u gmizavce. A jednog drugog dana desila se još jedna slučajnost, pa su ti gmizavci počeli letjeti i tako su nastale ptice. Prema Darvinovim lažima, čovjek je nastao od majmuna. Znači, po njemu, vaši preci bili su majmuni. Da bismo shvatili koliko su Darvinove laži besmislene, pogledajmo ove slike:

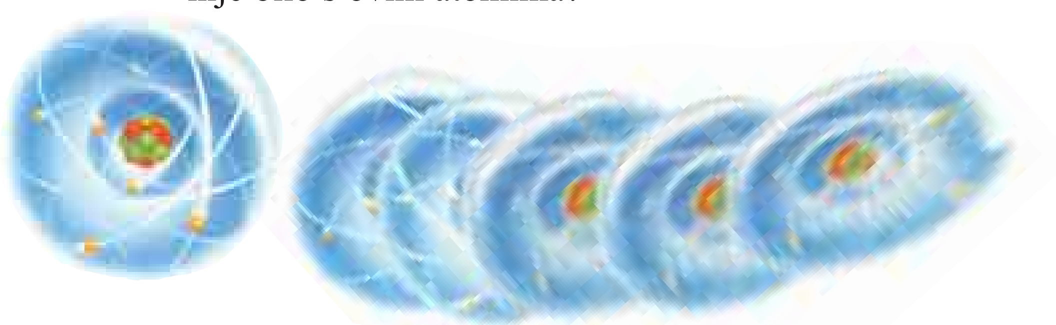
Kao što smo vam još prije kazali, atomi su najsitnije čestice od ko-

Izjave evolucionista smiješene su, kao da su tema nekih karikatura.

jih su sastavljena sva živa i neživa bića. Naprimjer, vi ste nastali spajanjem miliona atoma.

Kada je tek nastao svijet, na Zemlji nije bilo niti jednog živog bića. Postojale su samo neke nežive materije. Evolucionisti, odnosno oni koji vjeruju u Darvina, kažu da su se neki atomi jednom slučajno odlučili spojiti. Dakle, nakon što je nastao svijet, jednog dana puhnuo je jak vjetar ili oluja, i atomi su spojili. I šta je kasnije bilo s ovim atomima?

Prema Darvinu, ti atomi spojili su se i tako formirali ćelije. Znate da se sve živo sastoji od ćelija. Ćelije su se sakupile, i tako su nastale naše oči, ruke, krv, srce, ukratko, čitavo tijelo. A ćelije su jako složene. Toliko su složene da nisu mogle nastati slučajnim spajanjem atoma.

U jednoj ćeliji nalazi se na stotine različitih malih organa. Njih možemo usporediti s jednom velikom fabrikom. Ako obratite pažnju na sliku na sljedećoj stranici, vidjet ćete da su ćelije prikazane u obliku prave fabrike: sredstva koja nešto proizvode, sredstava koja nose proizvode, ulazna i izlazna vrata, proizvodni centri, centri koji primaju i odašiljaju poruke, centri energije…

Pa je li moguće da fabrika, kamenje, zemlja, voda nastane kao rezultat slučajnosti, tako što su se, primjerice, pojavili uslijed neke oluje? Naravno da nije moguće. Nešto ovako smiješno svima je. Ovo je jedna jako smiješna izjava. A evolucionisti kažu da su

ćelije nastale slučajno, i na taj su način pokazali jednu veliku besmislenost.

Po njima, ćelije su se slučajno sakupile, i tako su nastala sva živa bića.

Ćelija svojim proizvodnim centrima, prevoznim sredstvima, zaposlenim u skladištu, i s još nekoliko drugih svojih elemenata, sliči jednoj jako razvijenoj fabrici. U toj fabrici izvodi se nekoliko radova. Neki od elemenata ćelije rade kao inžinjeri, drugi kao hemičari, treći kao glavni majstori. Ali, ne zaboravite ovo: ćelija je toliko mala da se ne može vidjeti golim okom.

Ako je tako, načinimo evolucionistima jedan eksperiment

Neka evolucionisti uzmu jedno veliko bure. Neka u njega stave koje god hoće atome. Zatim neka u bure dodaju bilo šta drugo što žele. Neka ga napune svim što je potrebno za nastajanje živih bića. A onda, ako žele, neka zagriju bure, neka upotrijebe i struju. Neka slobodno rade što god im je volja. I neka nakon toga čekaju i milijardu godina (s obzirom da im njihov život neće biti dovoljan, bdijenje nad tim eksperimentom mogu prenijeti i na mlađe evolucioniste)

Šta će se na kraju desiti?

Hoće li, po vama, iz ovog bureta izaći ljubičice, trešnje, zečevi, pčele, lubenice, mačke, cuke, vjeverice, ruže, šljive, jagode, ribe, slonovi, žirafe, lavovi itd.

Hoće li iz njega izaći čovjek koji, poput tebe, može razmišljati, koji se raduje, uzbuđuje, koji voli slušati muziku te koji zna čitati.

Naravno da neće. Atomi nisu živa bića. Spajanjem neživih materija može li nastati živo biće koje se smije, raduje i razmišlja?

Može li normalan čovjek povjerovati u nešto ovako? Naravno da iz tog bureta ne može ništa živo izaći. To je prosto nemoguće. Naime, živa bića ne nastaju slučajnim spajanjem nekih neživih materija. Živa bića je stvorio Allah. Prvo ništa nije postojalo, a zatim je Allah želio stvoriti čovjeka, planine, jezera, lavove, cvijeće… Naredbom: “Budi” stvorio je sve sada postojeće.

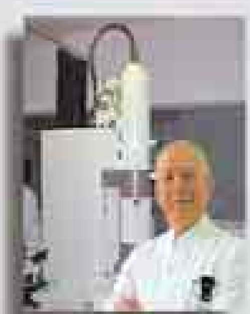
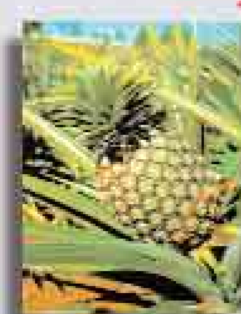

Za Darvinov eksperiment dovoljne su stvari prikazane na slici.
To je zato što evolucionisti tvrde da živa bića nastaju kao rezultat slučajnog spajanja elemenata poput joda i cinka. Ako je tako, neka sve ove elemente stave u jedno veliko bure. Neka rade što god hoće. Zatim neka čekaju koliko god hoće.

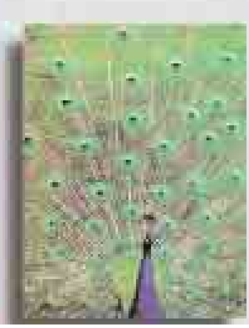

Šta god da radili, i svi znanstvenici svijeta da se sakupe, iz jednog takvog bureta neće moći izvesti nijednu ćeliju nikakvog živog bića. Jedan profesor, miješajući nežive materije, ne može proizvesti drugog profesora zato što je samo Allah Taj Koji stvara čovjeka, majku, oca, ružu, pauna, pčelu, lubenicu, srnu, leptira itd.

AKO SU, PO VOLUCIONISTIM NASTALA ŽIVA BIĆA

Prema evolucionistima, neko živo biće razvijalo se prolazeći kroz određene faze... Postepeno je stjecalo pojedine osobine, a zatim se preobrazilo u neko drugo živo biće. Naprimjer, po njihovom uvjerenju, jedan gmizavac razvijao se pod utjecajem nekih događaja, a zatim se pretvorio u pticu. A koji su to događaji koji su utjecali na njihov razvoj?

Evolucionisti zastupaju mišljenje da se evolucija dogodila usljed dva događaja koji su se zbili u jednome trenutku, a kojima su dali naziv “mutacija” i “prirodna selekcija”. Međutim, to je jedno sasvim nelogično uvjerenje i bez ikakvih znanstvenih potpora. Zašto? Pogledajmo to zajedno.

Šta je to *prirodna selekcija?*

Ovo je najprostija definicija *prirodne selekcije*: Među živim bićima mogu preživjeti samo ona jača, dok slabija nestaju. Objasnimo to ovako: zamislimo jedno stado jelena koje često napadaju divlje životinje. U takvoj bi se situaciji jeleni brzo razbježali, a spasili bi se samo oni najbrži. S druge strane, svi slabi jeleni bili bi ulovljeni, i tako bi apsolutno nestali. Ostali bi samo oni jaki, brzi... Kao rezultat toga, stado jelena sastojalo bi se samo od jakih i brzih jelena.

Ovo što je do sada kazano jeste tačno. Ali to nema veze s evoluci-

ANTILOPE BJEŽE OD ČITE…

ONE SE NE MOGU PRETVORITI U SLONA…

NI SLONOVI SE NE MOGU PRETVORITI U TIGRA!!!

jom. Međutim, evolucionisti kažu da se ovo stado jelena, kao rezultat postepenog razvoja, pretvorilo u neka druga živa bića, naprimjer, u žirafe. E, to nije tačno. Nijedan se jelen ne može pretvoriti u drugo živo biće, naprimjer u lava ili žirafu, zato što mnogo brže trči. Takvo nešto se samo dešava u bajkama.

Svi znate za bajku o žabi i princu. U toj bajci žaba se mogla pretvoriti u princa. Ali, u stvarnom životu nije moguće da se jelen pretvori u lava ili u neko drugo živo biće. Međutim, evolucionisti, koje, uglavnom, predstavljaju stari sijedi profesori, vjeruju u jednu ovakvu bajku. Znate li na šta ovo liči? To liči na situaciju kada bi jedno dijete koje je čulo za bajku o žabi i princu našlo žabu, poljubilo je, a zatim očekivalo da ona postane princ.

Zaključujemo sljedeće: *prirodna selekcija* ne može jednu vrstu životinja (naprimjer jelene) pretvoriti u drugu (naprimjer lavove ili žirafe). To može samo biti uzrokom da jedna vrsta kao što je npr. jelen postane jača.

ŠTA JE TO MUTACIJA?

Mutacija je negativna pojava koja je dijete na slici dovela u ovo stanje.

Mutacija je neka negativna promjena koja se javlja na tijelu živih bića. Uzrokom mutacije mogu biti radijacija ili neke hemijske materije. Njihovi utjecaji na tijelo živih bića uvijek su štetni. Naprimjer, prije otprilike 55 god., u Drugom svjetskom ratu, ispaljene su atomske bombe na japanski grad Hirošimu. U okolici, bačene atomske bombe, proširila se radijacija koja je nanijela velike štete. Bila je uzrokom smrti ili ozbiljnih bolesti velikog broja ljudi. S obzirom da su se neki sistemi u organizmima tamošnjih ljudi poremetili, njihova djeca rađala su se kasnije bolesna ili sakata.

Ljudi čiji su prsti deformisani uslijed mutacije

Jedan ovakav događaj pojavio se i u Černobilu 1986. god. U ovome gradu uslijed eksplozije u nuklearnoj centrali svuda u okolici proširila se radijacija. Djeca onih koji su tamo živjeli, isto kao i u Ja-

panu, uslijed mutacije, koja je prouzrokovana radijacijom, rađala su se bolesna ili su pak umirala.

Sve prikazane slike pokazuju kako su ljudi ili neka druga živa bića ostala sakata uslijed mutacije prouzrokovane radijacijom.

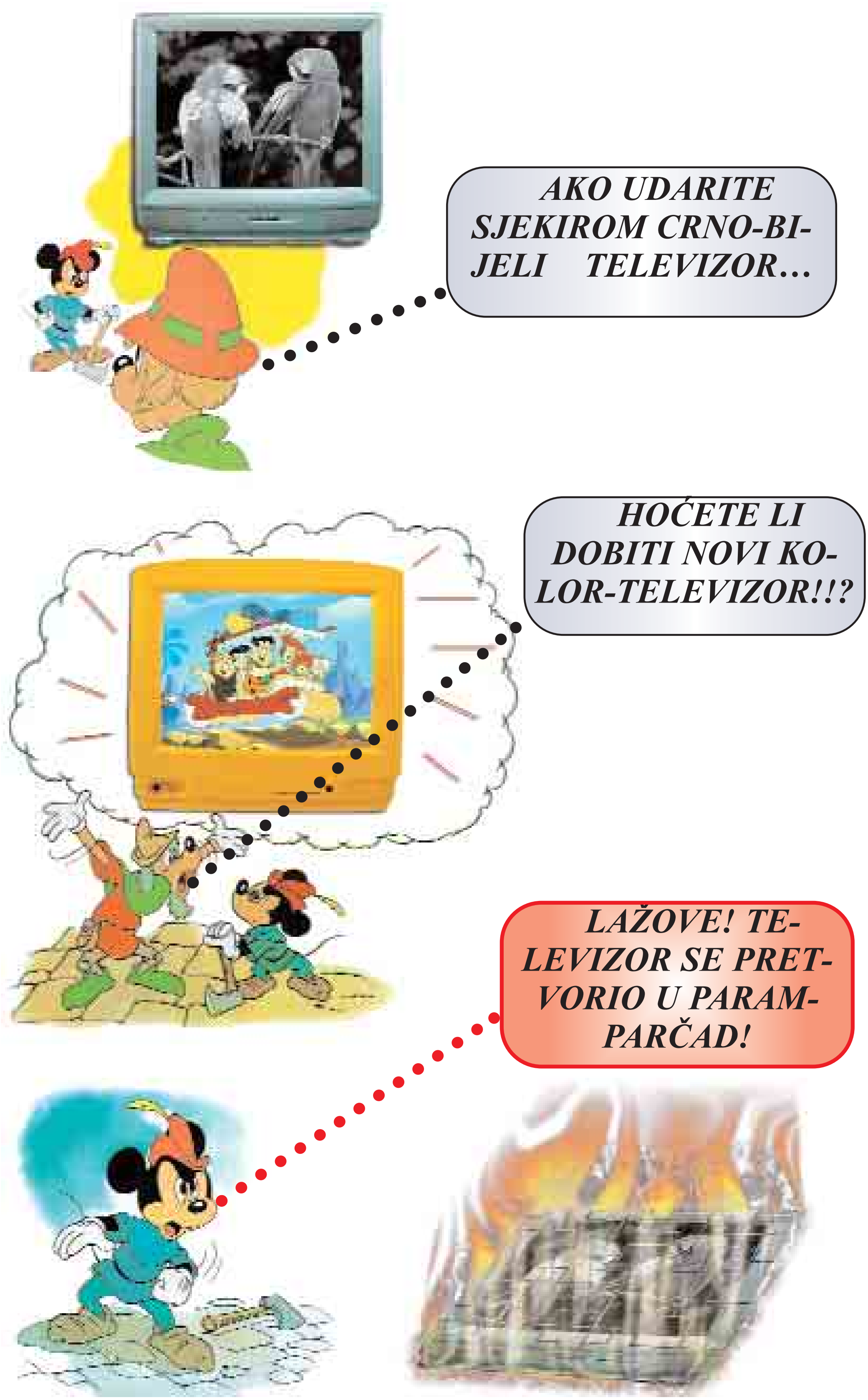
Sada biste mogli reći kakve ovo ima veze s našom temom. Ranije smo vam kazali kako evolucionisti tvrde da se jedno živo biće pretvorilo u drugo, i na taj način se razvilo. Primjerice, oni trvrde da su se ribe preobrazile u gmizavce.

A ako ih upitate kako je moguće da se jedna riba pretvori u gmizavca, odgovorit će vam: "Neka je riba jednoga dana bila podložena mutaciji, isto kao što su djeca u Japanu bila izložena radijaciji. Kao rezultat mutacije na tijelu te ribe pojavile su se neke promjene, tako da se jednoga dana riba preobrazila u krokodila."

Ovo je jedna sasvim besmislena tvrdnja. Kao što smo gore rekli, mutacije nanose samo štetu živim bićima ili ih čine sakatim ili bolesnim. Uprkos tome, evolucionisti tvrde, da je ribe razvila mutacija, i da su se one na taj način preobrazile u gmizavce. To je nešto toliko nevjerovatno da će teško iko u to povjerovati. Da ima kakve koristi od radijacije, svi bi otišli u Černobil da se razviju i pretvore u neka naprednija bića. Međutim, iz Černobila su, naprotiv, svi pobjegli. I još uvijek traju negativni utjecaji te radijacije.

Tvrdnju evolucionista možete usporediti sa sljedećim: ako uzmete sjekiru i počnete udarati po crno-bijelom televizoru, hoće li se on pretvoriri u kolor-televizor? Naravno da neće. Taj televizor bit će sasvim polupan. Isto kao što ta sjekira razbija televizor tako i mutacija samo šteti živim bićima.

Dakle, jedno živo biće ne može se dovesti u bolje stanje.

AKO UDARITE SJEKIROM CRNO-BI-JELI TELEVIZOR…
HOĆETE LI DOBITI NOVI KO-LOR-TELEVIZOR!!?
LAŽOVE! TE-LEVIZOR SE PRET-VORIO U PARAM-PARČAD!

Da malo objasnimo ovo što smo do sada govorili:

Evolucionisti kažu da se jedno živo biće moglo pretvoriti u drugo, i tako doživjeti evoluciju. Tvrde da su se takve promjene desile kao rezultat mutacija i prirodne selekcije. Međutim, mi smo vidjeli da *prirodna selekcija* i mutacija ne mogu promijeniti osobine živih bića. Naprotiv, mutacija, kao što smo vidjeli na slikama, nanosi ogromne štete.

Fosil mrava od 100 miliona godina. Kao što vidite, mrav prije 100 miliona godina isti je kao ovaj današnji. Znači, nije se uopće razvio.

FOSILI KOJE EVOLUCIONISTI NIKAKO NISU MOGLI NAĆI

Šta je to fosil?

Neka živa bića ostavila su tragove iza sebe. Ti tragovi jesu ostaci koji i nakon mnogo godina nisu propali. Međutim, da bi se to moglo ostvariti, potrebno je prekinuti kontakt tih bića s vazduhom. Naprimjer, jedna ptica stoji na nekom mjestu. Iznenada na nju nailazi gomila pijeska. Ptica umire, a njeni ostaci bivaju sačuvani i do danas. Ili, postoji jedna tečnost koja curi niz stablo, a koja se zove amber. Ponekada amber padne na neku bubu, te ta buba umre u njemu. Ona očvrsne, i tako biva sačuvana i do danas. Mi imamo neke informacije o živim bićima koja su živjela prije mnogo vremena. Ostatke tih bića nazivamo fosilima. Na sljedećim stranicama možete vidjeti fosile nekih živih bića.

Šta je to "fazna vrsta"

Jedna od najvećih laži evolucionista jeste tzv. "fazna vrsta". U nekim njihovim knjigama ona se naziva i "oblik pređene faze". Kao što znate, oni tvrde da su živa bića nastala onako odjednom, slučajno. Zna-

či, po njima prvo se živo biće pojavilo slučajno. Zatim se vremenom to živo biće pretvorilo u sasvim drugo biće i tako nastavilo živjeti. Da vam to objasnimo kroz jedan primjer.

Po evolucionistima, ribe su nastale od nekih bića kao što su morske zvijezde. Znači, neka je morska zvijezda jednog dana, uslijed mutacije, izgubila jedan krak. Zatim je nakon mnogo godina izgubila i druge krakove, a neki od njih pretvorili su se u peraja. Da bi se u tom trenutku i neka druga morska zvijezda preobrazila u ribu, pojavile su se neke neophodne promjene.

(Ovako nešto, naravno, nije moguće, ali iznosimo vam šta je sve potrebno za jedan scenarij.)

Dakle, prema mašti evolucionista, dok se morska zvijezda preobražavala u ribu, morala je proći kroz neke faze. Ako pogledate slike ispod, još bolje ćete razumjeti ove smiješne izjave.

Eto, ova izmišljena bića, koja su, navodno, prošla kroz određene faze razvoja nazivamo “faznim vrstama”. I dok se riba preobražavala u gmizavca, prošla je kroz nekoliko etapa. Te “fazne vrste” morale su imati pola nogu, pola peraja, pola bijele džigerice i pola škrga. Da su uistinu postojala ovakva čudna bića, mi bismo apsolutno morali naći njihove fosile. Ono što je zanimljivo jeste to da do danas evolucionisti nisu našli niti jedan fosil od tih “međuvrsta” o kojima govore.

Do danas je nađeno na milione fosila riba i morskih zvijezda. Međutim, evolucionisti, koji su iznijeli tu laž, nisu našli niti jedan fosil koji pripada bićima u tim razvojnim fazama, a koji bi mogli pokazati tu preobrazbu morskih zvijezda u ribe.

Fosil ribe od prije 50 hiljada godina

Fosil morske zvijezde od prije 150 hiljada godina

Na slikama iznad mogu se vidjeti fosili morske zvijezde i ribe, s jedne strane, te njihovo današnje stanje, s druge strane. Kakve su bile prije mnogo godina, takve su i danas.

Fosil raka od prije 150 hiljada godina

Može li se vidjeti ikakava razlika između ova dva raka!?

Fosili su naučni dokazi. Dakle, gledajući na fosile saznajemo kako su živa bića živjela u prošlosti. Fosili nam pokazuju da se živa bića nisu razvila jedna iz drugih. Oni se nisu onako odjednom mogli razviti u bića bez ikakvih nedostataka, ne razlikujući se ni najmanje od današnjih bića iste vrste. Dakle, sve njih stvorio je Uzvišeni Allah.

Fosil morskog ježa od prije 125 hiljada godina i morski jež danas

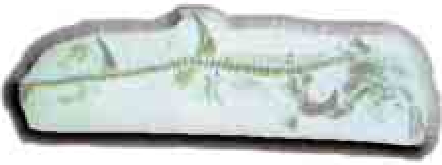
Fosil krokodila od prije 190 hiljada godina i krokodil danas

Fosil ribe od prije 75 hiljada godina i riba danas

Fosil morskog psa od prije 400 hiljada godina i morski pas danas

Fosil skakavca od prije 40 hiljada godina i skakavac danas

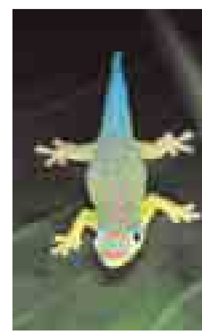

Fosil geko guštera od prije 90-94 hiljade godina

Fosil žabe od prije 90-94 hiljade godina

Na ovim stranicama možete vidjeti fosile nekih životinja. Pored njih nalaze se i slike tih životinja danas. Kao što vidite, i nakon mnogo godina ove životinje nisu doživjele nikakave promjene. U kakvom ih je obliku Allah prvi put stvorio, takav oblik imaju i danas. Nijedna od njih nije se preobrazila u neku drugu životinjsku vrstu.

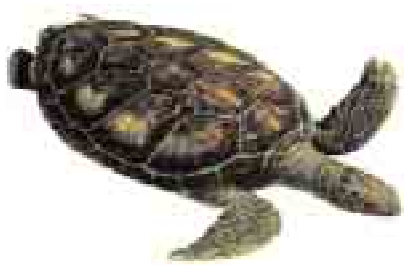
Fosil nautilusa od prije 450 hiljada godina i nautilus danas

Evolucionisti ne mogu objasniti kako ovo živo biće nije za toliko mnogo godina doživjelo nikakve promjene.

Fosil kornjače od prije 50 hiljada godina i kornjača danas

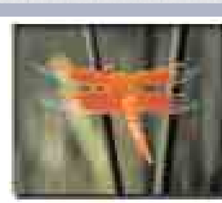
Fosil morskog raka od prije 195 hiljada godina i morski rak danas

Fosil grlice od prije 150 hiljada godina i grlica danas

ŠTA SE SVE ZBILO U KAMBRIJUMU?

Još prije smo vam kazali da je Allah čitav svemir stvorio kao posljedicu jedne velike eksplozije. Nakon te eksplozije nastao je cijeli kosmos: planete, zvijezde, Zemlja. Na početku na Zemlji nije bilo živih bića. A zatim je Allah na njoj stvorio ptice, bube, drveće, cvijeće, ribe, tigrove, leptire, slonove, žirafe itd.

A znate li kada su se pojavila prva živa bića? To se desilo prije mnogo godina, u periodu koji se zove *kambrijum*. U tom periodu živjela su bića poput puževa, glista i morskih zvijezda. Živa bića koja su živjela u *kambrijumu* pokazuju nam da je *teorija evolucije* neistinita. Kako?

Živa bića iz kambrijskog perida pojavila su se odjednom. Prije toga nije bilo ničega živoga. To što su se ta živa bića odjednom pojavila pokazuje nam da je njihov stvoritelj Allah. Da je istina ono što govore evoluicionisti, onda bi ta živa bića morala doći u stanje u kakvom jesu na način da su se polahko razvijala od svojih predaka. Međutim, ta bića nisu imala pretke i nije bilo međuvrsta. Ne postoje fosili tih tobožnjih životinja u "faznom periodu". Ono što nam fosili pokazuju jeste da su živa bića koja su živjela u *kambrijumu*, kao i sva druga živa bića, nastala odjednom, bez ikakavih nedostataka i bez ikakavih predaka. Znači, sve njih stvorio je Allah, dž.š.

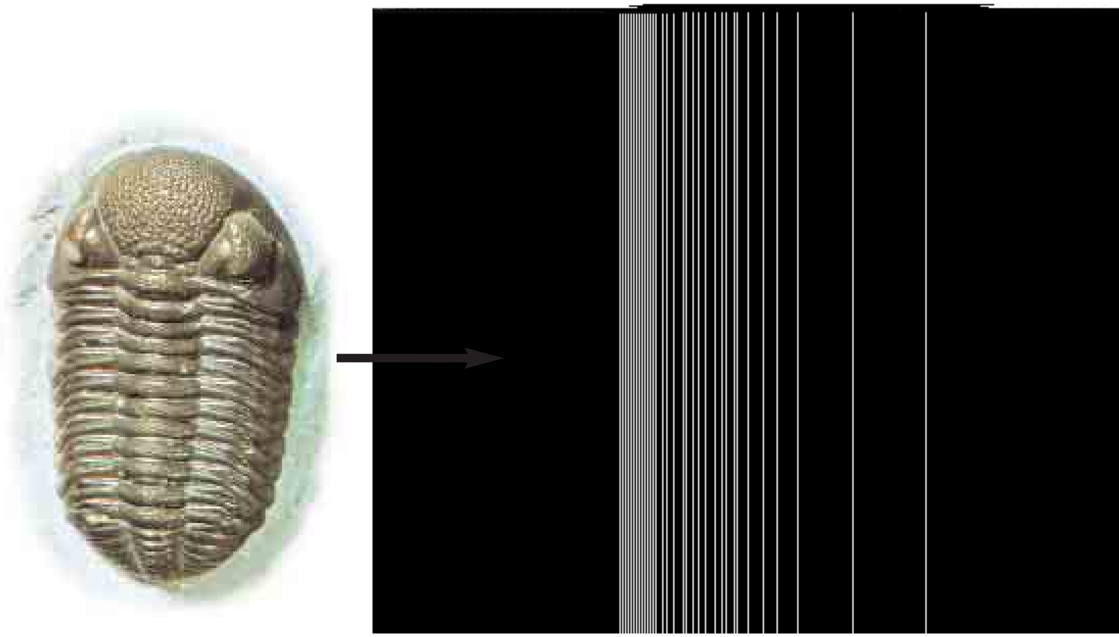
Ta živa bića iz *kambrijuma* imala su jako važne osobine. U tom periodu živjelo je jedno biće koje se zvalo *TRILOBIT*. Ova će vrsta kas-

nije izumrijeti, tako da ih nema danas. *Trilobit* je imao jako složene, ali izvrsne oči. Njegovo oko, kao što vidite desno, sastojalo se od više stotina ćelija. One su mu omogućavale da jako dobro vidi. Je li se, po vama, jedno ovako biće moglo pojaviti u trenutku? Kada bi vam, primjerice, došao vaš mali brat i rekao:

”Jučer sam sjedio na stolu. Odjednom se ispred mene pojavila muha. Ne znam odakle je došla, sigurno je tu, onako odjednom, iznenada postala. A uz to, ima oči koje se sastoje od jako mnogo zanimljivih leća. Ali, zasigurno se ona pojavila u trenutku, odjednom.”

Šta mislite o jednoj ovakvoj situaciji. Sigurno biste pomislili da je vaš brat još mali i da ne može dobro razumjeti stvari. Ali, ono što je zanimljivo jeste, da evolucionisti tvrde da su se ova bića iznenada pojavila u moru. Osim toga, ona su imala oči kakve danas imaju muhe. U jednoj ovakvoj situaciji evolucionisti se služe lažima, jer iz svoga po-

Oči trilobita, koji spadaju među prva stvorena bića na Zemlji, sastoje se od veoma složenih elemenata. Te njihove oči jedan su od dokaza da ih je, kao i sve druge životinje, stvorio Allah, dž.š.

nosa, odnosno oholosti ne žele da prihvate činjenicu da je sve živo stvorio Allah, dž.š. Da bi sakrili tu činjenicu, stalno izmišljaju laži, maštovite scenarije, bajke, te na taj način žele ljude udaljiti od Allaha.

Kako evolucionisti tvrde, prije mnogo godina prva mačka izašla je na kopno.

LAŽ DA SU SE RIBE PREOBRAZILE U GMIZAVCE

Evolucionisti tvrde da su gmizavci nastali od riba. Po njima, ribe su jednoga dana, kada im je ponestalo hrane, odlučile izaći na kopno. Da bi mogle tamo živjeti, preobrazile su se u gmizavce. Kao što vidite, ovo je jedna krajnje smiješna tvrdnja. Naime, svi znaju šta će se desiti s ribom koja izađe na kopno - riba umire.

Jeste li ikada išli da pecate ribe? Razmislite! Riba vam se zakači za udicu, vi je uzmete i stavite je u bašču. Šta će biti s njom? Kao što smo rekli, ta riba će, za kratko vrijeme, uginuti. Kada biste jednog dana upecali mnogo riba i ponijeli ih u bašču, šta bi se s njima desilo? Isto, sve bi uginule.

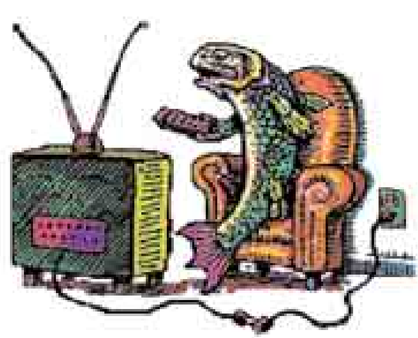
Izjave evolucionista smiješne su i besmisle, do te mjere da se mogu korisiti za karikature. Po njima, mačke, zmije, biljke, koke, ljudi, živa bića jesu ta koja su nekada živjela u moru. Ovakve su tvrdnje čak i djeci smiješne!

A evolucionisti to ne priznaju. Govore da jedna od tih riba, dok se čeka na njenu smrt, iznenada doživljava neke promjene, postaje gmizavac, i tako nastavlja živjeti. Pa je li moguće nešto ovako!?

Naravno da se nije ovako nešto desilo.

To je stoga što se ribe jako mnogo razlikuju od kopnenih životinja, a i sve se to nije moglo desiti u jednome trenutku. Pogledajmo samo nekoliko stvari koje su potrebne ribama da bi mogle živjeti na kopnu: da bi mogle živjeti u vodi, ribe imaju škrge pomoću kojih dišu. Ali, sa škrgama ne mogu živjeti na kopnu, umiru. U tu svrhu moraju imati nešto što se zove bijela džigerica. Uredu, recimo da je neka riba odlučila izaći na kopno. Gdje će sebi naći bijelu džigericu?; ribe nemaju, kao mi, bubrege. A da bi živjele na kopnu, morale bi ih imati. Riba koja odluči izaći na kopno vjerovatno sebi odnekle nabavi bubreg!; ribe nemaju nogu. Tako, kada izađu na kopno ne mogu hodati. A kako li je ta prva riba koja je izašla na kopno uspjela naći noge?! Pošto nešto ovako apsolutno nije moguće, evolucionisti o ovoj temi iznose razne laži.

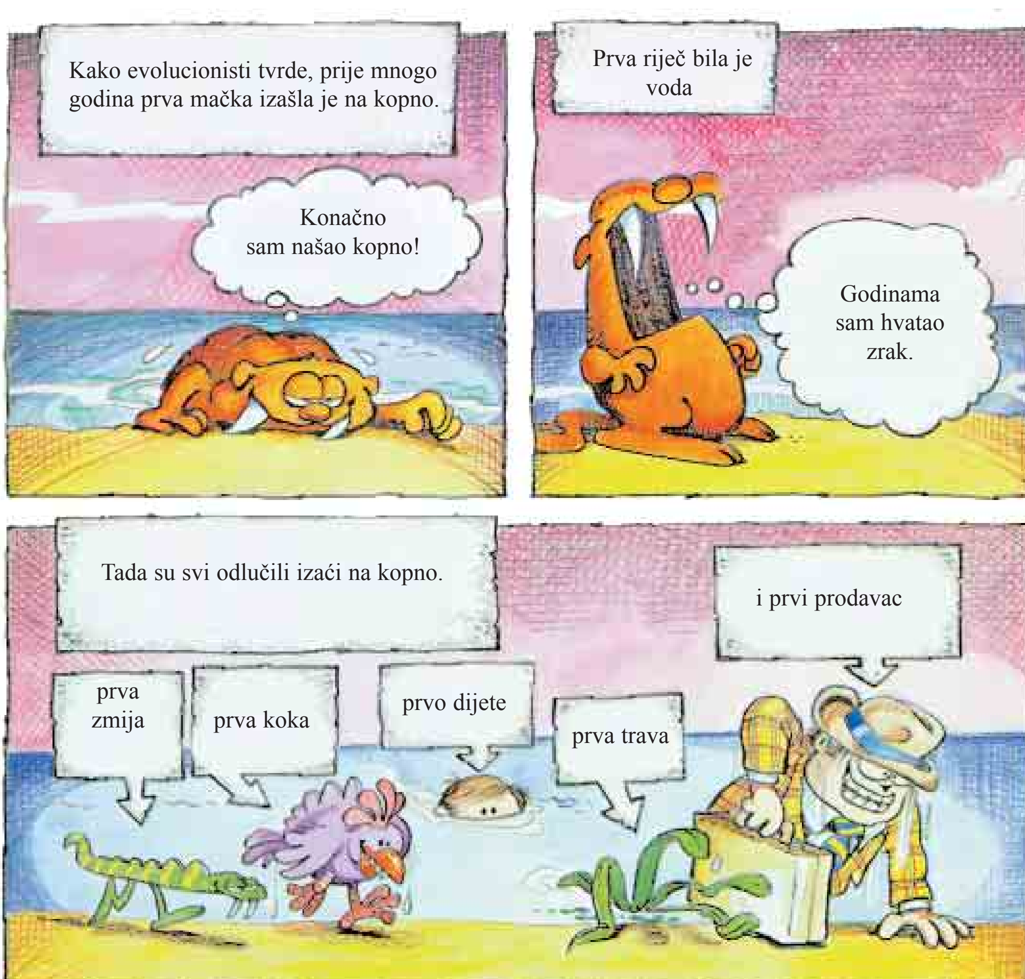
Evolucionisti tvrde da su se živa bića kroz svoj razvoj, koji je trajao više hiljada godina, preobražavala jedna u drugu. Čak, neki iznose takve besmislice da su neke ribe jednoga dana, pošto im je ponestalo hrane, odlučile izaći na kopno. Ko zna, možda to nisu uradile zbog nedostatka hrane, možda su to uradile da bi mogle gledati televizor, kao što to čini ova riba na slici. Krajnje nelogično, zar ne?

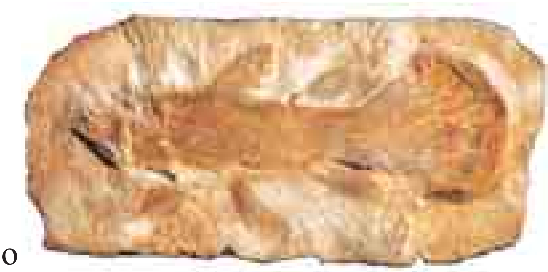
Ovo su samo tri od mnogo osobina koje su neophodne ribama da bi mogle živjeti na kopnu.

Pa ako su se ribe pretvorile u gmizavce, morao bi se naći po neki fosil od tih međuvrsta (ribogmizavaca).

Znači, morala su u tom slučaju živjeti neka bića koja su imala pola nogu, pola bijele džigerice i pola bubrega. A mi smo do danas morali naići na njihove fosile. Ali, takvih fosila nema.

Izjave evolucionista smiješne su i besmislne, do te mjere da se mogu korisiti za karikature. Po njima, mačke, zmije, biljke, koke, ljudi, živa bića jesu ta koja su nekada živjela u moru. Ovakve su tvrdnje čak i djeci smiješne!

O RIBI PO IMENU COELACANTH

Evolucionisti godinama ribu po imenu *Coelacanth* predstavljaju kao neku međuvrstu koja se iskrcala na kopno. U svim knjigama i časopisima ova se riba prikazuje kao dokaz za postojanje evolucije. Smatraju da je vrsta ove ribe izumrla, dakle, nema je danas. Pa tako, obazirući se na njen fosil, izvode mnoge laži.

Međutim, dok je jednog dana neki ribar pecao na moru, ova ga je riba ščepala. Tada se vidjelo da je *Coelacanth* normalna riba. Nije neka pripremljena vrsta, kako to evolucionisti tvrde, za izlazak na kopno. Gledajući na fosil *Coelacantha*, izjavljuju da je ta riba živjela u plitkim vodama, te da je svakako trebala izaći na kopno. Međutim, *Coelacanth* nije živjela u plitkim vodama, nego, naprotiv, u dubokim. Dakle, *Coelacanth* nije, kako su to evolucionisti tvrdili, neka međuvrsta. To je normalna riba. Na ovaj su način evolucionisti samo povećali broj svojih laži.

Evolucionisti tvrde da je Coelacanth jedna vrsta ribe koja se počela preobražavati u gmizavce.

VELIKA BESMISLICA!

Jedna od velikih besmislenih izjava evolucionista vezana je za nastajanje ptica.

Po njima, gmizavci su nekada živjeli na drvetu. Vremenom su počeli skakati s grane na granu, a zatim su dobili krila. Prema jednom drugom predanju, tada su se kod nekih gmizavaca prednje ruke, na kojima su polagahno trčali da bi ulovili muhu, pretvorile u krila.

Vjerujući da je jedan dinosaurus, dok je trčao, dobio krila veoma je smiješno, zar ne? Ovakve stvari dešavaju se samo u bajkama i crtanim filmovima.

Ima još jedna jako zanimljiva tema. Ovi evolucionisti govore da su ogromni dinosaurusi, trčeći za muhom, dobili krila. Kako po vama

Ovo je, po evolucionistima, gmizavac koji je dobio krila i koji sada pokušava poletjeti.

muhe lete? Odakle su one dobile krila? Umjesto što se trude objasniti kako je, jedan veliki disaurus mogao letjeti, bolje bi bilo da objasne kako muha leti.

ARCHAEOPTERYX, ZA KOJI EVOLUCIONSTI KAŽU DA JE NEKA MEĐUVRSTA, JESTE USTVARI NORMALNA PTICA!

Da vam sada nabrojimo tek nekoliko od stotinu razlika između ptica i gmizavaca:

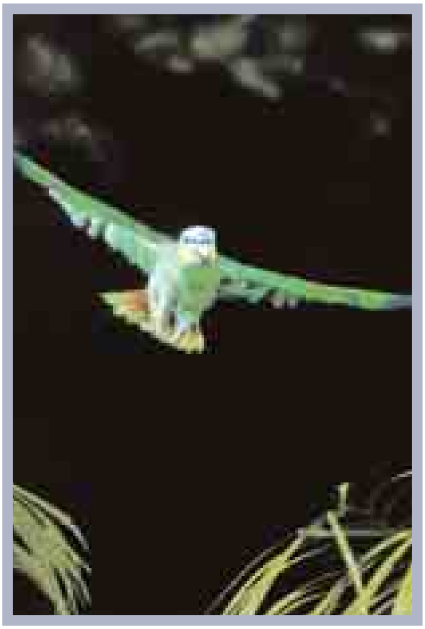
ptice imaju krila, a gmizavci imaju noge;

ptice imaju noge, gmizavci imaju pločice;

ptice imaju specifičnu skeletnu građu. Kosti su im šuplje, stoga nisu teške, tako da s lahkoćom lete.

(Ovo su dvije-tri stvari koje čovjeku prvo padaju na pamet. Osim njih, postoji jako mnogo razlika između ovih živih bića.

Kao što smo vam i prije rekli, da se ptica preobrazila u gmizavaca, morao je živjeti jedan poveći broj tih životinja koje su dokaz te prelazne faze. A mi bismo morali naći njihove fosile, među bezbroj do sada pronađenih. Znači, morala bi postojati ta neka stvorenja koja su imala pola krila, pola perja, pola kljuna, pola usta itd. Ali, među postojećim fosilima nijedan ne pripada ovakvim životinjama. Pronađeni fosili pri-

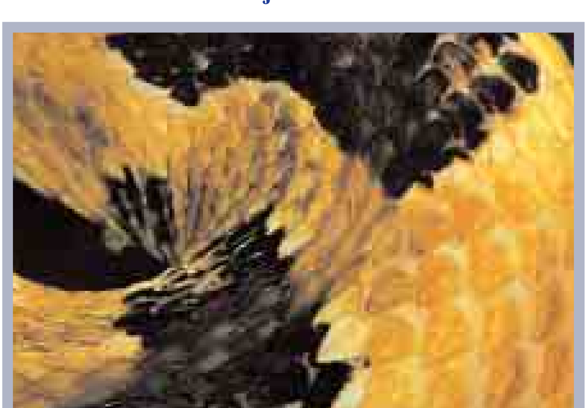
Ptice nisu mogle evoluirati iz gmizavaca. Oni su jako različiti. Na ovoj slici se vide jasne razlike među ovim dvjema vrstama.

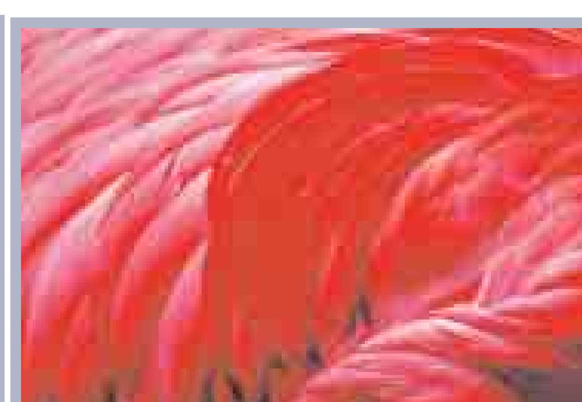
padaju ili pravim gmizavcima ili pravim pticama. Znači, ptice se nisu razvile iz gmizavaca. Kao i sva ostala bića, i ptice je stvorio Allah, dž.š.

Međutim, evolucionisti ne žele prihvatiti tu činjenicu, izmišljaju laži i nastoje uvjeriti ljude u njih.

Našli su fosil ptice po imenu *Archaeopteryx*, koja danas više ne postoji, a koja je živjela prije mnogo godina, i tvrde da je to oblik jedne prelazne faze (pola ptica pola dinosaurus). Dakle, to je, po njima, poludinosaurus koji je ličio na prvu pticu.

Nemoguće je da se krljušt gmizavaca razvije u ptičje perje, jer ne postoji niti jedna sličnost među njima.

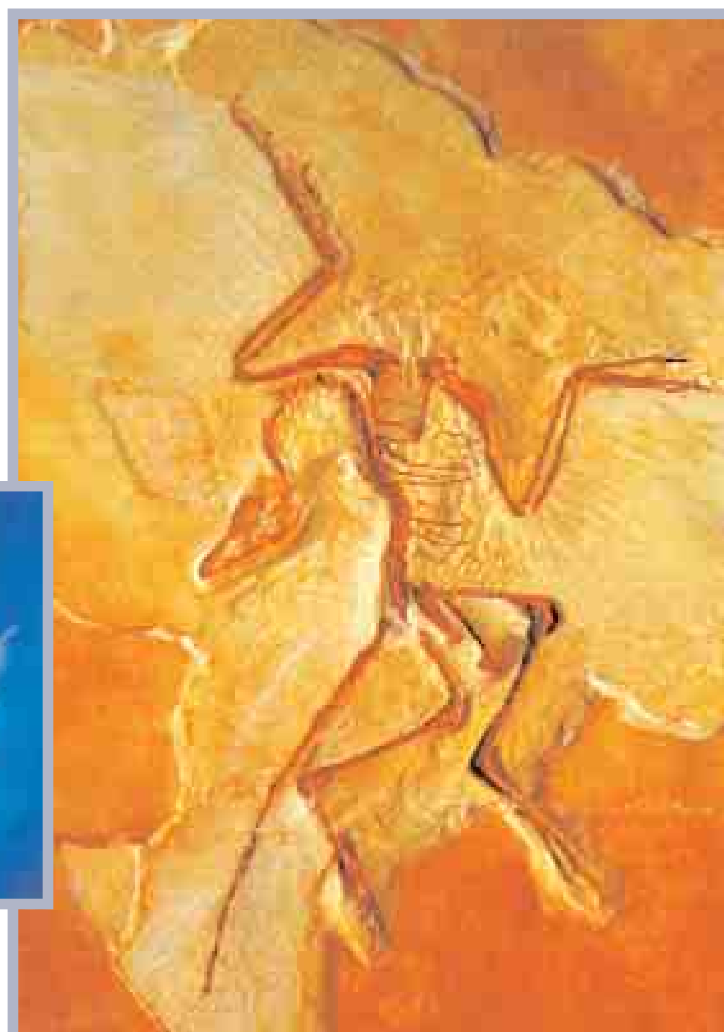
ARCHAEOPTERYX JESTE JEDNA PRAVA PTICA!

Međutim, to je jedna čista laž: Zato što:

zato što je *Archaeopteryx* imao krila kakva imaju i današnje ptice koje lete;

Archaeopteryx je imao prsnu kost za koju su povezana krila ptica koje lete;

Arhaeopteryx nema predaka, zato što su pronađeni fosili ptica koje su prije nje živjeli. Dakle, i kada nije bilo *Archaeopteryxa,* postojale su druge ptice.

JE LI UOPĆE MOGUĆE NEŠTO OVAKO?

Kao što znate, postoje životinje poput kitova koje nazivamo morskim sisavcima. Ova živa bića, iako žive u morima, rađaju se i razvijaju isto kao i kopneni sisavci. A ribe polažu jaja, i na taj se način množe. Pa kako su onda nastali morski sisavci? Pa, naravno, stvorio ih je Allah, samo što evolucionisti ne žele povjerovati u tu činjenicu. A ne mogu objasniti kako su nastali kitovi. Kada je Darvin (rodonačelnik *teorije evolucije*) napisao prvu knjigu, vezanu za njegovu teoriju, ustvrdio je sljedeće:

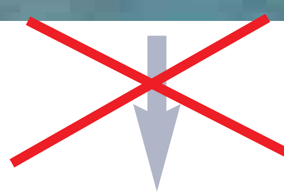
"Medvjedi, koji stalno love ribu, izlazeći i ulazeći u vodu, jednoga su se dana preobrazili u kitove." Da, niste pogrešno razumjeli. Tvrde da su se te dlakave životinje, vama dobro poznate, pretvorile u te nekoliko metara duge životinje koje nemaju dlaku i koje žive u moru. Može li se, po vama, jedan medvjed, zato što je mnogo puta ušao u more, pretvoriti u kita? Ako je tako, ne bi li se onda i čovjek koji često ulazi u vodu pretvorio u morskog sisavca? Krajnje smiješno, zar ne?

Ovo su nerealne stvari koje su moguće samo u bajkama. Naprimjer, u bajci se govori o sireni. Sirene su pola ribe pola ljudi. Evolucionisti su svakako ostali pod velikim utjecajem bajki o sirenama..

Darvin je tvrdio da su se medvjedi, kako su plivali morem, vremenom pretvorili u kitove. U ove Darvinove laži ne vjeruju čak ni neki evolucionisti.

Vjerujete li da se jedan medvjed koji pliva može pretvoriti u kita?

Evolucionisti vjeruju!

BAJKA O ČOVJEKOVOM RAZVOJU

Tvrdnje *teorije evolucije* ne zaustavljaju se na ovome. Naime, evolucionsti tvrde da je čovjek nastao od majmuna; da su njegovi preci bili majmuni.

Međutim, ne postoji niti jedan dokaz koji bi potvrdio ovu njihovu tvrdnju. Ovo je, opet, rezultat mašte.

Razlog pojave *teorije evolucije* jeste, ustvari, zaborav ljudi da ih je stvorio Allah, dž.š. Ako ljudi vjeruju da su nastali slučajno i da su njihovi preci bili životinje, onda takvi ne osjećaju nikakvu dužnost prema Allahu, dž.š. Takvi ljudi zaboravljaju na sve moralne vrijednosti, te postaju oni koji samo razmišljau kako će sebe istaknuti. Ljudi koji samo na sebe misle gube mnoge vrijedne osjećaje, kao što su ljubav prema domovini, ljubav prema porodici itd. Tako i evolucionisti zastupaju *teoriju evolucije* kako bi formirali ljude koji će izgubiti ove dragocjene osjećaje. Cilj im je da ljudi zaborave da su Božija stvorenja. Govore: "Vas nije stvorio Allah. Vi ste nastali od majmuna, odnosno razvili ste se iz životinja."

Čovjeka je stvorio Allah. On je je jedino biće koje može govoriti, razmišljati, radovati se, donositi odluke, ima razvijen mozak i koji je sposoban formirati jedan civiliziran način življenja. Po tome se razlikuje od svih ostalih stvorenja. Sve te osobine njemu je Allah dao.

Nijedan majmun, niti bilo koje drugo stvorenje, ne može pričati, razmišljati i donositi odluke.

Evolucionisti nemaju nikakvih dokaza da je čovjek nastao od majmuna!

Na naučnom polju jako je važno imati dokaz. Ako nešto tvrdite i želite ljude uvjeriti u to, morate imati neki dokaz. Naprimjer, vi se upoznajete s nekom osobom i kažete joj: "Ja sam Ajša." Zatim neko istupi i kaže : "Ja ne vjerujem da se ti tako zoveš." U takvoj situaciji, vi ćete toj osobi pokazati neki dokaz i uvjeriti je da se, zaista, tako zovete. A šta bi vam moglo poslužiti kao dokaz? Recimo, to bi mogla biti lična karta. Nju biste pokazali osobi koja vam ne vjeruje, i na taj način biste je uvjerili da istinu govorite.

Navest ćemo vam i jedan znanstveni primjer.

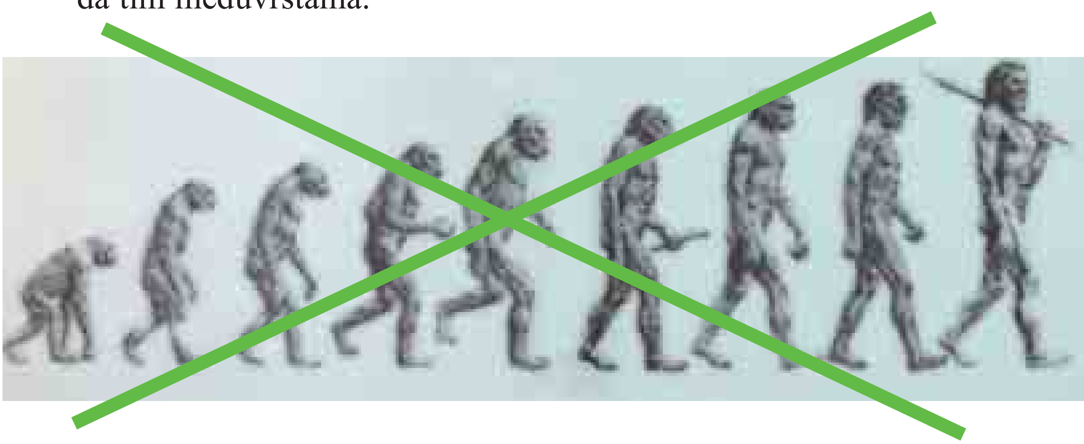
Prije nekoliko stoljeća pojavila se jedna poznata osoba po imenu Njutn i ustvrdila da na svijetu postoji zemljina teža. Onima koji su ga pitali odakle to zna dao je dokaz: "Kada se jabuka otrgne s grane, pada na zemlju, ne ostaje u zraku." Dakle, zemlja ima neku silu koja vuče sebi, a toj sili dao je ime *sila zemljine teže*. Prema tome, i *teorija evolucije* morala bi imati neki znanstveni dokaz kako bi se u nju povjerovalo. Ona, primjerice, tvrdi da je čovjekov predak bio majmun. A mi ćemo ih pitati odakle to znaju? Imaju li kakvog dokaza?

Kao dokaz da je čovjekov predak bio majmun, morali bi se naći fosili do stvorenja koja su bila pola čovjek pola majmun. Međutim, do danas jedan takav fosil nije pronađen. Mi imamo ili fosile majmuna ili fosile čovjeka. Dakle, evolucionisti nemaju nikakvog dokaza da je čovjek nastao od majmuna!

Ali, oni iznose razne laži o ovoj temi te se na taj način trude zavesti ljude. Kako?

Neka od krivotvorenja evolucionista

1. Evolucionisti kažu da je postojalo stvorenje "pola čovjek pola majmun", prikazujući fosile majmuna čija je vrsta izumrla. Slike slične ovima sigurno nigdje niste vidjeli. Crtajući ovakve slike, evolucionsiti nastoje zavesti ljude. Takva bića nikada nisu živjela. I prije, kao i sada, živjeli su ili pravi majmuni ili pravi ljudi. Nikada nisu živjele te međuvrste kakve su na ovim slikama. Takvo je nešto apsolutno nemoguće. Zapravo, kao što smo rekli, još uvijek nije nađen fosil koji pripada tim međuvrstama.

Evolucionisti prave razne prevare u vezi s ovim. Naprimjer, uzeli su neki fosil od majmuna, čija je vrsta izumrla, i tvrde kako je to neko stvorenje "pola čovjek pola majmun". Ljudi nemaju baš previše znanja o ovoj temi, stoga lahko povjeruju tim njihovim lažima.

2. Evolucionisti za fosile različitih rasa ljudi tvrde da su stvorenja "pola čovjek pola majmun", te tvrde da su to čovjekovi preci.

Kao što je poznato, na svijetu postoje različite vrste ljudi: crnci, Kinezi, Indijanci, Turci, Afrikanci, Eskimi itd. I naravno, svaka od ovih vrsta ima neke sebi svojstvene osobine. Kinezi imaju izdužene oči,

crnci tamnu kožu, kovrdžavu kosu. Kada vidite jednog Indijanaca ili Eskima, odmah oučite da su oni pripadnici različitih rasa. Tako su i u prošlosti živjeli ljudi različitih rasa koji su se po nekim svojim osobinama razlikovali od današnjih rasa.

Naprimjer, lobanja *neandertalca* ima velike veze s lobanjom današnjeg čovjeka. Ako usporedimo njihove mišiće s našim, njihovi su bili mnogo razvijeniji i jači.

Evolucionisti koriste ove razlike među rasama kako bi zaveli ljude. Naprimjer, našli su fosil *neandertalca* i tvrde da je to čovjekov predak, "pola majmun pola čovjek", koji je živio prije 10-ak hiljada godina.

Lobanje nekih rasa nešto su manje od ostalih. I kada su evolucionisti našli fosil takve lobanje, tvrdili su da ona pripada nekome koji se tek "oslobodio" majmunske rase, koji je tek počeo postajati čovjek.

Međutim, ako će se gledati na veličinu lobanje, danas ljudi, generalno gledajući, imaju znatno manje lobanje od tih ljudi u dalekoj prošlosti. Naprimjer, obim lobanje Aboridžanina je jako mali. Ali, to ne znači da je on pola čovjek pola majmun. Oni su kao i vi, kao i svi ostali normalni ljudi.

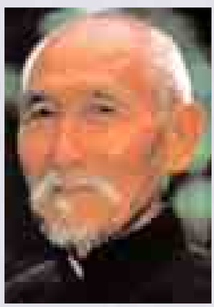
Kao što je nerazumno da se desi promjena koja je predstavljena na ovoj slici, tako su nemoguće i nerazumne tvrdnje evoluvionista!

Dakle, fosili koje evolucionisti prikazuju kao dokaze za svoje izjave vezane o nastanku čovjeka od majmuna pripadaju ili majmunima, koji su nekada živjeli, čija je vrsta izumrla, ili ljudima, čija je vrsta, također, izumrla. Znači, stvorenja "pola ljudi pola majmuni" nisu nikada živjela!

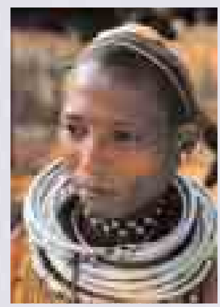
Indonežanin

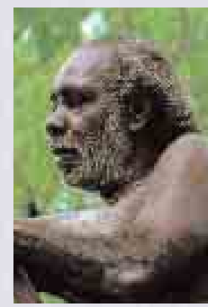
Kinez

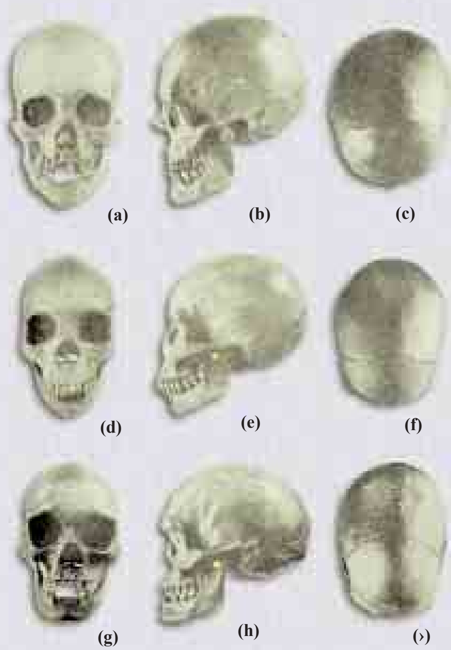
Grk

Indijac

An Aborigine

Gore možete vidjeti primjere različitih naroda i rasa ljudi koji danas žive. I lobanje koje vidite pripadaju nekim današnjim ljudskim rasama. Dakle, danas žive različiti ljudi. I većina tih rasa ima različite lobanje. Evolucionisti su ljude s različitim lobanajma predstavljali sasvim različitim stvorenjima. Različiti oblici lobanja ne predstavljaju različita stvorenja, nego samo različite rase ljudi.

(a,b,c) Sjevernjaci
(d,e,f) Crnci
(g,h,i) Australijanci

Najveća prevara evolucionista

1. Prevara vezana za čovjeka “Piltdown”

Evolucionisti su 1912. godine našli fosil dijela neke lobanje i vilice. Vilica je ličila na majmunsku vilicu, a dio glave ličio je na ljudsku glavu. Dakle, po evolucionistima, to je bio pola majmun pola čovjek. Govorili su da su dijelovi tih kostiju stari 500 hiljada godina i da ti ostaci upućuju na to da je čovjek nastao od majmuna.

Ove su se kosti oko 40 godina prikazivale u raznim muzejima kao dokaz evolucije.

Prevara koju su evolucionisti izvršiil tako što su čovječijoj lobanji zalijepili majmunsku vilicu jeste, ustvari, lobanja “piltdown” čovjeka.

Međutim, kada su se 1949. god. izvršile neke analize na ovim kostima, dobijeni su zapanjujući rezultati. Kosti vilice nisu stare 500 hiljada godina, nego samo 2 do 3 godine. I dijelovi lobanje koja pripada čovjeku također su bili stari tek nekoliko godina.

Kasnije će se otkriti da su evolucionisti ljudskoj lobanji prilijepili majmunsku vilicu, a zatim su to premazali nekim hemijskim materijama, te su na

taj način nastojali tome dati star izgled.

Dakle, kada nisu mogli naći fosil stvorenja koje je bilo "pola čovjek pola majmun", posegli su za jednom ovakvom prevarom.

Ovo je jedna od najvećih znanstvenih prevara u historiji.

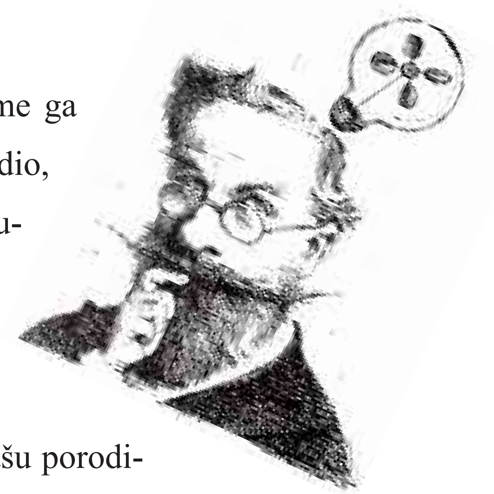
2. Prevara vezana za čovjeka “Nebraska”

1922. godine pronađen je jedan fosil kutnjaka. Evolucionisti su tvrdili da je taj zub imao i čovječije i majmunske osobine. Kasnije će samo na osnovu toga zuba nacrtati neko izmišljeno “čovjek-majmun” biće, tvrdeći da spomenuti zub njemu pripada.

Kasnije će, čak, nacrtati i porodicu toga bića. Sve su te slike, dakle, proizašle iz jednoga zuba…

Čovjek “Nebraska” nacrtan na osnovu zuba. Kako su samo evolucionisti maštoviti. Zar ne?

Razmislite malo: ispadne vam zub. Uzme ga neki čovjek, koji vas nikada u životu nije vidio, a zatim ustvrdi da će vas, na osnovu toga zuba, nacrtati tačno onakvog kakvi ste u prirodi. Pa, da li bi u ovako nešto povjerovao?!

I ne samo vas, nego bi on, navodno, i vašu porodicu mogao nacrtati. Zar ovo nije krajnje besmisleno?

Naravno da je besmisleno da se na osnovu jednoga zuba može nacratati neko živo biće, pa čak i njegova porodica.

1927. godine desio se jedan jako zanimljiv napredak; Nađeni su i drugi dijelovi skeleta bića kojem pripada prije nađeni zub. Ispostavit će se da zub nije pripadao ni čovjeku ni majmunu. Taj je zub pripadao svinji.

Slika objavljena 5. aprila, 1964. godine, u časopisu "Sunday Times"

Crtež Mauricea Wilsona

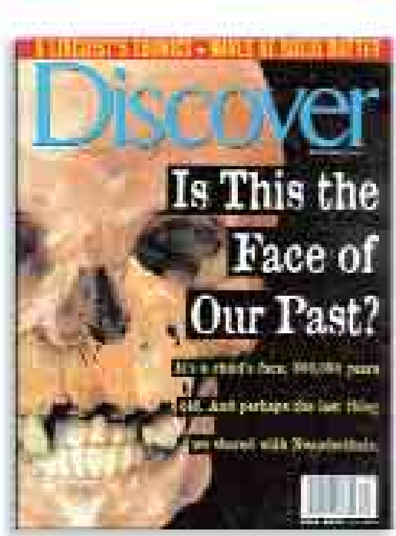
Crtež N. Parkera, N. Geographik, Septembar, 1960.

Vidite li ove slike? Više evolucionista je, gledajući istu lobanju, nacrtalo različite slike. Ni oni nisu znali šta će nacrtati zato što ovakva bića nikad nisu živjela. Sve je ovo proizvod mašte tobože velikih profesora. I kada biste sada vi našli na putu neku kost, uzeli olovku i nacrtali jednu ovakvu sliku, a zatim kazali svojim prijateljima da je to neko biće koje je nekad prije živjelo, šta bi vam oni na to rekli?
Međutim, vi tako nešto nećete uraditi, jer znate koliko je to besmisleno. A profesori evolucionisti ne mogu shvatiti da je tako nešto toliko nelogično!

To je, dakle, bio samo proizvod mašte evolucionista kako bi potkrijepili svoje tvrdnje.

DOKAZI DA JE ČOVJEK POSTAO OD MAJMUNA

Znanstvenici su pronašli fosile ljudi koji su živjeli u drevnim vremenima. Fosili tih ljudi ne razlikuju se uopće od današnjega čovjeka. Po evolucionistima, u vrijeme kada je biće, kome taj fosil pripada, bilo živo, čovjek još uvijek nije postojao. Postojao je samo majmun, čovjekov predak.

Ova lobanja pripada čovjeku koji je živio prije 800 hiljada godina. Ona pokazuje kako je ono što govore evolucionisti čista laž.

Naprimjer, u jednoj pećini u Španiji pronađeni su fosili djece koja su živjela prije 800 hiljada godina. Lice te djece imalo je iste osobine kao i lice današnjega čovjeka. Međutim, po evolucionistima, prije 800 hiljada godina nije bilo ljudi. Po njima, prije 800 000 godina morala su postojati stvorenja koja su bila "pola-majmuni pola-ljudi". A na osnovu fosila pronađenih u Španiji vidi se da je prvi čovjek odmah stvoren kao čovjek. Nikada nisu postojala stvorenja koja su bila "pola-ljudi pola-majmuni".

Znanstvenici su pronašli jednu kolibu napravljenu od kamena. Kad su proračunali starost kolibe, vidjeli su da je stara i više od 1,5 miliona godina. Znači, još prije 1,5 miliona godina nisu živjeli neki sasvim primitivni ljudi. To su bili normalni ljudi, kao i ovi danas. Ovo se ne

slaže s tvrdnjom evolucionista da je čovjek nastao od majmuna, da je prvo postojao neki nerazvijeni, primitivni, čovjek (pola- majmun, pola-čovjek), a zatim se on razvio i došao u stanje u kakvom danas jeste.

Do sada najstariji pronađeni ostatak ljudi jeste fosil jednog djeteta koji je star 1.6 miliona godina.

Kada se ovaj fosil malo proanalizirao, došlo se do rezultata da pripada djetetu od

12 godina, koje bi, da je nastavilo živjeti, dostiglo visinu od 1.80 m. Ovaj fosil apsolutno odgovara skeletu današnjeg čovjeka. To je sasvim dovoljno da se uvjerimo da čovjek nije nastao od majmuna.

Čovjek je jedini među živim bićima koji stoji uspravno na 2 noge. Životinje poput konja, psa, majmuna imaju po četiri noge; A stvorenja poput zmije, krokodila, guštera jesu gmizavci.

Evolucionisti tvrde da je majmun, koji je živio prije mnogo godina i koji je četveronožna životinja, vremenom mijenjao svoj hod, te je na koncu počeo hodati u poluuspravnom položaju. Tako je hodao nekoliko hiljada godina, a zatim se sasvim ispravio. I tako je, nakon svega toga, postao čovjek. Ova se njihova izjava ne temelji na rezultatima nekih naučnih istraživanja, nego na njihovim besmislenim maštama.

Skelet djeteta koje je živjelo prije 1.6 miliona djeca iz tih drevnih vremena uopće ne razlikuju od današnje djece

Apsolutno je nemoguće da se majmun, koji se kreće na četiri noge, preobrazio u čovjeka, koji hoda na dvije noge

Istraživanja koja su izvršili znanstvenici posljednjih godina pokazala su kako je ova njihova tvrdnja znanstveno netačna.

Prema obavljenim istraživanjima, živa bića najbolje troše energiju krećući se na dvije ili četiri noge. Biće koje se kreće u nekom srednjem položaju troši dva puta više energije.

Pa ako je tako, zašto se majmun tolike godine kretao u poluuspravnom položaju? To bi isto bilo kada bi čovjek, umjesto da hoda normalno, stavio na leđa neki teret i počeo tako hodati. Ili hodate vrlo lahko na dvije noge, to odjednom ostavljate i odlučujete se kretati na rukama. Naravno da nijedno živo biće neće mijenjati lakši način kretanja za teži. Allah je svako živo biće stvorio u obliku u kojem se najlakše može kretati.

Teorija evolucije ne može odgovoriti na pitanje: "Kako je majmun, koji se kreće na četiri noge, odjednom odlučio kretati se na dvije noge."

NAJVEĆA RAZLIKA

Jedna od najvećih razlika između čovjeka i majmuna jeste ta što čovjek ima dušu, a majmun je nema. Čovjek je biće koje ima razboritost, može razmišljati, razgovarati, formirati ispravne rečenice, i na taj način drugima prenosi svoje misli, donositi odluke, osjećati, imati ukus, baviti se umjetnošću, pjevati, imati osjećaje kao što su ljubav prema porodici, domovini i narodu. Sve nabrojane osobine vezane su za čovjekovu duišu. Životinje nemaju duše. Nijedno drugo biće, osim čovjeka, nema ove osobine.

Ovo je jedno od pitanja na koje evolucionisti ne mogu dati odgovor. Da bi se majmun mogao pretvoriti u čovjeka, morao bi promijeniti i fizičke osobine, ali i dobiti ove osobine koje su svojstvene čovjeku. Ima li te sile, mimo Allaha, koja će majmunu dati sposobnosti govora, crtanja, razmišljanja, pravljenja melodija itd? Naravno da nema.

Allah je ljude s tim osobinama stvorio, a životinjama nije dao ništa od toga.

Kao što se vidi, apsolutno je nemoguće da se majmun pretvori u čovjeka. Čovjek je od dana kada je stvoren bio čovjek. Ribe su oduvijek ribe, ptice su oduvijek ptice. Nijedno biće nije predak nekom drugom biću. Allah je Taj Koji je stvorio i čovjeka i sva ostala stvorenja.

Oči su hobotnice veoma slične čovječijim očima. Ali, ustvrditi, na osnovu toga, da je čovjek nastao od hobotnice velika je besmislenost. Zar ne?

Uzrok tvrdnje evolucionista da je čovjek nastao od majmuna jeste njihova fizička sličnost. Međutim, postoje bića koja su sa svojim osobinama mnogo sličnija čovjeku. Naprimjer, papagaj, koji je na slici, može govoriti. Ili, oči hobotnice jako su slične čovječijim očima. Kao što znate, i cuke i mace slušaju ono što im se govori, te rade po tome. Šta mislite kada bi sada neko ustvrdio da je čovjek nastao od psa, papagaja ili pak hobotnice? E, ni laži se evolucionista uopće ne razlikuju od ovoga.

NEKE OD TEMA KOJIH SU SE DARVIN I EVOLUCIONISTI NAJVIŠE BOJALI

Kao što smo vam na početku knjige rekli, oko je veoma složen i dobro dizajniran organ. Ono se sastoji od 40 različitih dijelova. Da samo jedan od njih nije uredu, oko ne bi moglo ništa vidjeti.

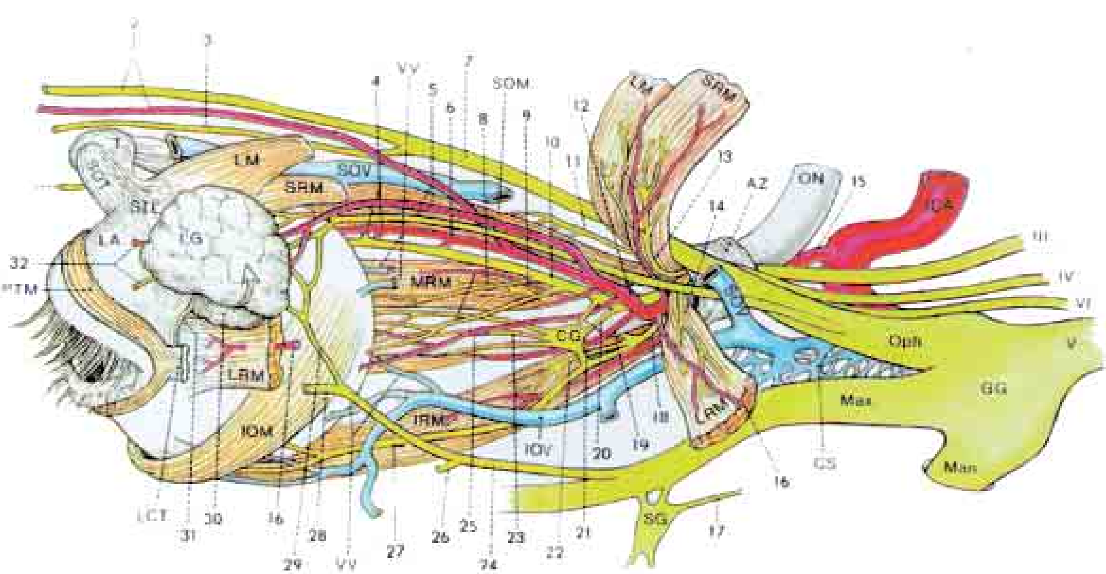
Svi su ti dijelovi tako precizno dizajnirani da nikako nisu mogli slučajno nastati. Da samo jednog dijela nema, naprimjer, sočiva, oko ne bi ničemu koristilo. Kada bi samo sočivo i zjenica promijenili mjesta,

oko ne bi moglo obavljati svoju funkciju. Suza je tečnost kojoj mi ne pridajemu veliku važnost. A, u suštini, ona je veoma bitna za oko. Oko koje ne luči suze za kratko vrijeme izgubi svoju funkciju vida. Suza, čak, zbog njenih nekih svojstava štiti oko od raznih mikroba.

Ovakva struktura oka sliči autu. Auto se sastoji od više stotina dijelova. Da svi ti dijelovi rade, a da samo nema, primjerice, pedale za gas, auto ne biste mogli pokrenuti. Ili, da pukne samo jedan mali dio na motoru, auto ne bi radilo. Tako je i kod oka; da nije uredu samo jedan mali spoj, odnosno da nedostaje jedan mali dio, ono ne bi moglo obavljati svoj zadatak.

Iz ovih razloga evolucionisti ne mogu objasniti kako je sastavljeno oko, zato što je nemoguće da jedno oko slučajno nastane. Razmislite da li je moguće da se 40 različitih dijelova u istom trenutku slučajno sakupe a zatim i spoje? Dakle, potrebno je da se sočivo, zjenica, očni kapci, suzne žlijezde itd. slučajno sakupe i spoje u odgovarajućem obliku. To je apsolutno nemoguće.

Kad šetate šumom i vidite auto, pitate se kako je to auto došlo. Kad bi vam neko rekao da su se sakupile neke stvari u šumi i tako napravilo auto. Da li biste u to povjerovali?

Kad šetate šumom i vidite auto, pitate se kako je to auto došlo. Kad bi vam neko rekao da su se sakupile neke stvari u šumi i tako napravilo auto. Da li biste u to povjerovali?

Onaj ko bi tvrdio da je auto nastalo slučajnim sastavljanjem motora, kvačila, volana, kočnice, pedale za gas, ručne kočnice, stakala, haube, gepeka i stotina drugih dijelova, trebalo bi posumnjati da li je uopće normalan.

A oko ima još složeniju i precizniju građu. Tako bismo se trebali upitati da li su normalni i oni koji tvrde da je i oko nastalo kao rezultat slučajnosti.

Darvin ne može objasniti kako je nastalo oko, pa kaže: "Razmišljanje o očima udaljava me od ove teorije" (Normal Magbeth, Darwin Retried:An opcal to reason, Boston; Gambit, 1971, str. 101)

Začetnik *teorije evolucije*, Darvin, ostajao bi bez teksta kada bi pomislio na tu tako složenu i preciznu građu očiju.

DARVIN NIJE ŽELIO RAZMIŠLAJTI NI O PAUNOVOM PERJU

Jeste li ikada posmatrali perje ptica? Perje ima posebne osobine koje pticama omogućavaju da lete. Svaka ptica ima perje različite boje. To perje za nas veoma je privlačno. Naprimjer, perje pauna toliko je lijepo da ga ljudi crtaju u različitim prilikama i na različitim materijalima.

CENTAR INFORMACIJA U NAŠEM TIJELU - DNK

Međutim, postoji neko kome se paunovo perje, sa svim svojim osobinama, uopće ne sviđa. A taj neko jeste Darvin, zato što on vjeruje da su sva živa bića, pa i paun, nastala slučajno. Ali, ovo perje je toliko lijepo, da niko ne može vjerovati da je tako izvrsno perje nastalo kao rezultat slučajnosti. O tome Darvn kaže:

“Sada me neke očite stvari u prirodi čine nespokojnim. Naprimjer, kad vidim paunovo perje, čisto se razbolim.”

Paunovo perje, koje nam se toliko sviđa, stvorio je Allah, dž.š. Ali, pošto Darvin ne želi vjerovati u tu činjenicu, spomenuo je da ga perje čini bolesnim.

Još prije smo vam kazali da se u čovječijem tijelu nalazi nekoliko triliona ćelija. U svakoj od njih skrivene su sve osobine koje čovjek posjeduje.

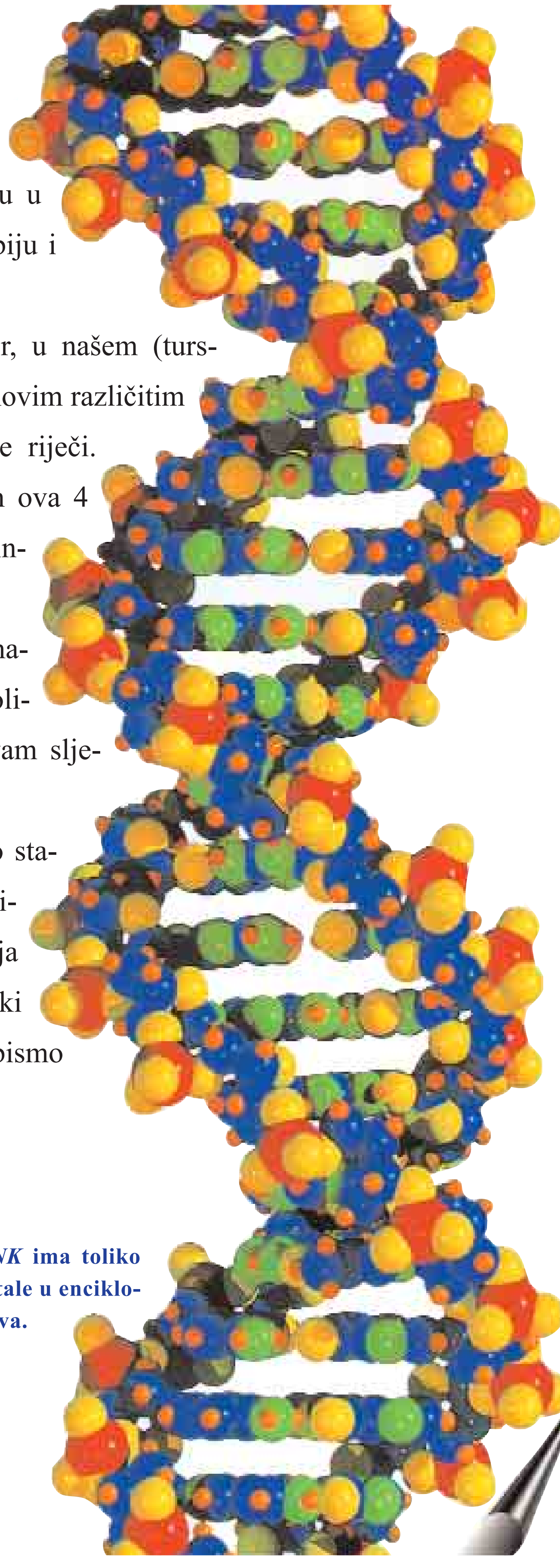
A gdje se u ćelijama skrivaju te informacije? I o tome smo vam prije govorili. U svakoj ćeliji nalazi se po jedna *DNK* molekula. U *DNK* su smještene sve čovjekove osobine. Boja vaših očiju, vanjski izgled, visina tijela, sve te informacije šifrirane su u *DNK*. Za šifre tih informacija koriste se 4 slova: *A*, *T*, *G*, *C*. Svako od spomenutih slova oz-

načava početno slovo imena molekule. Ova 4 slova poredaju su u različitom obliku, te se tako dobiju i različite osobine.

Ovo sliči alfabetu. Naprimjer, u našem (turskom) alfabetu ima 29 slova. Njihovim različitim rasporedom dobijaju se različite riječi. Tako se i različitim rasporedom ova 4 slova u *DNK* dobijaju različite informacije.

DNK ima jako mnogo informacija. Da bi se bolje razumjelo koliko je to mnogo, izložit ćemo vam sljedeću usporedbu:

kada bi te informacije trebalo staviti na papir, morali bismo oformiti jednu ogromnu biblioteku koja se sastoji od 900 svezaka, a svaki svezak bi imao 5oo stranica. Da bismo

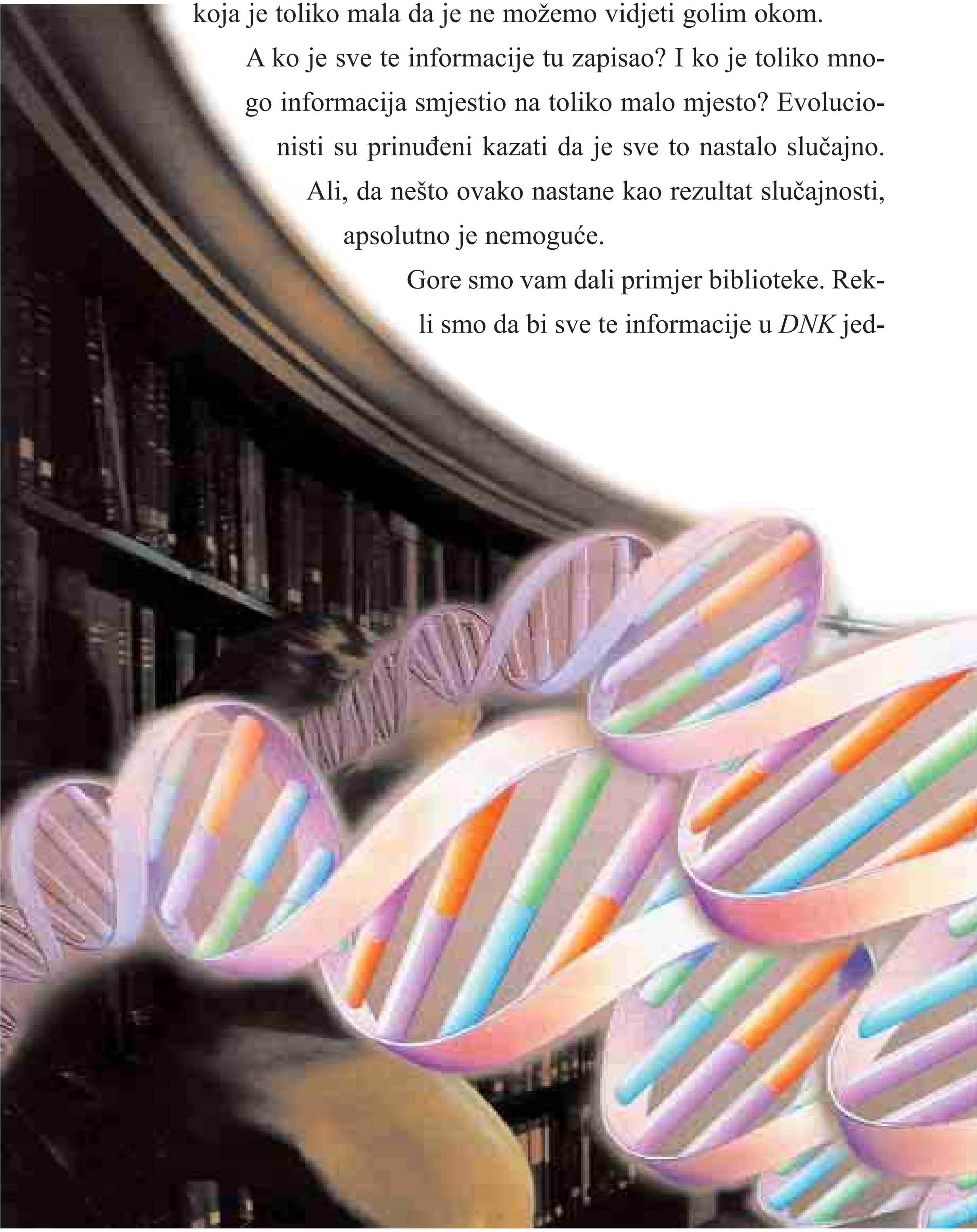

Ovo je slika *DNK*. U *DNK* ima toliko informacija da bi jedva stale u enciklopediju koja ima 99 dijelova.

smjestili ove enciklopedije, bila bi nam potrebna biblioteka dužine fudbalskog igrališta. A sve te informacije smještene su u jednoj ćeliji koja je toliko mala da je ne možemo vidjeti golim okom.

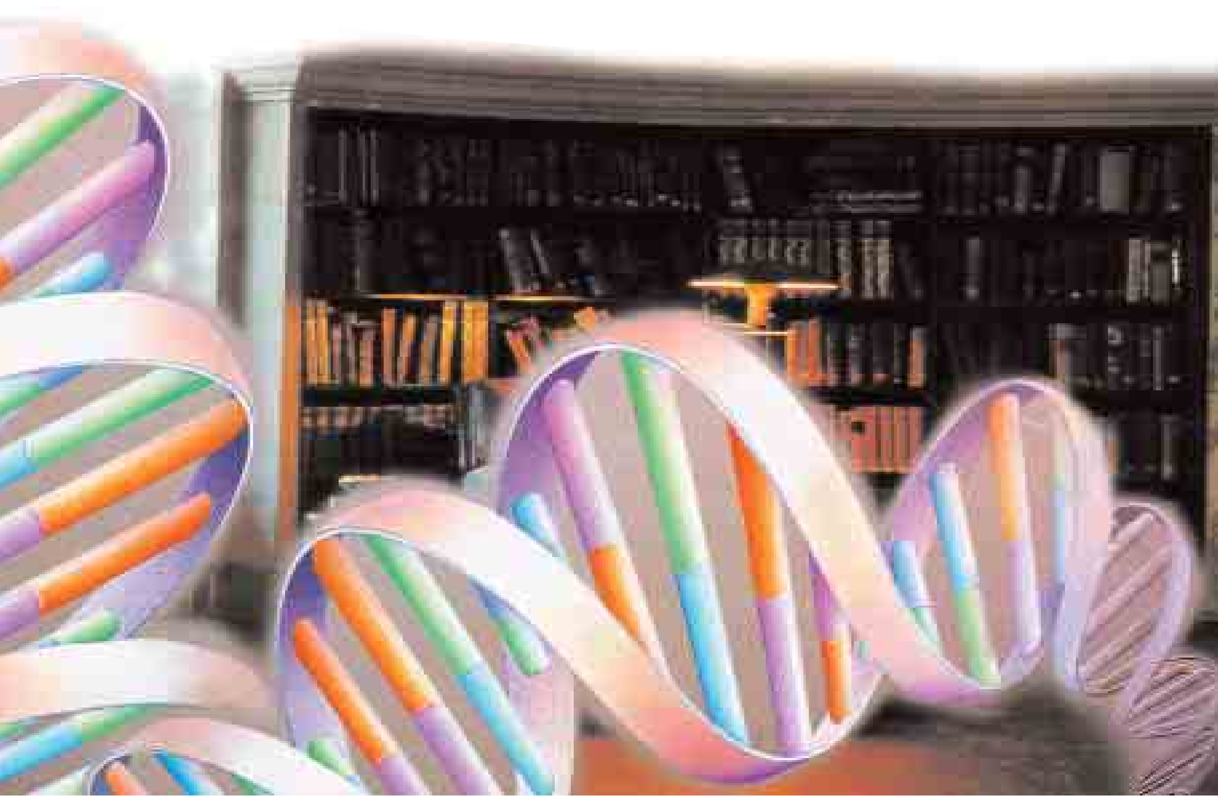
A ko je sve te informacije tu zapisao? I ko je toliko mnogo informacija smjestio na toliko malo mjesto? Evolucionisti su prinuđeni kazati da je sve to nastalo slučajno. Ali, da nešto ovako nastane kao rezultat slučajnosti, apsolutno je nemoguće.

Gore smo vam dali primjer biblioteke. Rekli smo da bi sve te informacije u *DNK* jed-

va stale u toliko veliki broj enciklopedija da bi one mogle popuniti biblioteku dužine fudbalskoga igrališta. I kada biste vidjeli jednu ovakvu biblioteku, ispunjenu enciklopedijama, da li biste pomislili da je sve to ispisano slučajno? Ili biste pomislili da su te enciklopedije pripremili neki obrazovani ljudi, i da su zatim te enciklopedije štampane u štampariji. Naravno da je ispravna i u skladu s razumom druga opcija.

Znate li na šta liči tvrdnja enciklopedista da je *DNK* nastala slučajno? Pa to bi sličilo situaciji kada bi neki čovjek došao i rekao da se u štampariji desila neka eksplozija, a da se kao rezultat te eksplozije sama od sebe formirala biblioteka.

STVARALAC SVEGA JESTE ALLAH

Ili pak sjedite vi jednoga dana za stolom i nađete neku stranicu na kojoj piše “Osobine turske geografije”. Pitate ko je to napisao, a prijatelj pored vas kaže: “Maloprije je na tom listu bila jedna flašica mastila. Ja sam nehotice prosuo to mastilo, ono se razlilo po papiru, i tako se napisao taj natpis.” Zasigurno biste posumnjali da li je vaš prijatelj normalan.

A evolucionisti izjavljuju nešto što je još više besmisleno od ovoga. Kako se taj natpis na papiru mogao sam od sebe ispisati. Zasigurno je morao postojati neko ko ga je napisao. I taj izvanredni centar informacija, *DNK*, nije mogao nastati sam od sebe, slučajno. Onaj Koji je to stvorio jeste Uzvišeni, Moćni, sposoban da sve učini, Gospodar nebesa i Zemlje i onoga što je između njih, Allah, dž.š.

Onaj ko je je smjestio na milijarde informacija u jedno maleno mjesto koje golim okom ne možemo vidjeti, jeste Allah, dž.š.

On je stvorio nas, naše ruke, oči, kosu, noge…

Stvorio je i našu porodicu, roditelje, braću i sestre, prijatelje, učitelje… Najdraža jela: čokolade, kolače, voće koje nam daje snagu i zdravlje stvorio je zbog nas. Da nije sve to stvorio, nikada ne bismo znali kakav je okus, naprimjer, čokolade.

On je Taj Koji nam je dao čulo mirisa i ukusa. Da to Allah nije zbog nas stvorio, mi ne bismo osjećali slast onoga što jedemo. Isto bi nam bilo jeli krompir ili kolač. Ali, Allah je, da bi se hrana nama svidjela,

stvorio jela lijepog mirisa i okusa, a nama je dao čula pomoću kojih osjećamo njihovu slast i mirise.

Tokom cijeloga života dešavaju vam se stvari koje volite, osjećate slast u njima i one vas opuštaju. To može biti neko dobro jelo, neka igra ili igračka ili druženja s vama dragim prijateljima. Ne zaboravite da je Allah Taj Koji vam je omogućio da osjećate slast svega toga. Zato što vas mnogo voli, dao vam je mnoge blagodati.

Prvo niste bili ništa. Razmislite malo, prije nego što ste se rodili, nije vas nigdje bilo. Znači, vi ste bili ništa. Nije vas bilo, a zatim vas je Svevišnji stvorio.

Stoga, u svakome trenutku svoga života moramo biti zahvalni Allahu, dž.š. Kad god nam se nešto lijepo dešava, moramo se sjetiti Allaha i reći: “Allahu, hvala Ti što si mi ovo darovao.” Ako nam se desi i nešto što nam se ne sviđa, opet moramo upućivati Allahu dovu zato što je naš Gospodar Taj Koji nas može izbaviti iz svake nedaće.

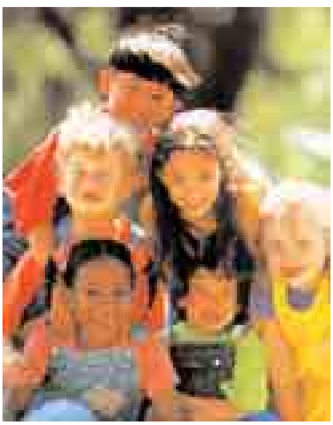
Allah svaku našu molbu uslišava zato što On zna šta sve prolazi kroz našu glavu i o čemu sve razmišljamo. Naprimjer, dok čitate ovu knjigu, razmišljate o nečemu. Niko u kući ne zna o čemu razmišljate, pošto ništa ne govorite. Međutim, Allah zna sve što prolazi kroz vašu glavu i vidi vas svakoga trenutka. I kada mislite da ste potopuno sami, Allah vas vidi i zna šta radite.

Na slici vidite začetnika teorije evolucije Darvina. Ova slika prikazuje kako nauka osporava teoriju evolucije. TEORIJA EVOLUCIJE DANAS JE DOŽIVJELA KATASTROFU!

POGOVOR

Cilj pripremanja ove knjige jeste objasniti da je Stvaralac svih živih bića i cijeloga kosmosa Allah, dž.š. Zatim, da je čitav svemir stvorio Allah, jedna je očita činjenica. Međutim, neki ne žele vjerovati da Svevišnji uopće postoji. Stoga su iznijeli laž podržavajući *teoriju evolucije*.

Osim što vam u ovoj knjizi nastojimo objasniti kako je stvaralac svega Allah, s druge strane, nastojimo vam dokazati da *teorija evolucije* nije tačna. O njoj smo govorili samo malo, a postoji još mnogo laži vezanih za ovu teoriju. Do sada nije pronađen niti jedan dokaz koji bi je potkrijepio.

Ali, vi ste već sada svjesni da oni koji zastupaju tu teoriju, u suštini, samo lažu. Stoga, kada vidite, naprimjer, komarca da leti, razmislite malo kako je on nastao. Kada jedete neko voće, sjetite se da je Allah Taj Koji vam je dao tu blagodat da osjećate slast i miris toga voća. Kada na nebu vidite Mjesec i zvijezde, ne zaboravite da ih je Svevišnji tu postavio. I razmišljajte o našem Stvoritelju, ali i vaše prijatelje podsjećajte da razmišljaju o Njemu. U tom slučaju, Allah će vas mnogo voljeti i dat će vam da stalno živite u Njegovim blagodatima.

“Hvaljen neka si!”, rekoše oni,
“Mi znamo samo ono čemu si nas Ti podučio; Ti si Sveznajući i Mudri.”
(El-Bekara, 32)
